

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Več znakov je, ki govorijo, da se obdobje tako imenovane glavne turistične sezone bliža koncu. Ne samo hladna jutra, ne samo dopustniki, ki se vračajo z morja, čeprav se mnogi tja šele podajajo, marveč tudi polne knjigarne in tudi več ali manj polna zasedenost v našem uredništvu. Čas »kislih kumaric« se torej poslavja.

In tako smo že na pragu novih delovnih načrtov, tudi nalog. Toda, o tem kdaj drugič izpod peresa rednega in ne dežurnega urednika, ki z današnjo številko predaja svoje vroče delo.

V naslednjih dveh številkah bosta več prostora dobili šmarska in mozirska občina. Obe namreč imata na začetku septembra občinska praznika. Sicer bo kmalu na vrsti tudi naš mesečni »Obzornik« in prenekatere zanimive akcije in še kaj.

VAS DEŽURNI UREDNIK

OB ŠENTJURSKEM PRAZNIKU

Prireditve ob letošnjem prazniku občine Šentjur bodo tekale še v naslednjih dneh. Mednje sodi tudi zaključek zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 77, ki bo v Bistrici ob Sotli. V soboto popoldne pa bodo v Šentjurju predali svojemu namenu nov prizidek k osnovni šoli in ga poimenovali po rojaku Franju Malgaju. V Dramljah in v Šentjurju bodo odprli nova stanovanjska stolpiča. V sklop prireditev ob občinskem prazniku sodi tudi praznovanje 25-letnice delovanja Planinskega društva, ki bo na Resevni.

Pet kilometrski asfaltni trak Sele-Proseniško v krajevni skupnosti Blagovna pa že služi svojemu namenu. Med pomembne pridobitve praznika nedvomno sodi tudi otvoritev novih blefov za goveje pitance na Ponikvi.

M. P.

OBČANI ŠENTJURSKÉ OBČINE SO PRAZNOVALI

KMALU MED RAZVITE

JE V SVOJEM GOVORU DEJAL INŽ. J. BUČER

Kljub izredno slabemu vremenu, se je preteklo nedeljo na Blagovni, kjer je bila osrednja proslava ob šentjurskem občinskem prazniku, zbralo veliko ljudi. Slovesnost se je pričela ob 10. uri dopoldne s slavnostno sejo delegatov zborov skupščine občine ter družbenopolitičnih skupnosti. Nato pa je zbranim spregovoril ing. Jože Bučer, predsednik izvršnega sveta občine Šentjur, ki je v svojem govoru med drugim dejal:

»Aktivirati razvojne možnosti Kozjanskega« je moto, ki se čisto pojavlja ob podobnih priložnostih. Priznati moramo, da se je zlasti po letu 1971, tudi na Kozjanskem marsikaj spremenilo in kar je najpomembnejše, pokrajina je ostala še naseljena. Po letu 1971 so opazni premiki v zaposlovanju. V občini je naraslo število zaposlenih od 1704 na 2650. Kljub temu je še vedno 30 odst. kmečkega

prebivalstva. Tudi sestava zaposlenih se je izboljšala. Tako je bilo leta 1971 s srednjo višjo in visoko izobrazbo zaposlenih 274 delavcev, v letu 1976 pa že 490.

Tudi družbeni proizvod je po letu 1971 za 2,4 odst. hitreje narasel od povprečja SR Slovenije, medtem ko je bil pred tem obdobjem manjši za 4,2 odst. K prirastku družbenega proizvoda so prispevale predvsem naložbe v industrijo, ki je zaposlovala tudi največ novih delavcev.

Industrija je udeležena v letu 1976 kar z 42 odst. v narodnem dohodku občine, iz česar se da sklepati, da se bomo tudi mi slej ko prej izmotali iz nerazvitosti. Zato pa je potrebno ugotoviti, da v nekaterih osnovnih pogojih življenja občanov ne napredujemo dovolj hitro.

Pri modernizaciji regionalnih cest bomo leta 1980 do-

segli po planu le 61 odst. moderniziranih regionalnih cest, kar nas uvršča na dno lestvice v SR Sloveniji. Kozjanski »cestni križ«, ki bi moral biti moderniziran že v preteklem planskem obdobju, izgleda da tudi v tem ne bo.

Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da je priliv sredstev za odpravljanje posledic po potresu hitrejši. Menim, da je prav, da se tudi tokrat zahvalimo delovnim ljudem in občanom, ki so prispevali sredstva za odpravljanje posledic potresa.

Pri hitrejšem razvoju Kozjanskega pa zaslužijo posebno priznanje mladinske delovne brigade.

Po zaključenem slavnostnem govoru so na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku tudi letos podelili najzaslužnejšim občanom šentjurske občine občinske nagrade in priznanja. Čisto na koncu pa, da bi poskrbeli za dobro razpoloženje in slabemu vremenu navkljub, so zaplesali člani folklorne skupine iz Šentjurja, šentjurski moški pevski zbor je zapel nekaj narodnih in ponarodnih, mladi iz Ponikve pa so pripravili krajši recital.

Ceprav je vreme tudi tokrat občanom šentjurske občine pri njihovem praznovanju še enkrat temljito ponagajalo, so se šentjurčani povesečili še pozno popoldne in tako pospravili vsaj nekaj tistih dobrot, ki so jih prav v ta namen pripravili Blagovčani.

B. M.

V NEDELJO V PREBOLDU

JAVNA RADIJSKA ODDAJA — RC

Uredništvo Radia Celje in Novega tednika ter Tekstilna tovarna Prebold, ki slavi 135 let obstoja, sta organizatorja javne radijske oddaje z neposrednim prenosom, ki bo v nedeljo dopoldne ob 10.10 v kinodvorani v Preboldu. Zagotavljamo vam, da boste z nami preživeli prijetno nedeljsko dopoldne, sicer pa dovolj pove že sam spisek nastopajočih. Pred mikrofoni se bodo zvrstili oktet pevcev iz Kaplje vasi, moški pevski zbor Svobode Prebold, ki brez dvoma sodi med najboljše amaterske zборе na našem območju, humoristka Olga Markovičeva in ansambel Veseli Libojčani. Za obiskovalce v dvorani ter poslušalce ob radijskih sprejemnikih pa smo pripravili še posebno presenečenje. V Preboldu bo namreč nastopil trenutno brez dvoma najbolj priljubljeni slovenski pevec zabavne glasbe ANDREJ SIFRER, ki je z velikim uspehom nastopil na večeri šanson v okviru letošnje Slovenske popevke v Celju, sicer pa ga dobro poznamo po njegovih uspešnicah kot sta Zoboblues in Bil sem mlad.

Pred mikrofoni bomo povabili tudi predsednika preboldske krajevne skupnosti Franca Janšeta ter direktorja Tekstilne tovarne Ivana Zagarja. To pa seveda še ni vse. Kot je že v navadi pri naših javnih radijskih oddajah, smo tudi za preboldsko pripravili vrsto nagradnih iger za obiskovalce v dvorani. Nagrade so pripravili žalska NAMA, Ilkova umetnika Adi Arzenšek in Aco Markovič, kamp Dolina, tekstilna tovarna ter drugi. Program v Preboldu bosta v sodelovanju s Tonetom Vrablom vodila Ivica Burnikova in Janez Vedenik. Pa še to. Že pol ure pred pričetkom bodo pred kinodvorano nastopili člani godbe na pihala iz Prebolda ter s svojim igranjem opozorili, da bo v nedeljo dopoldne v Preboldu prireditev, ki si jo velja ogledati.

Pa še to: Del zbranega denarja od vstopnine bo redakcija Novega tednika in Radia Celje namenila za nadaljnje uspešno delo Svobode Prebold.

ANDREJ MARINC V PREBOLDU

Konec prejšnjega tedna sta tekstilno tovarno Prebold, ki letos 3. septembra slavi 135 let obstoja, obiskala predsednik Izvršnega sveta Slovenije ing. ANDREJ MARINC ter predsednik republiškega komiteja za cene in tržišče STEFAN KOROSEK. Uvodoma so govorili o uspešnem gospodarjenju preboldskih tekstilcev, potem pa še o nekaterih problemih, ki tarejo našo tekstilno industrijo. Med drugim so poudarili, da bo precej problemov rešenih, ko področje deviznih rezerv ne bo samo v domeni državnega aparata, pač pa bo nanje čutili vpliv združenega dela. Surovine naj se kupujejo v deželah, kjer jih proizvajajo, ne pa več na borzah. Več o tem na 2. strani.

PROSTOR ZA
NAROČNIKOV NASLOV

ANDREJ MARINC V PREBOLDU

ZA VZOR VSEM TEKSTILCEM!

TT PREBOLD DOSEGA V ZADNJIH 15 LETIH ZAVIDLJIVE USPEHE

Minuli četrtek sta se na obisku v Tekstilni tovarni v Preboldu mudila predsednik Izvršnega sveta Slovenije Andrej Marinc ter predsednik republiškega komiteja za rezerve in tržišče Stefan Korošec.

Uvodoma so predstavniki tovarne, njenih samoupravnih in družbenopolitičnih organizacij, tozgov in delavskega sveta seznanili gosta o tem, kakšne rezultate dosegajo na področju gospodarjenja in kako je s samoupravnimi odnosi v tej organizaciji združenega dela. Za preboldski kolektiv je značilno, da se izredno dobro prilagaja tržišču, zato imajo še posebej dobro organizirano razvojno službo. Uspehi niso izostali, teže pa je v tistih tekstilnih tovarnah, kjer so mislili, da bodo oni narekovali trgu. Tam so zabredli v hude težave.

V prvem polletju letošnjega leta je znašal dohodek v Tekstilni tovarni Prebold okrog šestdeset milijonov dinarjev, kar je okrog 36 odstotkov več kot v istem obdobju lani. Osební dohodki so se povišali za okrog 22 odstotkov in so na občinskem povprečju ter povprečju osebnih prejemkov delavcev tekstilne stroke v naši republiki. Akumulacija se je znižala za skoraj petdeset odstotkov in znaša nekaj manj kot devet milijonov dinarjev. Ob koncu lanskega polletja več kot sedemnajst milijonov dinarjev.

Andrej Marinc je omenil, da je kolektiv preboldske tekstilne tovarne napravil v zadnjih petnajstih letih izjemen korak naprej. Rezultati s kakršnimi se danes ponajso v Preboldu so najlepši dokaz, da igra pomembno vlogo subjektivni faktor, saj je treba vedeti, da slovenski tekstilci delajo pod istimi pogoji gospodarjenja. V nadaljevanju je predsednik Izvršnega sveta Slovenije opozoril, da daje danes tekstilna industrija v naši republiki deset odstotkov družbenega proizvoda in je na drugem mestu. Res pa je, da se kaže tendenca padanja v celotni udeležbi v našem gospodarstvu. Tekstil je

danes devizno deficitaren. Treba bo precej prizadevanj za vsklajevanje devizne bilance ter vložiti dosti truda za čim večji izvoz, ob tem pa poiskati idealne možnosti za uvoz surovin predvsem iz dežel v razvoju. Po surovine bo treba v te dežele ne pa na borze. Prav v teh deželah bi lahko zgradili industrijske objekte.

Brez sodobne opreme bodo prizadevanja zaman, je nadaljeval Andrej Marinc. Morda bi bilo prav, če bi iskali možnosti za uvoz strojev iz zahodnih socialističnih dežel. V Preboldu kaže, da so pri tem uspešni. Spet pa ne gre, da ima vsaka tovarna svoje stroje. Marsikateri bi lahko imeli skupnega. Vsi tekstilci v Sloveniji se bodo morali vključiti v izdelavo študije o položaju tekstilne industrije pri nas, ki jo pripravlja Gospodarska zbornica. Andrej Marinc je opozoril še na možnosti integracij. V Preboldu na primer že tečejo razgovori s celjsko Metko, razmišljajo pa tudi o gradnji industrijskih objektov na Kozjanskem. Povezovanja brez pra-

vih programov pa ne gre podpirati. Treba si bo prizadevati za večjo produktivnost in raziskavo tržišča ter razmišljati o prestrukturiranju naše tekstilne industrije, spopasti pa se bo treba tudi z oportunitizmom, ki vlada pri delitvi deviznih sredstev, saj ni način, da se le ta delijo po principu vsakemu nekaj.

Ob koncu je Andrej Marinc opozoril, da bo treba v bodoče računati z bolj zaostrenim ekonomskim položajem in tekstilcem ni treba pričakovati nikakršnih olajšav. Po-

slovni in drugi rezultati, ki jih dosegajo v Preboldu so najlepši dokaz, da se da tudi v tej industrijski panogi dosegati lepe rezultate. Še lepši pa bodo lahko, ko področje deviznih rezerv ne bo le v domeni državnega aparata, pač pa bo čutili vpliv združenega dela.

Ob koncu sta si Andrej Marinc in Stefan Korošec ogledala še proizvodne prostore tekstilne tovarne Prebold.

Tekst: JANEZ VEDENIK

foto: TONE TAVČAR

MOZIRJE: PRED PRAZNIKOM

V spomin na osvoboditev Mozirja, 12. septembra 1944. leta, kot zadnje postojanke v Gornji Savinjski dolini, praznujejo delovni ljudje in občani mozirske občine dvanaesti september kot svoj praznik.

Tudi letos bodo ob spominih na borbe partizanskih enot, ob srečanju kurirjev četrte VDV Savinjsko-zasavske brigade, odkritju spominskega obeležja padlim kurirjem in podobno, praznik počastili z mnogimi delovnimi zmagami. Tu gre za nekaj cest, za šolo v Lučah ob Savinji, za položitev temeljnega kamna za gradnjo nove osnovne šole v Gornjem gradu itd.

Glavne proslave bodo v soboto, 10. septembra v Novi Stifci, kjer bo tudi slavnostna seja občinske skupščine.

OBRAZI

FRANC JANŠE

Franc Janše sodi v generacijo tistih, ki so takoj po vojni poprijeli za delo ter žrtvovali svoj čas, svomladost za obnovo naše domovine. Kljub temu je dokončal šolanje v Kranj-

ski tekstilni šoli ter se potem zaposlil v Tekstilni tovarni v Preboldu, kjer dela še danes. Njegova navezanost na rojstni kraj je bila tisto, zaradi česar je takoj postal aktiven v kraju in opravljal vrsto funkcij. Vse z enim samim ciljem. Hotel je in želel, da se Prebold razvija in tudi v občinskem merilu dobi mesto, ki mu gre. Vedel je tudi, da brez pomoči največje delovne organizacije ne bo šlo. In res je treba priznati, da se je kraj razvijal predvsem po zaslugi te delovne organizacije.

Franc Janše je danes predsednik krajevne skupnosti v Preboldu. Kot sam pravi, mu dela nikdar ne zmanjka in prostega časa pravzaprav sploh ne pozna. To je tudi razumljivo. V krajevni skupnosti, kjer živi in dela več kot tri tisoč občanov, problemov nikdar ne zmanjka. Predvsem pa ne dela. Treba je skrbeti za razvoj komunale, potrebno je sodelovanje z občino, treba je imeti nenehni stik z ljudmi. Franc Janše danes brez dvoma uživa zaupanje krajanov. K njemu hodijo po nasvete, tožijo o problemih, skratka spoštujejo ga. To

mu je uspelo predvsem zaradi izrednega posluha do sočloveka, nikdar mu ni žal časa, ko je treba v hribovito Marija Reko ter tam poslepetati s kmeti. Brez dvoma ima prav Franc Janše največ zaslug, da sodi preboldska krajevna skupnost med najbolj aktivne in delovne v občini. V marsikaterih stvareh je za vzhled mnogim drugim. Mnogokrat se je že zgodilo, da so Prebold obiskali najvidnejši predstavniki republike in zveze. Na lastne oči so se namreč hoteli prepričati, kako v praksi deluje ta ali ona stvar.

Poleg tega, da je v službi in da opravlja Franc Janše funkcijo predsednika krajevne skupnosti, je tudi podpredsednik žalske občinske skupščine, kjer ga prav tako vedno čaka dovolj dela. Ob tem pa si vedno prizadeva tudi za to, da bi krajevna samouprava zaživela kot je treba.

O delegatskem sistemu pravi, da je zaživel, pa čeprav se pojavlja še cel kup težav. Mnogo jih ne bi bilo treba, tako pa se vsi vedno radi izgovarjamo, da gre za novo stvar, ki je še nismo popolno-

ma vajeni. V dobrih treh letih so takšni izgovori odveč. In če kdo, potem je prav Franc Janše tisti, ki si najbolj prizadeva za to, da bi se delegatski sistem čimbolj uveljavil. To se vidi tudi pri delegaciji preboldske krajevne skupnosti, ki je prav gotovo ena izmed najbolj delavnih.

Ob vsem tem naštevaju ne smemo pozabiti na to, da nikdar ni zanemarljivo družine, oziroma dom. Tu dobiva novih moči za nadaljnje delo. In ko človek takole razmišlja, od kot toliko energije in moči, ki ju prav gotovo nima veliko ljudi, potem težko najde odgovor. Razen tistih seveda, ki Franca Janšeta poznajo.

JANEZ VEDENIK

POGLEJMO V SVET

PIŠE IVAN SENIČAR

— PREDSEDNIK TITO je te dni v Pjongjangu, glavnem mestu Demokratične ljudske republike Koreje, kjer bo ostal do 30. tega meseca. Pred tem je uspešno zaključil uradni obisk in krajši delovni odmor v Sovjetski zvezi. Titov obisk in razgovori naše delegacije s sovjetskimi voditelji so vzbudili v svetu izredno zanimanje. To je tudi razumljivo. Zahodne dežele, z Združenimi državami Amerike na čelu, pravilno podarjajo neodvisen položaj Jugoslavije in posebno pot našega socializma v svetu, pri tem pa njihovi politični in drugi krogi stalno oprezajo, posebno pa še ob jugoslovansko-sovjetskih srečanjih, ali se Jugoslavija »približuje« ali »oddaljuje« od Sovjetske zveze. Veselilo bi jih seveda to zadnje. Na vzhodu pa nekatere socialistične dežele iz bloka nenehno ponavljajo star napeve, ki so povzročili tudi nekaj neprijetnih vojaških maršev, o tem, da je samo ena pot v socializem, da je odnos do Sovjetske zveze glavni kriterij progressa v svetu in da je socialistično samoupravljanje toliko kot revizionizem. Razgovori med Titom in Brežnjevem ter njunimi sodelavci, njune zdravice in skupno sporočilo o srečanju je postavilo eno in drugo stran »opazovalcev« na laž. Državnika sta poudarila obojestransko željo za sodelovanjem, hkrati pa tudi načela, ki tke stie uravnavajo. To pa so neodvisnost in suverenost obeh dežel, enakopravnost v stikih, nevmešavanje v notranje zadeve, načelo, da jugoslovansko državno in partijsko vodstvo odgovarja pred svojim delavskim razredom in ljudstvom za to, kar se pri nas dogaja, prav tako sovjetsko pred svojimi ljudmi, ne pa da je vrhovni kriterij, kot smo citirali druge, odnos do Sovjetske zveze; dalje, spoštovati je treba razlike v notranjem razvoju in v zunanje-političnih stališčih. Tito je rekel v zdravici: »To je tudi pogoj medsebojnega razumevanja in zapiranja, danes in tudi v prihodnje«. Z rezultati obiska predsednika Tita v Sovjetski zvezi smo lahko zadovoljni: potrjeni so medsebojni dobri odnosi in načela, na katerih se lahko razvijajo še naprej.

— OBLETNICE POLITIKE NEUVRŠČENOSTI potekata v razburjivih mednarodnih okoliščinah. Eno leto je od pete konference neuvršenih dežel v Colombu in 16 let od prve konference v Beogradu. Med tem se je svet temeljito spremenil. Mir sicer še ni zagotovljen, še vlada nasilje v mednarodnem življenju, krizna področja so se celo razširila, posebno v Afriki resno se je poslabšal že tako brezupen gospodarski položaj dežel v razvoju, tekma v oboroževanju se nadaljuje — toda pred 16 leti svet še ni imel mehanizma za pot naprej, kot ga ima brez dvoma danes v politiki in akcijah neuvršenih. Po lanskí konferenci v Colombu so neuvrščene dežele odločilno vplivale na lansko 31. redno zasedanje generalne skupščine Organizacije združenih narodov, letos pa prav tako usodno tudi na potek pripravljalnega sestanka o evropski varnosti in sodelovanju v Beogradu. Na žalost je prišlo tudi do zapletov in celo oboroženih spopadov med posameznimi neuvršenimi deželami, česar pa niso krivile toliko te dežele kot dolgi prsti, ki se od zunaj vtikajo v notranji položaj teh držav. Toda to so začasni konflikti. Vse to se bo uravnalo, saj čaka okoli sto dežel v razvoju pomembna naloga, da se razvijejo, do kraja osamosvojijo in da ljudje njihovih dežel začnejo normalno življenje s polno prehrano, z zdravstvom, izobraževanjem, s kulturo in z uspešnim ter bogatim mednarodnim sodelovanjem. Svobodno mednarodno življenje prihaja — in to z neuvršenimi.

ŠENTJURSKI NAGRAJENCI

TUDI BRIGADE

TRI NAGRADE IN 10 PRIZNANJ

Občina Sentjur je ob svojem prazniku tudi letos podelila vrsto nagrad in priznanj. Tako prejmejo letošnja občinska nagrada »18. avgusta« naslednji nagrajenci:

● LADISLAV NAJZER, dolgoletni vodja Lesne industrije Bohor v Sentjurju, za izredna prizadevanja in na predek delovne organizacije,

● FRANC SUMER, vodja delegacije v zbor krajevnih skupnosti občine Sentjur, za svoje dolgoletno delo, vseskozi povezano s krajevno skupnostjo in

● Kmetijski kombinat Sentjur, TOZD »LASTNA PROIZVODNJA«, za uspehe na področju gospodarjenja in uspešno uvajanje nove tehnologije na področju pitanja govedi.

Posebno priznanje občine Sentjur, za dolgoletno delo na področju kulturne dejavnosti, pa prejme FRANC RAZTOČNIK, dolgoletni pevski zborovodja iz Slivnice.

Skupščina občine Sentjur in Šmarja sta podelili prizna-

nja za vsestransko prizadevanje in vodenje delovnih brigad na Kozjanskem: MILANU LOKARJU, komandantu zvezne mladinske delovne akcije »Kozjansko 77«, HINKU LUČOVNIKU, namestniku komandanta in JOZETU PLAZOVNIKU, namestniku komandanta za delovništvo.

Priznanja so prejeli tudi HENRIK ČMAK, vodja Biroja za odpravo posledic potresa na Kozjanskem, FRANC KRAGEL, RASTKO GODLER in FRANC KOS, vsi delavci Biroja, za uspešno delo na področju odprave posledic potresa na Kozjanskem.

Prav tako prejmejo priznanja vse brigade, ki so letos sodelovale na zvezni mladinski delovni akciji Kozjansko — priznanja bodo podelili v nedeljo, ko bo zaključek akcije, lokalno organizirana brigada »Cvetke Jerinove in Dušana Lahar« in mladinska ekipa iz pobratene Uzičke Polže, v tej brigadi.

MOJCA BUCER

CELJE

ZA BOLJŠO PRESKRBO

USTANOVLJENA BO SAMOUP. INTERESNA SKUPNOST

Ceprav zamisel o samoupravni interesni skupnosti za preskrbo prebivalstva s kmetijskimi in drugimi prehrabeniimi proizvodi ni nova, velja vseeno povedati, da so priprave na ustanovitev slednjice že dovolj daleč. Na pobudo medobčinskega odbora Gospodarske zbornice za celjsko območje, so namreč pripravili stališča za ustanovitev te pomembne samoupravne interesne skupnosti oziroma osnutek družbenega dogovora o organiziranju proizvodnje preskrbe prebivalstva v vseh občinah celjskega območja. Dobili smo torej prva konkretna izhodišča za organiziran pristop k ustanovitvi skupnosti.

Nedvomno velja poudariti, da ne gre zgolj za še eno samoupravno interesno skupnost. Prav na našem območju se pri oskrbi namreč nenehno

pojavlja vrsta težav in spodbujajev, dobro organizirana preskrba pa velja za dejavnost posebnega družbenega pomena. Nezadovoljstvo občanov zaradi njihove kakovosti živil, vrste in izbora predvsem kruha, mleka, mlečnih izdelkov, sladkorja, soli, mesa in še predvsem sadija ter zelenjave, je pogojilo pobude za ustanovitev te skupnosti.

Po osnutku družbenega dogovora naj bi podpisniki prevzeli odgovornost za stalno in kakovostno preskrbo občanov prav z naštetimi proizvodi. Prav tako naj bi skupnost pospešila samoupravno povezovanje kmetijske proizvodnje, živilske predelave, trgovine, tržnic in potrošnikov. Prevladuje namreč še vedno prepričanje, da Dobrina za to še ni storila dovolj.

Poleg dolgoročnega razvoja,

skupnih načrtov in naložb, spodbujanja proizvodnje, cenejšega transporta, organiziranja dela hladilnic in drugih skladiščnih prostorov, pa tudi nekaterih drugih nalog, naj bi udeleženci pospešili izgradnjo maloprodajne trgovske mreže, nenehno spremljali gibanja na tržišču, ter pravočasno reagirali ob pojavljajočem se pomanjkanju posameznih živilskih izdelkov. Zagotovili pa naj bi še druge spremembe v preskrbi prebivalstva. Osnutek družbenega dogovora ponuja zanimive rešitve. Čeprav bo najbrž še pred javno razpravo in v njej doživel nekatere spremembe in dopolnitve, lahko že sedaj rečemo, da zasluži akcija medobčinskega odbora gospodarske zbornice vso podporo in ustvarjalen odmev med potrošniki.

-48-

OBČANOV DINAR

DRAGOCEN PRISPEVEK

NA LOŠKEM OBMOČJU VRSTA AKCIJ OBČANOV

Koliko je vreden občanov dinar, se lahko prepričamo na vsakem koraku. Dandanes skorajda ni krajevne skupnosti (posebej še tiste brez industrijskih obratov), kjer ne bi občani s skupnim delom in skupnim denarjem uredili svoje okolje, napeljali vodovod ali uredili lokalno cesto. In vse več je akcij, ki jih sprožijo občani, saj je zavest, da skupno delo rodi skupne sadove, postala stalnica v občanovi misli.

Območje Loč v občini Slovenske Konjice sodi prav gotovo med tista, kjer so občani z lastno pobudo in prihodnim delom naredili že marsikaj za razvoj okolja, kjer živijo. Tako tudi sedaj teče na tem območju vrsta akcij, ki so jih sprožili občani različnih krajevnih skupnosti. Naj najprej omenimo tisto, ki so jo organizirali občani Mlač, Koferne in Praha za asfaltiranje 700 metrov ceste Koferna — Mlač — Praha. V njej je sodelovalo 28 občanov, ki so se domenili, da bodo z lastnimi prispevki in lastnim delom uredili lokalno cesto. Vsak od njih je prispeval po 5000 dinarjev, poleg tega pa so složno opravili vsa zemeljska dela pri urejevanju ceste, izkopali so jarko in cesto posuli z gramozom. Končno so posuto cesto še utrdili. Tako je ostalo le še golo asfaltiranje ceste, ki ga pa niso mogli sami opraviti. Na krajevnem uradu v Ločah so nam povedali, da so s to akcijo dali občani največji prispevek, če primerjamo dose-

danje akcije, saj so poleg denarja opravili še tri četrtine potrebnega dela pri urejevanju ceste.

Drugo akcijo na loškem območju so sprožili občani Ostrožnega in Klokočevnika. Oboji so namreč vse doslej uporabljali le enofazni tok, ki je bil napeljan v obe hribovski vasi. Ker pa zaradi tega niso mogli uporabljati potrebnih kmetijskih in gospodinjstvih strojev so se odločili, da si bodo napeljali dvofazni tok. Tamkajšnji kmetje so zbrali tako skoraj štiri milijone starih dinarjev, dali so les za telegrafice in opravili še vsa zemeljska dela. Tako kot cesta Koferna — Mlač — Praha je tudi akcija na Ostrožnem in v Klokočevniku že v zaključni fazi.

Malce drugače kot na dveh že omenjenih krajih pa je pobuda za skupno delo tekla v zaselku Podob pri Ločah. V tem zaselku je namreč sedem dokaj močnih kmetov, ki pa so vse doslej iz leta v leto čakali na pomoč »države«, ki jim bo uredila okolje in odstranila vse večje probleme v kraju. Tudi na večkratno prigovarjanje članov krajevne

skupnosti Loče svojega mnenja niso spremenili. Tako daleč so celo trmoglavili, da niso hoteli sami prispevati niti za priključek k vodovodu, ki je tekel tik mimo njihovega naselja! Letos pa so končno uvideli, da brez lastnih pobud in lastnega dela ne bodo naredili ničesar zase in svoj kraj. Stopili so skupaj ter se domenili, da bodo zbrali potreben denar za vodovod. Sedaj so že pričeli delati.

Trije primeri aktivnosti občanov z območja Loč so le del slike ali — če hočete — utripa konjskih krajevnih skupnosti v tem poletnem času. V mnogih krajih namreč občani z vso vnemo gradijo ceste, napeljujejo vodovode, obnavljajo kulturne domove. Ob vsem tem pa je najpomembnejše spoznanje občanov o tem, da ni več neke imaginarne države ali družbe, ki bi delila denar za zadovoljevanje skupnih potreb, ampak da so družba oni sami, ki si morajo z lastnim delom in lastnimi sredstvi zagotavljati lepše okolje in prispevati k vse večjemu napredku.

DAMJANA STAMEJCIC

OBMOČJE

PRED KONFERENCAMI ZK

Nedavno se je v Celju sestal sekretariat medobčinskega sveta ZKS Celje na svoji razširjeni seji. Na seji, ki jo je vodil sekretar Janez Zahraščnik, je sekretariat sprejel vsebinsko zasnovo predstojećih, volilnih konferenc organizacij ZKS na širšem celjskem območju. Volilne konference bodo potekale v času do 15. oktobra tako, da bo mogoče v novembru opraviti tudi občinske volilne konference. Celotna vsebinska zasnova volilnih konferenc sodi v okvir predkongresne aktivnosti zveze komunistov. Osrednja vsebinska vprašanja na konferencah bodo namenjena obravnavi uresničevanja zakona o združenem delu, stabilizaciji gospodarstva in razvoju delegatskega sistema.

Sekretariat je obravnaval tudi zaključno poročilo o kadrovanju za srednjo politično šolo CK ZKS — oddelke Celje, za šolsko leto 1977/78, ki jo bo v tem šolskem letu obiskovalo skupno 36 slušateljev iz območja MS ZKS Celje, Trbovlje in Brežice.

Oh zaključku seje so bila opredeljena tudi nekatera stališča v zvezi s kadrovskimi vprašanji za najpomembnejše družbenopolitične funkcije v občinah.

nih del v RSC Velenje. K njegovemu uspehu je v razgovoru iskreno čestital v imenu medobčinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij Janez Zahraščnik, sekretar MS ZKS Celje.

DOBOJ, CUPRIJA, CELJE: LEP POZDRAV

Srečanja kolektivov avtobusnih podjetij treh pobratanih mest Celja, Cuprije in Doboja so postala tradicionalna in del sodelovanja med delovnimi ljudmi teh mest.

In tako nam je 22-članska delegacija celjskega Izletnika poslala iz Doboja kartico z naslednjim pozdravom:

»Smo v Doboju na bratskem srečanju treh kolektivov: Izletnik Celje, Velmostrans Cuprija in Centrotrans Dobj. Vsem bralcem Novega tednika pošljamo priskrbo pozdrave!«

informativni tednik dela
TELEKS
gre do konca!

PRVI IZ KUMROVCA

Pred dnevi je bil na Medobčinskem svetu ZKS Celje krajši razgovor s prvim slušateljem politične šole ZKJ »Josip Broz — Tito« v Kumrovcu tovarišem SEME Karlom iz Velenja. Tovariš Karel Seme je v preteklem šolskem letu kot prvi kandidat širšega celjskega območja uspešno zaključil šolanje v Kumrovcu. Uspeh tovariša Seme je toliko pomembnejši, ker je izšel iz delavskih vrst, pred šolanjem je bil namreč zaposlen na delovnem mestu nadzornika stroj-

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

RADIO CELJE

SPORED OD 25. 8. — 1. 9.

8.10 Poročila, 8.15 »V ŽIVO«, 8.50 Pod Konjsko goro, 9.00 Zaključek sporeda
popoldne: 15.45 Glasba iz našega studia, 16.00 poročila, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus, 17.00 Kronika, obvestila, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Domači ansambli, 18.00 Zaključek sporeda

PETEK, 26. 8. — dopoldne

8.10 Poročila, 8.15 »V ŽIVO« — z gostom Mojmirjem Rožičem, optikom iz Celja, 8.50 Po laški občini, 9.00 Zaključek sporeda

popoldne:

15.45 Glasba iz našega studia, 16.00 Poročila, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus, 17.00 Kronika, obvestila, 17.30 Mladinska oddaja, 17.50 Vedri zvoki, 18.00 Zaključek sporeda

SOBOTA, 27. 8. — dopoldne

8.10 Poročila, 8.15 Dopoldanska srečanja, 8.50 Celjski odmevi, 9.00 Zaključek sporeda

popoldne:

15.45 Glasba iz našega studia, 16.00 Poročila, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus, 17.00 Kronika, obvestila, 17.30 Filmski sprehodi, 17.45 Za prijeten konec tedna

NEDELJA, 28. 8.

10.05 Poročila, 10.10 Javna radijska oddaja iz Preboda, pod pokroviteljstvom Tekstilne tovarne Prebold, 11.15 Predstavljamo vam, 11.30 Obvestila, 11.45 Zabavni globus, 12.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 13.00 Literarna oddaja, 13.15 Za prijeten konec tedna, 13.35 Kmetijska oddaja, 14.00 Zaključek sporeda

PONEDELJEK, 29. 8. — dopoldne:

8.10 Poročila, 8.15 Dopoldanska srečanja, 8.50 Sentjursko-šmarnski utrinki, 9.00 zaključek sporeda

popoldne:

15.45 Glasba iz našega studia, 16.00 Poročila, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus, 17.00 Kronika, obvestila, 17.30 Športni pregled, 17.50 Nove plošče, 18.00 Zaključek sporeda

TOREK, 30. 8. — dopoldne:

8.10 Poročila, 8.15 »V ŽIVO«, 8.50 Po Savinjski dolini, 9.00 Zaključek sporeda

popoldne:

15.45 Glasba iz našega studia, 16.00 Poročila, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus, 17.00 Kronika, obvestila, 17.30 Torkova reportaža, 17.45 Domači zbori

SREDA, 31. 8. — dopoldne:

8.10 Poročila, 8.15 Dopoldanska srečanja, 8.50 Moziški zapisi, 9.00 Zaključek sporeda

popoldne:

15.45 Glasba iz našega studia, 16.00 Poročila, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus, 17.00 Kronika, obvestila, 17.30 Med delegati, 17.45 Iz arhiva resne glasbe, 18.00 Zaključek sporeda

Gostinska šola Celje

Ulica 29. novembra 12

razpisuje

prosto delovno mesto

UČITELJA KUJARSTVA

Pogoj: končana hotelska šola in najmanj 5 let prakse v kuharski stroki.

Nastop službe je 1. 9. 1977 ali po dogovoru. Pismene ponudbe z dokazili o kvalifikaciji in opisom dosedanjih delovnih mest pošljite na šolo — 15 dni po objavi.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta. Stanovanja ni!

,PRELAHKE SREDN-JEROČNI NAČRT'

PISE MILENKO STRASEK

Srednjeročne programe razvoja delovnih organizacij smo več ali manj pripravili vsi. Tako pravim zato, ker jih nekateri kljub njihovem izjemnemu pomenu, na podlagi katerega je moč konkretno zastaviti razvoj in njegove silnice, še do sedaj niso. Največkrat se z njimi srečujemo, kadar je treba kaj popraviti, dodati, celo spremeniti, takrat, ko gre za vprašanja kvalitete. Ta pa je, na žalost, nemalokrat zelo na trilih nogah. Nekateri leže v predalih zgolj zaradi formalnosti: z njimi pa pridemo na dan, če nas kdo povpraša. Ponekod so to neprijetno dolžnost lagodno in preprosto obšli: enostavno so predpisali osnovne smernice, ne da bi se pri tem zgledevali na specifičnost svoje delovne organizacije, sredine, kjer žive in ki ima svoje trdno zakoreninjene zakone.

Ni težko razumeti, da ti srednjeročni programi po vsem povedanem čestokrat nimajo prave teže in tako tudi niso in ne morejo biti posebno močna opora našim nenehnim prizadevanjem in hotenjem, da bi izboljšali odnose znotraj delovnih sredin, pospešili rast proizvodnje, dvignili družbeni proizvod in podobno. Zelo malo sadov rode opozarjanja, da je treba natančno in nenehno analizirati te dokumente in njih uresničevanje in jih dopolnjevati. Sadovi, kolikor jih pač je (velja le za nekatere delovne organizacije!), so slej ko prej kisli in drobni.

Z levo roko narejeni srednjeročni programi razvoja neke delovne skupnosti so prej zavora kot vzpodbuda. Nepopolnih dokumentov banke ne pretresajo... Povedano velja tudi za šmarsko občino. Tudi tukaj je kontinuirano družbeno načrtovanje zatajilo. Zaradi lažjega odnosa do stvari, neresnosti pa tudi neodgovornosti.

Za večino delovnih organizacij lahko rečemo, da se je zadeve lotila z napačne strani. Posamezna področja so v programih premalo in površno obdelana. Veliko premalo je upoštevan družbeno ekonomski položaj delavca, kot ga določa ustava in zakon o dru-

ženem delu. V štirinajstih delovnih organizacijah niso v dokumentu zapisali niti stavka o razvijanju samoupravnih odnosov, v devetih se jim ni zdelo pomembno spregovoriti o samozastiti in ljudski obrambi. S kratkim odstavkom ali pa sploh ne so ponekod odpravili delovne pogoje delavcev, izobraževanje, strokovno usposabljanje, zelo pomembno sodelovanje s krajevnimi skupnostmi, integracije in tako naprej. Načrti tudi premalo obravnavajo vsklajevanje proizvodnih programov, politiko cen, vse oblike združevanje dela in sredstev, pospeševanje inovacijske dejavnosti, dohodkovne odnose...

So torej tako zastavljeni srednjeročni programi razvoja res lahko realna osnova za hitrejši razvoj TOZD?

Je takšen dokument brez besede o delavčevi rekreaciji in njegovih stanovanjskih problemih lahko objektivna slika, vizija neke prihodnosti?

Vsemu navkljub pa so v teh dokumentih zastavljeni sorazmerno ambiciozni cilji glede rasti družbenega proizvoda, zaposlenosti in produktivnosti ter investicijskih vlaganj, čeprav se predvidena gibanja že sedaj ne uresničujejo. V občini ostaja v starih mejah. V vsem lanskem letu kljub vsem možnostim in ugodnostim, ki jih območje ima, niso stopili pred bankirje z enim samim programom investicijskih vlaganj. Pogoji za nove naložbe (z utemeljenimi in dobro izdelanimi programi seveda) je brez dvoma stabilizacija gospodarstva in kadrovska okrepitev, to pa so zadeve, ki v šmarski občini šepajo.

Korak k odpravljanju takšnih odnosov in nepravilnosti je v zadnjem času izdelava analize uresničevanja družbenega načrta razvoja v delovnih organizacijah in dogovora o temeljnih načrtih razvoja za obdobje 1976-1980 ter ustrezna stališča, ki jih je do problemov zavzela občinska skupščina ter občinska konferenca ZK. Oba dokumenta dovolj nazorno kažeta na napačne, naslednje poteze pa je v rokah vseh, ki jim ne more biti vseeno, kako se v občini živi in gospodari.

LOČITEV V LAŠKEM?

RUDNIK IZ TIMA?

V LAŠKEM NIHČE NE GOVORI RAD O TEM

Rudnik Laško, samostojen TOZD v okviru OZD TIM, utegne v kratkem zapustiti »družino«, kateri je pravzaprav »očec« in se pridružiti enemu od velikih rudnikov. To naj bi bila rešitev iz zagat za vse male rudnike v Sloveniji, ki že nekaj let poslujejo z izgubo navzlic temu, da je vsak kilogram premoga, ki ga dajo na trg, dragocen. Težko je že to razumeti, da so lahko rudniki, ob tolikšnem pomanjkanju energije, deficitni. Toda so, ker imajo limitirano ceno, za njihove stroške, ki so pri malih rudnikih vedno višji, za njihovo opremljenost, pa se nihče ne zmeni. Če že ne more svobodno delovati zakon ponudbe in povpraševanja, potem bi tisti, ki to omejujejo, morali poskrbeti tudi za izravnalne instrumente. Toda ne!

TIM Laško je OZD, ki je nastala kot nadomestek za rudnik, ki je bil pred leti že obsojen na ukinitve (tudi zaradi visokih stroškov in brzo-piete politike o prehodu na moderne vire energije). V TIM je odnos do rudnika sentimentalen. Vsi skupaj se praznujejo Dan rudarja, skratka zavedajo se, da so iz rudnika izšli, mnogo rudarjev dela v novih tovarniških halah in ne nazadnje; velik del svoje akumulacije je rudnik preli v nastanek novega podjetja. Sicer delež rudnika v skupni investicijski vsoti ni oigromen, toda v okviru možnosti malega rudnika je bil velik. Zato v TIM in v Laškem nihče z veseljem ne govori o izločitvi rudnika. Nekako jim ne gre z jezika. Toda trdosrčnost predpisov ni naklonjena sentimentalnosti. Ker je rudnik v okviru TIM TIM pa je registriran kot proizvajalec gradbenega materiala, kaže da premog ni premog, mar-

več »gradbeni material«. To si lahko tako razlagamo, ker laški rudnik zato, ker je v okviru TIM, ne more nastaviti premogu takšno ceno kot rudniki, ki so povezani s proizvodnjo električne energije. Tudi dejstvo, da rudnik Laško vse drobne vrste prodaja Termoelektrarni Šoštanj, nikogar ne gane.

Tako bo zdaj »očec«, v Laški TIM združenih sinov, moral proč. Nič več ne bo veljalo pravilo, da rudarje, ki bi ob prenehanju rudnika bili brez dela, TIM mora zaposliti. Zdaj bo to le še dobra volja. Občina Laško bo »boga« tejšar še za en dislociran obrat z vsemi nevšečnostmi.

ki jih le-ti prinašajo.

V kratkem se bodo na svetu malih rudnikov dogovarili, kam kdo? Laščani naj baje k Velenju, kamor pa je večji del njihove proizvodnje.

Pa se ob vsem tem vse postavlja vprašanje:

Če so TOZD povsem samostojni organizmi z vsemi moupavnimi, pravnimi, drugimi pravicami, kako, bi ne bili sposobni prevzeti poleg dolžnosti tudi olajšav, ki so dostopne velikim rudnikom, to ne glede na to, katero »kapo« se nahaja. Zda kaj hočemo. Administrativna pota so včasih nerazumljiva. JURE KRAŠOVA

ROGLA: KOVAČI V DEZJU

Nič jih ni zaustavilo. Tudi dež ne in nič kaj prijetno vreme. Dovolj je bilo enim in drugih, kovačev, ki so preizkusili v svoji večini in gledalcev ter izletnikov (okoli 2.000), ki so prišli v prelepi planinski svet zreške Rogla, da bi preživeli nekaj lepih ur v naravi in na šetrnem tradicionalnem kovaškem pikniku, ki sta ga minulo nedeljo priredila turistično društvo Zreče in rekreacijski center Unior.

Zanimivo je, da so se kovaškega tekmovanja udeležili ne samo domače ekipe, marveč tudi gostje iz drugih republik. In tako je bila konkurenca več kot ostra. Na vrhu Rogla so postavili štiri poljske kovačije, ki so same po sebi vzbujale pozornost, saj so govorile o preteklosti in nekateri opozorile, kako je danes s tem delom. Vrli kovači so preizkusili v izdelavi gasilske sekirice. Med osemnajstimi ekipami sta bila najbolj spretna kovača Štefan Blažun in Albert Kašnik iz slovenjegraškega Fecra. Na drugo mesto pa sta se uvrstila domačina Jože Švab in Jože Lajhar, medtem ko je tretje pripadlo kovačema iz Niša.

Prireditve je uspela, navzlic slabemu vremenu. Uspeh in dokazala, da ima v ohranjanju starih kovaških običajev svojo pravo vsebino.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

SREČANJA Z INOVATORJI

PEKAČ ZA 22 VRST JEDI

ZVONE ZUPANC O SVOJEM IZUMU ZA PEKO

Skoraj ni več družine, ki ne bi v kletnih prostorih imela poleg druge robe spravljene tudi roštilja. Ob koncu tedna je pač prijetno zapustiti mestni vrvež in slab zrak, ki ti stiska pljuča in se napotiti za rob bližnje reke ali gozdiča. Kmalu zatem zraste proti nebu dim, znak, da je roštilj v »pogonu« in da se bodo kmalu na njem začele peči dobre stvari, recimo jim kar »uposlovenjene« specialitete.

Je pa pri teh klasičnih roštiljih nekaj narobe in če dobro premislimo, so celo nepraktični. Marsikateri stvar se prime na mrežo, ovalkaste čevapčice lahko bolj lovimo po travi kot na mreži, saj se radi skotalijo tja. Od mase tudi teče maslo, ki se bolj razže ogije in če pri tem nismo dovolj pozorni, se nam hrana lahko zažge. Skratka, takle klasičen roštilj zahteva mnogo dela in kuharju pot od vročine in mahanja teče kar v potokih.

In Zvone Zupanc, Zalcčan, po poklicu modelni mizar, zaposlen v Ferralitu, je prišel na idejo:

»Pred leti smo pekli kostanj. Imeli smo veliko ponev, v katero smo naredili luknje. Potem sem začel razmišljati, da bi se dalo to narediti drugače, boljše. Zrisal sem model in prosil v tovarni, da so mi ga odlili iz sive litine (gus). Premier je 33 cm, višina pa šest. Naredil sem tudi nogice, tako da lahko pod pekačem zakurim. Vse skupaj sem preizkusil in obneslo se je. Vsak roštilj se lahko pred tem skrije.«

Zvone Zupanc pripoveduje, da so v takšnem ovalu skuhalo in pekli že 22 različnih jedi, kar dokazuje njegovo resnično večnamenskost. Problem tudi ni s kurjenjem, saj se da uporabiti prav vsak odpadke, ki ga najdeš v gozdu — od vej do drv pa storžev in podobnega. Oglja sploh ne potrebuješ. In kar je najvažnejše, vse kar na tem pekaču pripraviš, se ne more zažgati, sočno je, ker maslo ne odteka in izredno hitro se speče. Taki pekači so kmalu osvojili tržišče in danes jih Ferralit dobro prodaja. Zal za enkrat delajo le manjše

serije pa še te občasno, bodo pa verjetno kasneje več in še v trgovini ga bo moč kupiti.

Zvone Zupanc je ta svoj patent prijavil in potem so ga obravnavali dve leti. Po tem času, ko je pekač že dobera »zagrela« ljubitelje hrane na žaru, so mu dali 60 starih tisočakov nagrade in diplomo za inovacijo.

»Precej se ukvarjam z iskanjem raznih izboljšav, vendar odkrito povem, da se skoraj ne izplača, ker je pot do uveljavitve predloga absolutno predolga. Preveč živcev te vse skupaj stane.«

In kaj pripravlja Zvone Zupanc zdaj?

Skromno odgovori: »Pravzaprav nič posebnega. Sam si sestavljam svojo električno kosilnico, razmišljam o »kopaču« za zel in podobne stvari, malo režljam stalne okvire... Brez dela ne morem in med delom se pač vedno kaj porodi...«

S prvo pravo priznano inovacijo je veliko pripomoček lažji in boljši peki v naravi, sam pa od tega niti ni kaj dosti dobil. Je že tako!

TONE VRABL

MOZIRJE

O GOSPODARJENJU

KRITIČNO O POSLOVANJU ŠESTIH TOZDOV

Če bi primerjali rezultate gospodarjenja v prvih šestih mesecih letos z onimi iz enakega obdobja lani, bi lahko ugotovili razmeroma lep napredek. Toda, če jih ocenimo bolj realno, potem tudi ti uspehi skrivajo v sebi problem, zaradi katerega je bila končna ocena te razprave na ponedeljkovi seji članov izvršnega sveta občinske skupščine Mozirje kritična. Ne po naključju, saj podatki kažejo, da gre za zastoj v produktivni sposobnosti gospodarstva, da delitev dohodka ni takšna kot bi lahko bila,

SENTJUR: ZA MALO GOSPODARSTVO

Malemu gospodarstvu bodo v Sentjurski občini tudi v bodoče posvečali kar največ pozornosti. Za jesensko zasedanje skupščine pripravljajo analizo, s katero bodo skrbno napredovali. Sentjurska občina je namreč kot dopolnjevana občina zelo omejena. Še več: na področju uvoza delovnih priprav za storitveno obrt, so vsi ukrepi v pristojnosti širše družbeno-politične skupnosti.

Zato ni nobenega dvoma, da bo potrebno to dejavnost celoviteje in v okviru socialistične republike Slovenije bolj proučiti in se dogovoriti za ukrepe, ki bodo omogočili uspešen razvoj malega gospodarstva.

da osebni dohodki rastejo hitreje kot produktivnost itd. Prav zaradi tega so tudi člani izvršnega sveta postavili vprašanje, ali bodo lažnje resolucijske naloge uresničene?

Izredno kritično so ocenili dejstvo, da je šest temeljnih organizacij združenega dela zaključilo prvo polletje z izgubo. Res je, da je ta izguba bistveno manjša kot je bila po šestih mesecih lani. Toda, navzlic temu, so med temi vsaj tri temeljne organizacije v zaskrbljujočem položaju.

Dostj pripomb je bilo tudi na ugotovitev, da kolektivi nimajo svojih razvojnih programov, v kolikor pa jih imajo, kot npr., Lesna industrija GLIN Nazarje za korak v oplemenitenje proizvodnje ivernih plošč, so ti načrti stari, morda že zastareli. Zato je izvršni svet naročil ne samo izdelavo takšnih programov, marveč tudi proučitev že pripravljenih. Tembolj, ker lahko le utemeljene razvojne programe prinesejo tudi bančna posojila.

Kljub temu, da gre za specifičnost dela, bodo bržčas v delovni organizaciji Gozdarstva v Nazarjih morali proučiti število zaposlenih, kajti nekateri podatki govorijo, da so šli v tem pogledu nekoliko predaleč in da tudi zaradi tega nastajajo večji stroški.

Nekaj kritičnih misli je bi-

lo izrečenih na račun Golt, ki so ob polletju prav tako med tistimi, ki so poslovali z izgubo. Izvršni svet v Mozirju je menil, da so na Goltih še vedno premalo naredili glede kadrov, organizacije dela itd. in da jih zato je morebitne ugodne zime ne bodo mogle povsem reševati iz izgube.

Izvršni svet je po nekajurni razpravi sprejel tudi določene zaključke, ki jih bo predložil ne samo občinski skupščini, marveč tudi delovnim kolektivom.

MB

VELIKO PRIJAV ZA SEJEM OBRTI

Priprave na letošnji deseti oziroma jubilejni sejem obrti od 23. septembra do 2. oktobra so v polnem teku oziroma se že bližajo svojemu višku, čeprav je do začetka del v dvorani Golovec še razmeroma daleč.

Formator, kot prireditelj sejma, je že dopsel sprejel več kot 250 prijav za sodelovanje na razstavi. Med njimi je okoli 150 obrtnikov. Tako tudi ta odziv potrjuje, da bo letošnji sejem v resnici jubilejni in resnični prikaz stanja, moči in sposobnosti obrti na širšem celjskem območju in seveda drugod.

Med prijavljeni jih je precej tudi iz drugih republik in celo iz tujine.

OBMOČJE

KRITIKA IN POHVALA

RAZMIŠLJANJA O TRADICIONALNIH PRIREDITVAH

Letošnje turistične prireditve na širšem celjskem območju se iztekajo. Vsaj glavne in tiste, ki dajejo pečat turističnemu ali boljše rečeno življenju v poletnem, počitniškem obdobju.

In bilanca? Morda je o njej preuranjeno govoriti, pisati, govoriti, navzlic temu, da sploh docela še ni izkoriščen, lahko sklenemo, da z njo ne moremo biti preveč zadovoljni. V teh prireditvah namreč ni svežine, v bistvu nič novega. Vse, več ali manj po starim kopitu. In vendar je treba v isti sapi zapisati, da smo lahko zadovoljni, da jih sploh imamo. Zakaj? Ker so povsod razen v Rogaški Slatini, zrcalo dela amaterskih turističnih organizacij. Kakšno pa je to delo, je več ali manj znano. Da je v pretežni meri odvisno od prizadevanj redkih posameznikov, ki žrtvujejo veliko prostega časa zato, da se drugi zabavajo in imajo tudi določene materialne koristi.

Zato ni naključje, da so tu-

di letošnje turistične prireditve opozorile na star problem, namreč sodelovanja gostinskih in turističnih delovnih organizacij, na pomoč kulturnih in morda še drugih občinskih samoupravnih skupnosti, na sodelovanje drugih občinskih in krajevnih družbeno političnih činiteljev, krajevnih skupnosti in podobno. Prav tako organizatorji teh prireditev čutijo odsotnost turistične poslovne skupnosti.

Zakaj to pišemo in zakaj na to opozarjamo? Predvsem zavoljo tega, ker je praksa potrdila, da so uspehi v organiziranju turističnih prireditev večji tam, kjer prihaja do takšnega skupnega dela in da so slabši povsod drugod, kjer je skupina ljudi ali društvo osamljeno v svojih prizadevanjih.

Pri vsem tem ne gre vedno samo za materialno, denarno pomoč; čeprav se tej ni moč odreči marveč dostikrat tudi za moralno. Tudi

ta je potrebna, ker daje moč in spodbuja k delu.

In če že teče beseda o teh prireditvah, bi kazalo opozoriti še na nekaj — na njihovo število in časovno razporejenost. V glavnem so to prireditve julija in avgusta, v ostalih mesecih jih je dosti manj. In tako se nehoti poraja vprašanje, zakaj niso tudi v drugih mesecih, še zlasti v Celju, ki ni turistično mesto in obisk teh prireditev ni odvisen od gostov. Tako bi se lahko vprašali tudi drugod, morda z izjemo Rogaške Slatine, čeprav tudi v naših zdraviliščih že traja sezona skozi celo leto in imajo tudi v zimskem in spomladanskem času veliko gostov.

Skratka, dovolj motivov za razmišljanje. Prav gotovo pa jih je še več med tistimi, ki se ukvarjajo s temi vprašanji. Zato naj bo tudi ta zapis le prispevek v obravnavi teh vprašanj in korak, da bi dosegli tudi na tem področju nekaj novega, boljšega...

M. BOŽIČ

ROGLA NA POHORJU

ZA TABORNIKE

LEP DAN — VAROVANJE ZASTAVE

Samo še nekaj trenutkov in sonce bo zašlo. Zbrali smo se v zboru in glasno, zelo glasno zapeli svojo himno, da bi se dvignila čim višje in da bi čim lepše zaključili dan, ki je minil, podoben vsem drugim, vendar tako različen in poln zanimivosti.

Za nas še ni konec dneva, kajti tisti večer so bili na obisku naši starši in zanje smo pripravili taborni ogenj. Skozi ves program se je prepletala misel: vedno in povsod bomo v srcih nosili slovensko besedo s slovensko pesmijo vred.

Pesem, ki je zaplavala preko pisanih zubljev plamena k vrhovom smrek in višje v noč ter pustila v nas topli občutek domačnosti, je zamrla. Poeno je bilo. Starši so odšli in morali smo v šotore.

Tabor je zaspal. Vse je mirno in spokojno. Toda, nekdo je še ostal. Stražar. Zastavo in tabor moramo stražiti.

Takole pripoveduje tabornica Pika, ki je prvič na straži: »Vsi so šli spat in naenkrat je bilo vse tiho in temno kot v rogu. Tišina me je zapekla. Zakričala bi. Oh, ne, samo spregovorila, da bi slišala človeški glas in da bi čutila, da je na svetu še kaj živega. Potem je nenadoma nekaj zaškrtalo, zatulilo... Trava se je nekoliko razmahnila in tja proti taboru se je nekaj približevalo. Videti so bile orjaške sence in takrat sem spoznala, da so bili bik, ki so nas obiskali. Vsak dan. Junaško sem stopila proti velikanom in jih pregnala.«

Kljub strahu, ki ga prinese noč in je povsem neutemeljen plod naše domišljije, je občutek, ko greš buditi naslednjega stražarja in ko veš, da si opravil svojo nalogo, prijeten. Varoval si zastavo in vse prijatelje v taboru.

TATJANA KLANČNIK

ŠMARTNO OB PAKI

ŠTIRI NOVICE

BLOKI, DOGOVOR, JELENI, SRNJAK

GRADITEV BLOKOV. Ko bo v kratkem končana zidava zdravstvenega doma, bo Tovarna gospodinske opreme Gorenje Velenje začela v Smartnem ob Paki graditi še dva nova bloka za svoje delavce. Ker v zgornjem delu doline ni več prostora za večje gradnje, so se odločili, da bodo stanovanja gradili v spodnjem delu občine. Vprašujemo pa se, če bodo v te namene uporabili še preostalo plodno zemljo v Smartnem. Za stanovanjske zgradbe, tudi večje, je še na okoljskih hribi dovolj prostora.

DOGOVOR PODPISAN. Pred kratkim sta stanovanjska skupnost »Doma« Velenje in Društvo upokoencev podpisala sporazum, po katerem bo stanovanjsko podjetje odstopilo Društvu upoko-

jencev v Smartnem ob Paki prepotrebne prostore za njegovo dejavnost.

JELENI LOPATARJI. Zadnje čase opažajo ljudje na območju Smartnega ob Paki malo čredo jelenov lopatarjev. Doslej še ni bilo pritožb o kakšni škodi, ki jo taka divjad povzroča. Sicer pa bolj divjim lovcom na uho: Ta divjad uživa strogo zaščito...!

SRNJAK DIVJAK. V Skornem se klasi srnjak, ki včasih postaja nevaren ljudem. Tako je pred dnevi blizu Zupana v Skornem napadel žensko in ji prizadel nekaj ran, da jih je moral zašiti zdravnik. Svetujemo, da ga pihnejo ob proslavi 30-letnice lovske družine. Takrat se bo srnjakov golaž imenitno prilegel.

ZORKO KOTNIK

»METLE« NE BO

Premislila si je. V Celju nima kaj delati. Sicer pa, zapišimo po pravici: zlo-mil se ji je držaj.

Težko pričakovanega nastopa satiričnega kabareta »Metla« iz Ljubljane, jutri, v petek, 26. t. m., ne bo. V ansamblu je nastala luknja. Svojo odsotnost sta opravičila Marjan Kralj in Radko Polič-Rac. Zaradi tega je prišlo do odpovedi gostovanja sploh, škoda, kajti »Metla« je imela v Celju vedno dovolj privržencev, dovolj obiskovalcev na vsakem nastopu.

DVE IZ RIMSKIH

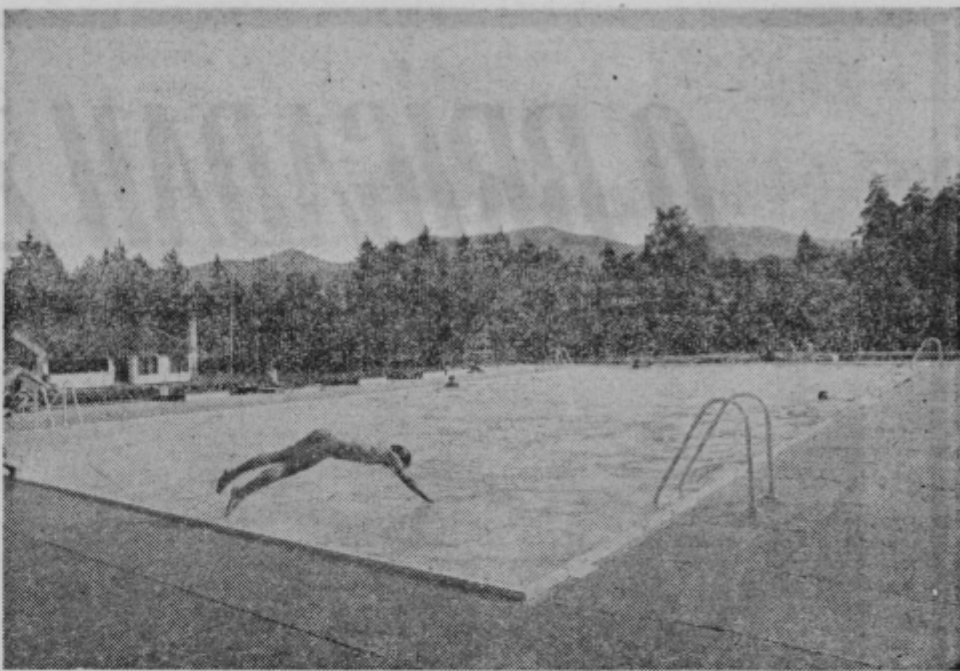
Zdravilišče Rimske Toplice upravlja JLA kot center za rehabilitacijo. V prvi vrsti za pripadnike JLA, sprejema pa tudi druge goste, v kolikor ima na razpolago prosta mesta. Vse leto je bilo zdravilišče s Sofijinim dvorcem zasedeno. Tudi zasebne sobe so večinoma zasedli zdraviliški gostje. Število inozemskih gostov iz leta v leto upada, kar pa je razumljivo, ker v Rimskih Toplicah ni primernih gostinskih lokalov in ne primerno opremljenih sob za prenočišča. Dokler ne bo zgrajen sodoben hotel, ni moč pričakovati večjega obiska tujih gostov.

V tem letu bo število nočitev preseglo sto tisoč.

Kljub slabemu vremenu je bazen v Rimskih Toplicah še vedno poln. O tem sem se prepričala sama, ko sem ga obiskala. Tajnik turističnega društva, Alojz Kozelj je povedal, da to ni športni bazen ampak izrazito rekreacijski. Letos so zabeležili najmanjše število kopalnih dni doslej in s tem tudi najmanj kopalcev. Slabo vreme je vso sezono odbijalo kopalce, ki prihajajo tudi iz oddaljenih predelov Slovenije.

Vsako soboto je ob bazenu ples, kjer igra ansambel Lokvanj, ki pa ne privablja toliko gostov, kot so pričakovali.

MIHAELA BRLEC

BAZEN V ZREČAH

PRAVI BISERČEK

POSTAVLJEN JE SREDI ZELENJA IN CVETJA

Na začetku letošnjega poletja so v Zrečah odprli nov bazen, za katerega so denar zbrali občani s samopriskom. V lepem okolju zreške Dobrave leži bazen v okolju zelenja in rož, zagrajen s prijazno leseno ograjo, ki se kot ulita prilaga v železno okolje. Na vzhodu v bazen so z desne strani že postavljene garderobe, sanitarije in mali bife, ki bo verjetno šele prihodnje leto lajšal žejo številnim kopalcem. Letos namreč ni odprt zato, ker pač niso urejene še vse formalnosti. Bazen je za kopalce odprt od osme do devetnajste ure, povedali pa so nam, da ga dnevno obišče okrog sto ljudi.

Med njimi je seveda največ otrok, ki so med vsemi najbolj veseli novega bazena. Naj navedemo še nekaj podatkov o njem: dolg je 25 metrov in širok 12 metrov, globok je od 1,30 do 1,80 metra, vstopnina zanj pa je za mladinno dva dinarja in za odrasle pet dinarjev. Kot smo že povedali, je okolica tik ob bazenu zasajena s travo in okrasnimi rožami, na desni strani bazena pa asfaltna površina, na kateri se lahko kopalci brez skrbi podijo z žogo, teniške loparje ali loparjelja povedati, da je pri oskrbniku bazena moč dobiti na posodo več rekvizitov, tako žogo, teniške loparje ali lopar-

je za badminton. Za kopalčvo udobnost in dobro počutje je poskrbljeno tudi s tem, ko so na ploščadi bazena že lčne ležalne deske, iz dveh zvočnikov pa se ves dan razlega prijetna — in kar je najpomembnejše — ne preveč glasna glasba.

Za zreški bazen lahko po vsem tem rečemo, da je res pravi biserček. Kakšen bo še leten ali dve, ko ga bodo občani s samopriskom še bolj uredili! Ze sedaj, ko se šele pripravljajo na tretji samoprisk, se se Zrečani namreč dogovorili, da bodo za dograditev bazena namenili kar osem sto starih milijonov dinarjev.

PLANINSKA VAS — ZAGORJE

AVTOBUS IN TELEFON

ZASLUGE BRIGADIRJEV IN MARLJIVI DOMAČINOV

Dne 15. avgusta letos je po brigadirski cesti Gračnica—Ledinska začel voziti avto-bus kot redna proga Zagorje—Planinska vas—Celje. Ko je prvič peljal skozi kozjanske vasi, je bila cesta okrašena s slavoloki. Čeravno v zgodnjih jutranjih urah, so ljudje trumoma prihajali pozdravljat prihod prvega avtobusa. Nepopisno veselje je zavladalo med ljudmi. Celozgodbo so prihajali. Najbolj zadovoljni pa so delavci, ki jim poslej ne bo treba tri ure pešati. Zato je bil zanj delovni dan daljši za tri ure. Tako se te krivice zdaj postopoma odpravljajo.

Največ zaslug za gradnjo te ceste pa imajo seveda mladinske delovne brigade. Zato se tudi imenuje Brigadirska cesta. Zato brigadirskemu delu vso pohvalo in priznanje! Vasi ob tej cesti so bile med vojno povsem požgane. Zato so si ti ljudje že med vojno zaslužili to, da bodo vsaj mlajši imeli lepše življenjske pogoje.

Vredno je omeniti, da smo v šentvidskem območju tudi krajan Planinske vasi in Podpeči z izredno pridnim delom napeljali telefon v pet odročnih vasi in uredili 25 priključkov. Dali smo drogove, prispevali z delom in še pla-

čali vsak po en stari milijon. Zavedali smo se, da tudi tako služimo širšemu interesu.

Prosvetno dvorano v Šentvidu s pomočjo pridnih brigadirjev in dobrih domačinov znova obnavljamo. To dvorano so med vojno okupatorji uporabljali za hlev. Po vojni pa so jo marljivi Šentvidčani zopet obnovili. Zadnji potres jo je težko prizadel. Kljub temu šentvidska mladina pridno dela na kulturnem področju, čeprav je dvorana začasno še na pol podrt. Ko pa bo povsem obnovljena, bo tudi kulturno življenje v Šentvidu zaživelo.

JOŽE PERČIČ

Značilna slika celjske tržnice te dni

O BRIGADAH Z VSEH VETROV

KJERKOLI SO DELALI NAŠI MLADINCI, SO SE DOBRO ODREZALI IN ŽELI PRIZNANJE

PRIZNANJE NA TJENTIŠTU

Vsakoletni pregled sport, nih in kulturnih dosežkov brigadirjev vseh 22 zveznih mladinskih delovnih akcij v Jugoslaviji na Tjentištu, ki je bil v dolini herojev ob Sutjeski od 19. do 21. avgusta, je končan. Brigadirji so se v teh treh dneh pomerili v namiznem tenisu, šahu, odbojki in nogometu, pokazali pa so tudi, kaj zmorejo na likovnem in glasbenem področju.

Srečanja se je udeležila tudi mladina zvezne delovne akcije Kozjansko 77.

Zaključek tridnevnega, nadvse prijetnega in veličastnega srečanja je bil za kozjanske brigadirje več kot uspešen: pobrali so nekaj prvih mest, njihov stenočas je bil najboljši, delovni uspehi pa nekje v vrhu. Skupok vseh točk je brigadirjem, ki bodo še nekaj dni na Kozjanskem, prinesel prvo mesto v skupnem številu točk. Razumljivo je, da je bilo veselje udeležencev mladinske delovne akcije Kozjansko 77 nepopislno: pridružili so se ne-

štetim skupinam brigadirjev, ki so povsod po dolini prepevale revolucionarne pesmi, plesale kolo in skupaj z njimi delili veselje. Dolina herojev je bila priča velikemu zanosu.

O brigadirskem slavlju na Sutjeski bomo poročali v naslednji številki. Zapis bomo združili z zapisom o zaključku zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 77, ki bo v nedeljo v Bistrici in pa na Trebčah.

MILENKO STRASEK

IZ KRUSEVCA — 4 X UDARNI

Pred dnevi se je iz Kruševca vrnila brigada I. Savinjske čete, ki je delala v drugi izmeni mladinske delovne akcije »Kruševac 77«. Čeprav je bila to prva samostojna brigada, ki jo je kdajkoli imela mladina žalske občine, je povsem upravičila svoj obstoj. Se več, bila je celo druga najboljša med vsemi.

Žalska brigada, ki jo je sestavljalo 19 brigadirjev iz Savinjske doline in 13 iz Kruševca, je bila po starosti najmlajša in po fizičnih zmogljivostih najšibkejša. Kljub temu se je enakovredno kosala z drugimi. Brigada je bila kar štirikrat udarna in je tako štirikrat sprejela trak »14. oktobra«. Razen tega je 11 od 19 brigadirjev postalo udarnikov.

DARKO NARAGLAV

SENTJUR: ZAPOSILITEV BRIGADIRJEV

V zadnji izmeni letošnje mladinske delovne akcije Kozjansko, se naha-

HOORUK NA KOZARI

V tretji izmeni Zvezne mladinske delovne akcije »Kozara 77« dela tudi Mladinska delovna brigada »Pobratena mesta«, v kateri so mladi iz treh bratskih občin: Celja, Čuprije in Doboja. Prebivajo v brigadirskem naselju »Bratstvo-enotnost« v Benkovcu, kjer vse vre od pesmi in dela. Tu je deset mladinskih delovnih brigad iz vse države, ki delajo Mladinski center, ki bo takrat, ko bo zgrajen, lahko sprejel 1.500 mladih. V drugi izmeni te akcije so brigadirji opravili 59 tisoč normalnih ur, s čemer so pokrili letošnji stroški akcije. To je dokaz, da so akcije še kako ekonomsko opravičene.

Pokrovitelj brigade »Pobratena mesta«, ki že štiri leta zaporedoma sodeluje na delovnih akcijah, je Energoinvest — tovarna daljnovodnih stebrov in konstrukcije Doboj. Iz Celja, Čuprije in Doboja je po 15 brigadirjev in brigadirki, ki so obenem delavci v organizacijah združenega dela teh treh mest. Vsi sodelujejo pri izgradnji Mladinskega centra na Kozari.

Ceprav so po prihodu na akcijo

imeli nekoliko slabše delovne rezultate, predvsem zaradi izredno težke trase, je brigada »Pobratena mesta« sedaj v samem vrhu. Dve tretjini brigadirjev so člani Zveze komunistov, ki skupaj z ostalimi brigadirji zavestno izvršujejo svoje obveznosti.

Zanimivo je tudi to, da je v tej brigadi tudi mlad zakonski par, ki ravno sedaj proslavlja obletnico poroke.

Težko je opisati neizmerno prijateljstvo mladih iz treh socialističnih republik, iz treh bratskih mest, ki delajo na Kozari. Vsi so obljubili, da bodo prihodnje leto prišli v Doboj, kjer bodo gradili drugi tir proge Doboj—Zenica. Ti mladi, bodočnost našega samoupravnega socialističnega razvoja in našega boljšega jutri, si pridobivajo izkušnje o delegatskem principu samoupravljanja, ki ga na tej akciji močno občutijo. Ko se bodo vsi vrnili v svoje sredine, bodo bogatejši za nova spoznanja o veličini bratstva in enotnosti, o pomenu delovnih akcij in moči njihovih rok, ki gradijo svojo deželo.

MIRKO JELEC

BRIGADIRSKO SLOVO NA KOZJANSKEM

Mladinska delovna akcija Kozjansko 77 se izteka.

Brigadirke in brigadirji vseh narodov in narodnosti Jugoslavije se bodo s sklepno prireditvijo, ki bo v nedeljo ob 10. uri v Bistrici ob Sotli, poslovili iz delovišč, od prebivalcev krajev kjer so delali in svojih vrstnikov. Poslovili se bodo utrujeni in srečni, da so s svojim prostovoljnim delom doprinesli velik delež k izgradnji manj razvitega območja. Za seboj bodo pustili nove kilometre cest, ki še posebej za Kozjansko predstavljajo »okno v svet«.

Na posameznih deloviščih, tako v šmarni kot v šentjurski občini, so vse letošnje brigadirske izmene dosegale iz-

redne delovne rezultate, ki jih je možno doseči le tam, kjer se ustvarja pravo tovarištvo, prijateljstvo, bratstvo in enotnost.

Utihi bil bo, vsaj za letos, zven kram-pov in lopat, utihnili bo brigadirski pesem na deloviščih in ob tabornem ognju.

Zvezne mladinske delovne akcije pa bodo v nedeljo sklenjene tudi po drugih deloviščih v Sloveniji. Z brigadirskim ho-ruk se bodo mladinke in mladinci poslovili od Bgkinov, Slovenskih Goric, Goriškega, Suhe krajine in Kozbane. Delovna akcija Posočje 77 pa bo sklenjena šele 24. septembra.

M. P.

ja tudi brigada iz Prizrena na Kosovem. Sestavlja jo štirideset brigadirjev, med njimi tudi dve dekleti. Večina teh mladih ljudi ima svoj poklic — nekaj je ključavničarjev, avtomehaničkov, pa tudi tehnikov — žal pa ne tu-

di zaposlitve, ki je v svoji ožji domovini, kljub sedanjemu hitrejšemu razvoju gospodarstva, ne morejo dobiti. Predstavniki občine Sentjur se zato trenutno dogovarjajo s štorskimi železnicami, ki naj bi na priporočilo ko-

mandanta akcije, zaposlila šest brigadirjev. Če se bodo ti pogovori uspešno končali, potem bo po zaključku zvezne akcije šest mladih s Kosova dobilo zaposlitev v Sloveniji.

B. M.

AEROKLUB

PET UR ZA ENO SAMO

LANI SO OPRAVILI 19.398 KM ZRAČNE POTI

Občanom Celja in bližnje okolice ni potrebno posebej predstavljati AERO kluba Celje. Vsak dan lahko slišijo in vidijo letala in padalske kupole nad sabo. Priča pa so tudi lepim rezultatom, ki jih člani AK dosegaajo na republiških, zveznih in mednarodnih tekmovanjih. Vendar je vse to le ena stran slike. Druga stran, ki jo občani in odgovorne samoupravne strukture premalo poznajo, pa bi radi osvetlili s tem prispevkom. Gre za probleme, s katerimi se člani AK vsakodnevno srečujejo, ki pa niso oziroma ne smejo biti samo problem članov, temveč širše družbene skupnosti, v kateri AK deluje.

O pomenu letalske dejavnosti in vzgoje kadrov v športu in sistemu ljudske obrambe verjetno ni potrebno posebej govoriti, kajti vsi se namreč zavedamo, kakšno bogastvo pomenijo piloti za splošni ljudski odpor.

V skoraj tridesetletnem delovanju se je v AERO klubu izšlo preko tisoč jadralnih in motornih pilotov ter preko 300 padalcev. V AERO klubu, ki šteje trenutno 126 aktivnih članov, se je v lanskem in letošnjem letu izšlo 21 jadralnih in 5 motornih pilotov, ter 19 padalcev. Lani so člani AK na motornih letalih naleteli 839 ur, na jadralnih letalih 1644 ur ali 19.398 km zračne poti. Padalci pa so opravili 412 skokov.

In kako člani dosegaajo realizacijo tega programa, za katerega se rabi letno naj-

manj 200 starih milijonov, če upoštevamo vse zakonske obveznosti, popravila, gorivo, obnovo avtoparka ipd.? Odgovor je zelo preprost, s so-
lin delom. To pa je tudi specifi-
ka, ki jo žal v dru-
gih športnih društvih ne po-
znajo. Vsaj v takšni meri ne.

V letu 1976 je AK dobil 25 starih milijonov družbenih sredstev — dotacije od TKS, NO in SZDL, kar pomeni le 15 odstotkov za uresničitev programa. Preostali del pa so člani AK prispevali sami s delom. Lani so člani v AERO klubu, kjer imajo organizirano pogodbeno proizvodno dejavnost z OZD, naredili preko 7000 prostovoljnih delovnih ur, kar v bistvu pomeni, da je moral vsak član delati najprej 5 ur za strojem, da je lahko nato eno ure letel, se rekreiral, izobraževal in to poleg svojih službenih in domačih obveznosti.

Ta materialna in fizična obremenitev članstva, ki zahteva polnega človeka v zraku, je vsekakor prevelika in zaradi tega trpi kvaliteta in tudi varnost letenja.

Dimenzije letalske dejavnosti za potrebe SLO in športa ter ne navsezadnje za razvoj

Celja so več kot jasne. Arbit-
ter za širjenje teh dimenzij
pa mora poleg članov AK bi-
ti še nekdo drug. Najti je
potrebno ustrezne rešitve
preko samoupravnih institu-
cij, ki bodo zagotovile si-
stemsko financiranje letalske
dejavnosti in letalske infra-
strukture. Vsekakor je to
problem, ki spada v kom-
pleks problemov TKS, TIS,
NO, gospodarstva in drugih,
katere je treba osvetliti in
inmeti do njih drugačen od-
nos kot v preteklosti.

VIKI KRAJNC

ROBANOV KOT

OBOGATENO IZROČILO

BRIGADA SLAVKA ŠLANDRA DELALA ŠTIRI DNI

Mladi v Gornji Savinjski dolini so prve dni avgusta obnovili del partizanske bolnišnice v Robanovem kotu. S to mladinsko delovno akcijo so uresničili idejo, ki je vrsto let tiela v njih, se tako vključili v splet prireditev ob praznovanju letošnjih jubilejev in dali svoj prispevek k ohranjanju izročila naše borbe in revolucije.

Brigada, ki so jo poimenovali po Slavku Šlandru je v Robanovem kotu delala štiri dni. Stela je 27 mladink in mladincev iz moziške občine in pet brigadirjev iz pobratene občine Cajetina, kar pomeni nov list v poglavljanju vezi z bratsko občino v Srbiji. Mladi so sami zbrali potrebna sredstva in material in z izdatno pomočjo občinskega štaba TO v Robanovem kotu postavili tabor. Brigadirji so se na akciji zares potrudili in izkazali. Delo v strminah pod navpičnimi stenami je zahtevalo veliko volje in naporov, pa kljub temu delovna vna-
ma ni nikoli pojenjala. Kljub te-

žavam so akcijo pravočasno zaključili in obnovljeni del takoj tudi otvorili. Mladinska delovna brigada Slavka Šlandra je vsem preživelim ranjencem, ki so se v Robanovem kotu zdravili in borcem, ki so zanje skrbeli, pripravila program in jih zatem pri Robanovi domačiji pogostila s partizanskim golažem. V spomin na otvoritev in srečanje so mladi vsem udeležencem podarili reprodukciji

slik bivše bolnišnice, ki jih je brigadi skupaj z reprodukcijami podarila slikarka Liza Lik.

Mladi nameravajo v obnovljenem delu urediti skromen muzej, kot pomnik na težke in herojske dni naše revolucije in upajo, da se bodo s tem skromno oddolžili vsem, ki so jim priborili svobodo in predvsem tistim, ki so v tej borbi žrtvovali svoja življenja.

J. P.

LASKO: BO KRIVEC POPRAVIL SKODO?

Voznik tovornjaka iz Radeč, ki je pred meseci alkvidiral v Laškem kulturni spomenik — steber kužnega znamenja, se bržkone smeji v pesti. Nihče se ne zmeri, da bi od povzročitelja škode terjal, da le-to popravi, kar pa ni tako preprosto, saj se je steber prelomil na tri kose. Ti deli stebra so kot kak nebodigatreba na dvorišču pri stavbi SIS kjer je otroško igrišče, pa jih otroci po mili volji valjajo sem in tja. To bo trajalo tako dolgo, dokler kakšen graditelj stebrov ne bo vbetoniral v temelje svoje hiše.

Ni kaj reči. Taka zaščita kulturnih spomenikov za vselej razreši problem in nas odreši stroškov.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

SENTJUR: 25 LET PD

Planinsko društvo Sentjur pri Celju praznuje letos 25-letnico svojega obstoja. Jubilej bodo počastili v nedeljo, 28. t.m. s pričetkom ob desetih dopoldne na Resevni. Po govoru bodo spored izpopolnili s kulturnim nastopom in seveda tovariškim srečanjem.

Resevna je lepa izletniška točka nad Sentjurjem z lepim razgledom na bližnjo in daljno okolico. Ima pa tudi zgodovinsko obeležje NOB.

FRANC ZABUKOŠEK

ŽALEC

KONČANA OSNOVNA ŠOLA

V SOBOTO USPEŠNO ZAKLJUČILO OŠ 40 UČENCEV

V soboto je... Pri Delavski univerzi v Žalcu so v soboto zaključili prvi del izobraževanja v večerni osnovni šoli. Šola je uspešno končala štirideset učencev, ki so sicer že zaposleni. Največ je bilo delavcev iz poljske tovarne nogavic. Sicer pa si preberimo, kaj so nam povedali nekateri izmed obiskovalcev večerne osnovne šole.

MIHA JAGAR: »Delam v pekarni v Žalcu. Ugotovil sem, da je osnovnošolska izobrazba danes nujna. Žal mi je, ker v mladih letih nisem imel priložnosti, da bi končal

osnovno šolo. Povedal bi rad, da so bili učitelji izredno dobri in so nam pomagali, kadarkoli je bilo potrebno. Danes sem že prišel razmišljati o tem, da bi s šolanjem nadaljeval. Res je naporno ko je treba po vrnitvi iz službe še v šolo, ampak z voljo človek lahko doseže vse.»

MARIJA STUDNICKA: »S predavatelji sem bila izredno zadovoljna. Res je, da je bil program dokaj obširen, res pa je tudi to, da se samo na predavanjih ni dalo vsega naučiti, zato je bilo treba poprijeti tudi doma. Sicer pa smo

si učenci pomagali med sabo in tudi učitelji so nam vedno razložili še kaj dodatno, če nam določene stvari niso bile čisto jasne.»

JOŽE SATLER: »Delam v tovarni nogavic na Polzeli. Povedati moram, da so nam v tovarni šli izredno na roke, tako da s šolanjem ni bilo nikakršnih težav. Tudi predavatelji so bili izredno dobri in prizadevni. Uspešno končana osnovna šola mi pomeni start za nadaljnje šolanje. Rad bi namreč končal tekstilno šolo v Kranju. Mnogo volje in truda bo potrebno, vendar

upam, da bo kljub vsemu šlo.»

ANICA RANDL: »Tudi jaz sem zaposlena v poljski tovarni nogavic. Izredno sem vesela, da mi je uspelo končati osnovno šolo in ni mi žal niti časa niti truda. Delavski univerzi iz Žalca gre vsa zahvala, ker je organizirala tudi tovrstno izobraževanje. Zdaj že razmišljam o nadaljnjem šolanju. Rada bi namreč končala administrativno šolo.»

tekst: JANEZ VEDENIK

Foto: TONE TAVČAR

VITANJE: NOV GASILSKI DOM

Do praznika občine Slovenske Konjice oktobra letos bo v Vitanju zrastel nov gasilski dom. Zanj so prispevale nekaj denarja konjiške in vitanjske temeljne organizacije združenega dela, večji del sredstev pa so za dom dodelili iz samoprispevka. Gasilski dom so Vitanjčani že dolgo rabili, vendar zaradi drugih potreb do njegove gradnje ni prišlo. Letos pa so se gasilci podali v večjo akcijo in med vaščani sami opravili akcijo zbiranja prispevkov za ta objekt. Krajan Vitanja so se v njej dobro odrezali in prispevali kar velik kup denarja. Tako so skupaj s sredstvi tozdov in tistimi iz samoprispevka zagotovili potreben denar za pričetek gradnje gasilskega doma. Ta bo veljal milijon in pol dinarjev, v njem pa bo poleg prostorov, namenjenih izključno gasilcem, tudi večnamenski prostor, ki ga bodo uporabljale družbenopolitične organizacije in delegati Vitanja. Gasilski dom gradi podjetje Kongrad iz Slovenskih Konjic, ki zagotavlja, da bo dom do občinskega praznika prav gotovo zgrajen. Povedati velja tudi, da gasilski dom v Vitanju gradijo na prostoru, kjer bo čez nekaj let zrastel bodoči center Vitanja.

—da

V SPOMIN FRANA ROŠA

OB OBLETNICI PRERANE SMRTI

(22. 8. 1976 — 22. 8. 1977.)

Dne 22. avgusta 1977 je preteklo eno leto, odkar je nepričakovano preminul v Mariboru pri svoji hčerki Sonji (ne v bolnici) celjski pedagog, književnik in publicist Fran Roš, naš zaslužni javni in kulturni delavec. Prav je, da se ga ob obletnici smrti spomnimo z nekaterimi spominskimi vrsticami!

Fran Roš lahko okarakteriziramo poleg mnogih drugih posebno z naslednjih vidikov: kot neutrudnega voditelja slovenskega učiteljstva na celjskem območju med obema vojnama, kot poštvalnega pedagoškega delavca po osvoboditvi l. 1945 pri graditvi slovenskega šolstva v opustošeni domovini ter pri vzgoji učiteljskih kadrov in kot pomembnega slovenskega pisatelja, pesnika in dramatika, publicista ter javnega kulturnega delavca.

Med obema vojnama je bilo učiteljstvo v Celju in okolici še posebno aktivno in borbeno. Šlo je za progresivne nazore v vzgoji in šoli, politične in družbene pravice učiteljstva v javnem življenju ter za materialno, gospodarsko in socialno izboljšanje vsakdanjega življenja stanu, ki si je bil komaj priboril pozicije državnega službenca. Razni politični režimi te ali one barve so preganjali vsakogar, ki je pokazal neuklonljivo tihino in odpor zoper nasilje in sramotno hlapčevstvo. Slovensko učiteljstvo si je ustvarilo svoj lepši prostor na slovenskem soncu in je kljub čisto neugodnim okoliščinam raslo in zmagovalo. Z njegovo borbo in zmagami se je razvijalo tudi naše šolstvo. V tej veliki dobi naših naporov in borb je vodil celjsko učiteljstvo Fran Roš kot predsednik enega največjih učiteljskih društev v tedanji Sloveniji in je s svojimi prizadevanji znatno prispeval pri sprejemu znamenite »Deklaracije« (1926) in s tem pripomogel k konsolidaciji razmer v slovenski, a tudi v jugoslovanski učiteljski organizaciji. Vlogo celjskega učiteljstva pri rasti slovenskega šolstva na Spodnjem Stajskem je Fran Roš prikazal v razpravi »Slovenske učiteljske organizacije v publikaciji Stoletnica prve slovenske šole v Celju (1975)«.

Kot pedagoškega delavca, priljubljenega učitelja in vzgojitelja slovenske mladine, so ga cenili mladi in stari. Neposredno po vojni je sodeloval kot okrožni šolski nadzornik pri obnovi slovenskega šolstva na Slovenskem Spodnjem Stajskem, ki ga je bil nacistični okupator v svojem germanskem »Kulturträgerstus« docela uničil. Pozneje se je vključil kot pedagog mladih slovenskih učiteljev na celjskem učiteljsku, kjer je deloval do svoje upokojitve. Vzgojil je vrsto odličnih učiteljev, ki jim je ostal vzor nesebičnega, poštvalnega in prizadevnega prosvetnega delavca, po katerega stopinjah so med slovenskim ljudstvom uravnavali svoje delo in življenje. Kot šolnik se je izkazal Fran Roš pedagog v pravem pomenu besede, zaradi česar je tudi užival spoštovanje učencev, njihovih roditeljev, kolegov, prosvetne oblasti in ce-

lotne celjske in slovenske javnosti. Da je bil učitelj z dušo in telesom, nam lahko potrdi naslednja zgodba: mlade absolventke učiteljske so ga po maturi ob neki priložnosti vprašale, kaj bi želel postati, če bi se še enkrat rodil in si izbral poklic. Odgovoril je z vso resnostjo in premislekom: »Mislim, da bi želel zopet postati učitelj slovenske mladine!« Pač pomembne besede učitelja-idealista, in to v dobi, ko marsikateri mladi učitelj beži v drugo službo ali vsaj sanjari o tem, da bi se dalo v kakem drugem poklicu bolje »zaslužiti«.

O Franu Rošu kot književniku smo že mnogo govorili in bi bilo prav, da bi skoraj zagledali na knjižnih policah njegovo zbrano delo. To bi bila najlepša oddolžitev liku velikega pokojnika, ki je vse svoje življenje od rane mladosti do visoke življenjske dobe — saj mu je bilo ob smrti 78 let — posvetil Celju in njegovemu zaledju. Na celjskem območju so delovali mnogi slovenski literati, kot Anton Aškerc, Cvetko Golar, Anton Novčan, Tone Selškar, Vladimir Levstik in še kdo in se v njihovih delih kaže tudi obraz Celja in okolice, vendar ni nobeden tako globoko koreninil v celjskem življenju, v celjski družbi, kot Fran Roš, ki je med nami živel, delal, ustvarjal, še do zadnjih trenutkov aktivno udeleževal s peresom in besedo, le-to kot govornik, recitator in pripovedovalec; saj vemo, kako rad je zahajal s svojo vedro besedo in pesmijo ter branjem proze med otroke in mladino po osnovnih šolah celjskega območja, a tudi med odrasle na literarnih prereditvah.

Publicistično delo Franu Roša kaže našega pokojnega tovariša kot posebno zaslužnega človeka in bo prav tako potrebno posvetiti tej njegovi dejavnosti ob priložnosti še posebno pozornost. Kot kulturni javni delavec je bil navzoč vse svoje življenje v naprednih kulturnih organizacijah in akcijah Celja in okolice in je rad sodeloval, kjer koli in kadar koli so ga povabili v svojo sredo. Mnogi pomniki NOB in žrtvam nacističnega terorja nosijo njegove posvetilne verze. V dobi med obema vojnama je bil med glavnimi organizatorji dveh Celjskih kulturnih tednov (1938 in 1939), po osvoboditvi je bil podpredsednik Ljudskega odra, funkcionar Ljudske prosvete, Ljudske univerze, Pedagoškega društva ipd., organizator literarnih večerov, predavatelj in raznih kulturnih prireditev. Zadnja leta je posvetil svojo pozornost življenju naših izgnancev v Srbiji. V knjigi »Slovenski izseljenci v Srbiji 1941—1945«, spomeniku našemu trpljenju med okupacijo ter plemenitosti srbskega naroda, ki je ob podobni usodi, kakršna je doletela Slovence, bratsko sprejel v svoje okrilje slovenske izgnance, je Fran Roš zaključil svoj veliki epos in nam zapustil dokument, ki ne sme biti in tudi ne bo nikoli pozabljen. In z njim tudi ime našega celjskega pesnika, tovariša in velikega prijatelja! Slava njegovemu spominu!

ALBIN PODJAVORSEK

CELJE: USPEL ZBOROVODSKI SEMINAR

Jutri se bo v pionirskem domu končal petdnevni zborovodski seminar, ki ga je že 31-let po vrsti pripravil odbor Mladinskega pevskega festivala Celje. In tako tudi ta oblika strokovnega izpopolnjevanja zborovodij potrjuje, da v organizaciji Mladinskega pevskega festivala ne gre samo za nastope mladinskih pevskih zborov, marveč prav tako za stalno delo z njihovimi umetniškimi vodji.

Na letošnjem seminarju se je zbralo 117 pevovodij iz domovine in 20 iz zamejstva, Koroške onstran meje in Tržaškega. Vodilo ga je šest priznanih strokovnjakov, med njimi tudi iz Svice.

Seminar je uspel tako po organizacijski, kot zlasti še vsebinski plati, saj so na njem podrobno proučili vsa poglavja dela z mladimi pevci, izbor literature, interpretacijo in podobno.

AN

NAROČITE

NOVI
tednik

DROBNA ZANIMIVOST CELJSKEGA MUZEJA

ŽEPNA SONČNA URA

PISE MILENA MOSKON

Prav gotovo je marsikdo že opazil na celjskem področju sončno uro narisano na steni cerkvene, grajske in še druga javne, pa tudi privatne stavbe. Nekatere od teh ur še kažejo čas ob lepih sončnih dneh, nekatere pa ostajajo le kot okrnjeni spomini na nekdanji spoštovani časometer.

Prav gotovo pa marsikdo še ne ve, da so bile poleg stenskih, včasih v rabi tudi žepne sončne ure, ki so spremljale ljudi na potovanjih. Te vrste ur niso že dolgo dobo v uporabi in se zdaj čuvajo le kot zanimivi tehniški dosežki in dragocene kulturnozgodovinske raritete.

Celjski muzej je lastnik značilne žepne sončne ure s kompasom. Poleg te pa je Celje lastnik še enega podobnega tovrstnega instrumenta, saj so lani na Starem gradu arheologi našli ob izkopavanjih del renesančne slonokoščene sončne ure s kompasom, ki pomeni celo v jugoslovanskem merilu pravi unikat.

Znano je, da se je prva sončna ura že pred davnim časom razvila iz človekovega opazovanja sonca in njegovega položaja na nebu ter dolžine sence, ki jo je v dnevnih časih metala navpična palica (tkzv. gnomon) na vodoravno površino. Dosti kasneje, v 15. stoletju, to je v času velikega napredka astronomije in geografije, je gnomon zamenjala senčna palica (polos), ki je bila nagnjena vzporedno z zemeljsko osjo. Te ure so morale biti naravnane v smeri sever-jug, zato so morale imeti vgrajen tudi kompas. Takrat so bile v rabi že velike naslikane, pa tudi že male prenosne sončne ure. Te ure so izdelovali v istem času izključno strokovnjaki astronomi. Že v 16. zlasti pa še v 17. stoletju, pa je prevzela izdelovanje sončnih ur vrsta obrtnikov, ki so posvečali posebno pozornost obliki in estetskemu izgledu ur. Delali so štirioglate in okrogle žepne ure iz različnih materialov — kot je zlato, srebro, medenina, slonovina in les. Ure so krasili s tavširanjem, cizeliranjem, rezbarijo z motiviko sodobnega okrasja. Najbolj znani mojstri so bili v Augsburgu in Nürnbergu, katerih izdelki so predstavljal prave umetnoobrtne dragocenosti. V 18. stoletju pa so ure začele postajati že rokodelski proizvodi za vse bolj množično potrošnjo, saj so bile izdelane iz cenejših materialov in z enostavnejšimi dekoracijami. V 19. stoletju je ta tip ur zamenjal mehanski merilni instrument, ki je imel poleg večje točnosti prednost tudi v tem, da je bil povsem neodvisen od elementarnih pogojev. Tako se je v 2. pol. preteklega stoletja potovalna sončna ura povsem umaknila iz praktične uporabe. Nadomestila jo je industrijska žepna in kasneje ročna ura.

Številne sončne ure so bile zaradi zahtev po natančnosti kombinirane še z drugimi instrumenti in so imele več merilnih površin, koledar, nebesne in geografske karte itd. Poleg tega pa so obstajale tudi posebne prenosne ure, ki so temeljile izključno na gibanju lune in posameznih zvezd. Te so bile izredno važne pri določanju časa ponoči.

Žepna ura, ki jo hrani celjski muzej je potovalna vodoravno-navpična sklopna sončna ura. Je pravokotne oblike, sestavljena iz dve lesenih ploščic neenake debeline. Na zunanji strani ima prilepljen papir s tiskanimi imeni 64 večjih mest (Amerika, Anglija, Španija, Francija, Italija in Nemčija) in številkami njihovih zemljepisnih širin. Ura je naravnana na širino 51. V notranjščini sta ploščici oblepljeni s papirjem, ki je grafično tiskan z oznakami in okrašen z delno močno koloriranimi stiliziranimi geometrijskimi in rastlinskimi okraski. V horizontalni ploščici je pod steklom kompas z magnetno iglo in osmerodelno vetrovnico. Strani sveta v kompasu, ki kaže tudi odklon, so signirane v angleščini NORTH NE EAST SE SOUTH SW WEST NW. Okrog so navedene številke ur 4-12-8 z razdelitvijo na pol ure. Na vertikalni ploščici so natisnane številke ur VI — XII — VI in skala geografskih širin 43—56 ter 13 oznak za prestavljanje niti. Med ploščicama je namreč vpeta nitka za določeno geografsko širino (polos), ki meče senco.

Navedena ura je nastala ob koncu 18. stoletja in je tipičen primer tovrstne klasiistične ure. Kaže vse značilnosti izdelkov bavarskega mojstra Johanna Paula Stockerta. Ura je razstavljena v muzeju.

KAJ GLEDAMO

GOLI V SEDLU

Ameriška drama Goli v sedlu s Petrom Fondoni Denisom Hooperjem v vlogah, opeva »heroja« močnih motorjev. Govori o mirnem in nenevarnem posebnem ter njegovem prijatelju, ki z motorji križarita po Ameriki. Ob tem režiser Denis Hooper slikovito, plastično in brez olepšav kaže razpota sodobne Amerike. Brezobzirni bussiness, izgubljeno mladino, ki išče beg pred resničnostjo v drogah, glasbi ali motorjih, ter nenačrtno primitivizem ameriškega podeželja, ki razen zakona nasilja ne pozna drugih oblik odnosov. Prav v tem, slednjem, je film, o katerem bi se sicer dalo razpravljati, izjemno močan.

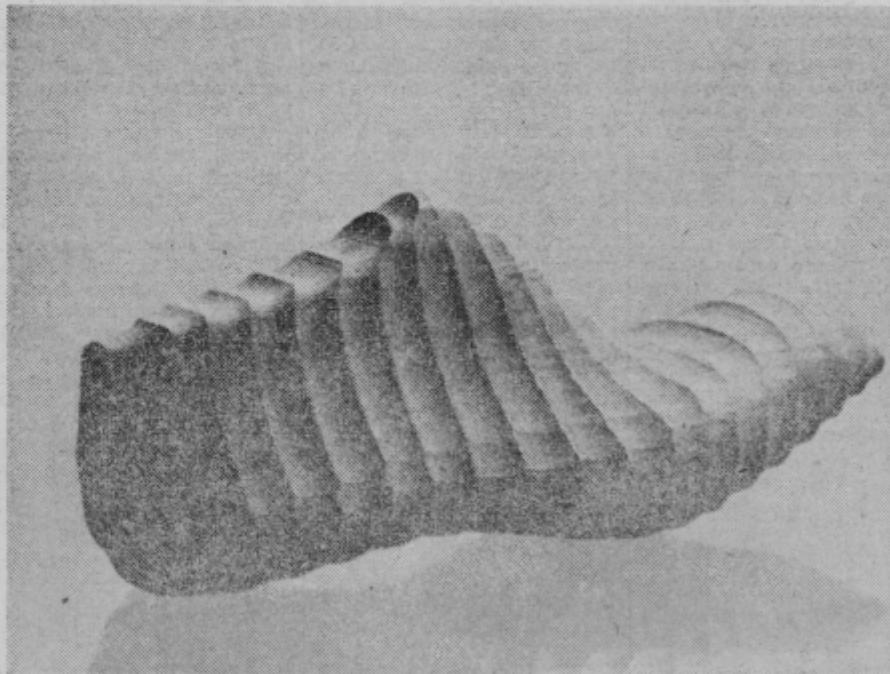
Dveh shippev pač nihče ne bo pogrešal — preveč sta nepomembna. Dosti bolj pomembno je, da preživi »tvojen, delaven in pošten« državljani. Takšno je sporočilo filma, ki je v tej svoji misli izjemno močan in prepričljiv, pa čeprav je film že pet let.

UGLEDNA TRUPLA

To je italijanski film režiserja Francesca Rosija, v katerem srečamo ob Linu Venturi še Charlesa Vanella. Film je brezkompromisna obsodba sodobne Italije, njenih nasprotij in razpotij. Čeprav je tema splošna — politično nasilje v svetu, je prav presaditev na tla Italije tista, ki mu daje potrebno avtentičnost in prepričljivost. V nekem mestu je ubit sodnik. Kmalu zatem v sosednjem še eden. Sodniki padajo, preiskava pa je nenehno v slepi ulici, saj jo številna pričevanja in družbena oziroma politična nasprotovanja, ki vejejo iz njih, le zavajajo. In ko je preiskovalec končno na cilju, ga podre zahrbtni strel.

Zgodba s kriminalnim ozadjem ima v sebi seveda mnogo več. Govori o terorizmu in političnem nasilju kot obliki odnosov v sodobnem svetu. Oblast, ki jo simbolizirajo okosteneli sodniki, je slaba, krivična.

BRANKO STAMEJČIČ

TONE HERMAN V LIKOVNEM SALONU

Do konca meseca razstavlja v prostorih celjskega Likovnega salona akademski kipar Tone Herman iz Šoštanja. Lotil se je posebnega oblikovanja in sicer kopit, kakršno najdemo v obutveni industriji. Svoje zamisli povezuje preko likovno dognanih oblik industrijsko pogojenimi normami, ki jih takšna proizvodnja zahteva. Vsekakor gre za zanimiv poskus povezovanja industrije z likovnim ustvarjanjem.

PADALKA DANICA LAKOVIČ

POD OBLAKI NI STRAHU

NIKO LI ME NI BILO STRAH SKOKOV V VIŠAVAH

»Ali veste, da so se Slovenci dobro odrezali na državnem prvenstvu v padalstvu? Tako sem vesela...«

To je bil prvi stavek, ki mi ga je povedala celjska padalska seniorica, ko sem jo pred tedni obiskala v njenem domu. Takšna je Danica Lakovič. Z vsem srcem predana športu, ki mu je posvetila doberšen del svojega življenja.

S padalstvom se je pričela ubadati takoj po vojni, ko je bil ta šport pri nas praktično šele v povojih. Bila je med pionirji letalstva in padalstva pri nas, ki so delali v — za nas — nerazumljivih pogojih in s še povsem vojaškimi rekviziti. Pa vendar se Danica Lakovičeva še danes spominja tistih časov z ljubeznijo.

»S padalstvom sem se pričela ukvarjati leta 1947. V Celju tedaj še ni bilo letališča. Kjer je sedaj levsko letališče, so tedaj stale le stare strohnele barake. Ker pa nas je bilo kar nekaj takih, ki smo želeli delati in razvijati padalski šport, smo kaj kmalu prijeli za delo. V drugi osnovni šoli smo organizirali modelarski klub, vzporedno pa smo pričeli razvijati aero klub z vsemi športnimi panogami.«

Danica Lakovičeva oziroma Rabuzova, kot se je tedaj pisala, se je že od ustanovitve celjskega aero kluba ukvarjala pretežno s padalstvom, čeprav je opravila še vrsto tečajev in preizkušenj v ostalih disciplinah. Tako je šla kmalu po ustanovitvi aero kluba v motorno pilotsko šolo, nato pa leta 1948 še v jadriličarski tečaj. Leto pozneje pa je bila že v šoli za učitelje padalstva v Rumi.

»Čeprav je padalstvo bolj moški šport,« mi je pripovedovala Danica, »so me fantje vseeno gledali vedno zelo spoštljivo. Tedaj, še na začetku moje športne padalske poti, nas je bilo žensk v padalskih vrstah res še zelo malo. Nerada se spominjam na dekleta, ki so takrat skakale skupaj z menoj, ker mi postane v srcu zelo

hudo. Veliko od njih se jih je ponesrečilo med skoki...«

Kljub temnim spominom, ki tu in tam kot senca preblisnejo Daničin obraz, pa ostaja sama več optimist.

»Ne, ne, ni me strah skokov, in me tudi nikdar ni bilo strah. Ko letiš tam zgoraj med oblaki, ne misliš na strah. Vsak padalec ve, kaj mora storiti, da zagotovi svojo varnost. Zato si tudi vsak padalec sam zлага svoje padalo, preden opravi skok. To je namreč zelo

Danes: nepozabni spomini

pomembno, kako je padalo zloženo, saj lahko že ena sama napačno zategnjena vrstica povzroči pravo tragedijo. Najtežje je seveda tedaj, ko je padalec tik nad zemljo. Takrat mora namreč pokazati vso svojo spretnost in tehniko, da varno pristane na tleh.«

Medalji in diplom, ki

jih je Danica Lakovičeva prejela kot priznanje za dosegene rezultate v padalstvu, je za zvrhano in kar zajetno skatlo. Najljubše diplome so seveda tiste s prvega svetovnega prvenstva v padalstvu, ki je bilo leta 1951 v Lescah. Tedaj je Danica nastopila kot edina Jugoslovanka na tem prvenstvu in se skupaj z mlado francosko tekmovalko preizkusila v vseh padalskih veščinah. Pred tem pa so bile težave, ker svetovna padalska organizacija ni pustila ženskam, da bi tekmoval v tako zahtevnem športu. Pa je po mnogih intervencijah in prepričevanjih končno popustila. Organizacija namreč! Zenske so spet uveljavile svojo voljo! Druga preizkušnja je čakala Danico na dveh državnih prvenstvih, ko je postavila kar tri državne rekorde zapored: v nižinskem skoku 190 metrov za ženske, v višinskem skoku 5000 metrov za ženske in v skoku z zadržko 30 sekund za ženske.

»Ko bi vi videli, v kakšnih pogojih smo padalci tekmovali tam okrog leta petdeset,« pripoveduje Danica Lakovičeva. »Skakali smo s pilotskimi sedežnimi padali, ki sploh niso bila prava padala. Poleg tega smo skakali v glavnem dve disciplini: skoke v vodo in skoke na cilj. Pri teh drugih smo skakali tako, da smo imeli na tleh narisane kroge s premerom sto metrov in skakali vanj. In kakšno veselje je bilo, če smo skočili v krogi! Danes pa je vse drugače. Padala so že tako izpopolnjena, da so prave male jadrilice. Padalci z njimi skačejo

Danica Lakovič kot mlada padalka

na nulo, kot pravimo v našem žargonu. To pomeni, da skačejo v krogec s premerom petnajstih centimetrov. In verjemite, da vsak padalec, ki je kolikor toliko več v zraku, zlahka tolče nullo!«

V svoji bogati karieri je Danica Lakovičeva opravila 99 padalskih skokov. To je za današnje pojme izjemno malo, saj opravijo toliko skokov mladi padalci na treningih skozi eno leto. Pa vendar, zakaj ni opravila še stotega, jubilejnega skoka?

»Imela sem malo smole, pa sem zbolela,« je na to odgovorila Danica. »Zato so mi zdravniki odvzeli dovoljenje za skakanje in jubilejni skok je šel tako po gobe. Morda pa bom le še kdaj na skrivaj opravila ta stoti skok, kdo ve?«

Danica ni edina iz družine Lakovičevih, ki se ljubiteljsko ukvarjajo z letalstvom. Njen mož Alojz je podobno kot Danica začel delati v tem športu že takoj po vojni, čeprav je za razliko od Danice on jadriličar in motorni pilot. Mimogrede, tudi spoznala sta se v času, ko sta skupaj delala na letalski zvezi Slovenije in s poroko združila tudi skupno ljubezen do letenja. Njun sin Slavko pa je član Aerokluba Celje že deset let. Šel je po stopinjah staršev in je jadriličar in motorni pilot. Časi, v katerih se je pričel on ukvarjati z letalskim športom, po vsem drugačni od tistih, v katerih so pričeli gojiti ta šport njegovi starši. Pa vendar je ostala ljubezen do padalstva in letalstva pri vseh treh ista. In če se boste kdaj napotili na letališče v Levcu, boste Lakovičeve prav gotovo srečali tam. Kajti skorajda ni dne, da ne bi skupaj odšli med svoje prijatelje, ki tako kot oni sami ljubijo letala, letalski šport in sinje višine tam pod oblaki. To je njihovo življenje, njihova skrb in ljubezen. Letenje je zanje kot mati, za katero morajo skrbeti in jo ljubiti do konca svojega življenja.

DAMJANA STAMEJČIČ

VITANJE

ZDRAVILA ŽE...

VITANJSKI KINO 15 LET MIRUJE

Dne 5. avgusta 1962. leta, torej pred petnajstimi leti, je v vitanjski dvorani prvič zabrel kinoprojektor. Od tega dne dalje nam je ta čudežni stroj dokaj redno čaral na platno živobarvne, bolj ali manj zanimive slike in to vse do lanske jeseni. Tedaj je klavirno utihnil.

Zdaj, ko je bržčas že pozno, se nekateri sprašujejo, kako je do tega prišlo in kaj bi bilo treba ukreniti, da bi ta težki bolnik zopet okrevljal. Menimo, da zdravila zanj so, vprašanje je le, če bodo uporabljena. Najprej je tu seveda kulturni dom, katerega bi bilo treba usposobiti, da bi bile predstave sploh možne. Potreben je namreč večjih popravil. Tudi pri projektorju bi bilo nujno zamenjati nekatere dotrajane in izrabljene dele. Na vsak način pa bi se moral izboljšati in poprestriti izbor filmov, tako da bi prišli na svoj račun gledalci vseh okusov in zahtev. Doslej so pri izbiri filmov prednjačili vesterni. Nekateri so sicer trdili, da ljudje hočejo prav takšne filme, skoraj prazna dvorana pa je le dokazovala, da hočejo ljudje še kaj drugega, saj so bili »pretepaški« filmovi sili do grla.

Glavni vzrok za izredno slab program pa je bila tudi stalna finančna stiska, saj je bilo denarja vedno komaj le za najcenejše filme. Da pa je za malo denarja malo muzike, to vemo. Otepati pa smo se morali še z eno težavo. Nekajčlanska »ekip« je namreč imela dvorano v »na-

jemu« ter je med predvajanjem filmov izvajala svoj »program«. Na vse mogoče načine je skušala pozornost gledalcev odvrti od dogajanja na platnu ter jo usmeriti nase. Zato je bilo med predstavami v naši dvorani živahno, kot menda v nobeni drugi. Zaradi divjih filmov in prav takšnega vzdušja pa so se resni in mirni občani kina izogibali na kilometer daleč. Zaradi vedno zahtevnejših gledalcev in vedno slabšega programa ter neurejenih razmer v dvorani, se je ta od predstave do predstave bolj praznila, kar je slednjič privedlo do ukinitve predstav.

Na diani je, da kino iz teh težav ne bo mogel izplavati sam, temveč mu bo potrebna pomoč. Morda za tako dolgo, dokler bi si z dobrimi filmi ne zagotovili obiska, kakršnega je imel nekoč. Prav tu pa je problem. Če bi kino ustvarjal milijonske dobičke, bi bil najbrž že zdavnaj »okupiran«, kot so vse druge donosne panoge. Le zato, ker je posloval z izgubo, je lahko vse do danes obdržal svojo samostojnost in jo bo najbrž tudi v naprej. Zato tudi na priključitev k močnejšemu podjetju ali ustanovi ni upati.

Kljub temu, da ciganka prerokuje našemu kinu silno negotovo in temno bodočnost, smo Vitancjani navzlic temu optimisti in še vedno upamo, da se takšne napovedi ne bodo uresničile, saj bi bilo to za kraj, kot je Vitanje, velika škoda. FRANC MOHORIC

ŠENTJUR

PRIZIDEK GOTOV

ŠOLA BO VEČJA IN LEPSHA

Prav je, če napišemo nekaj o prizidku šolske stavbe, ki ga bodo slavnostno izročili svojemu namenu v soboto, 27. avgusta, v okviru praznika občine Šentjur.

Res je, da govorimo o prizidku, ki je gradbeno pripojen k stari šolski stavbi, vendar popolnoma upravičeno lahko govorimo o novi šolski stavbi, ki ima koristne površine 2.720 kv. m in je prostorsko večja od dosedanje.

S šolanjem otrok so v Šentjuru pričeli pred 208 leti, t.j. leta 1769. V obdobju prvih 49 let za pouk ni bilo posebne stavbe, saj so učenci in učitelji gostovali v zasebnih hišah tržanov, kaplanih itd. L. 1818. je bila zgrajena prva šolska stavba z 2 učilnicama, ki so jo po 55 letih razširili. To je sedanja Zdolškova hiša v kateri je trgovina in v kateri je do l. 1891. bila deška in dekliška šola skupaj. Po tem letu so se dečki preselili v novo stavbo, ki je sedaj last P. Urbajs, deklice pa so ostale v navedeni stavbi. Z leta 1909. je bila zgrajena sedanja stara šola, ki je bila med najlepšimi na Spodnjem Štajerskem. Marmorna plošča na stopnišču nam še danes pove, kdo so bili pobudniki gradnje (vsi so že pokojni). Temu plodnemu obdobju sledi dolgih 64 let, ko se na šentjurski šoli ni prostorsko prav nič zgodilo.

Poizkusov rešiti prostorsko stisko odnosno predlogov za to je bilo več, med njimi nadgradnja stare stavbe za eno nadstropje, šoli so ponujali bivši stari dijaški dom (tam je sedaj knjižnica) vendar smo šolniki te zasilne predloge odklanjali, saj smo želeli,

da se kolo šolske zgodovine vrti naprej in ne nazaj.

Z uvedbo prvega samoprispevka l. 1971. je vzniknila zamisel o dograditvi šole in sicer v dveh fazah. Prva je obsegala izgradnjo telovadnice, kar je bilo opravljeno leta 1973. In drugo fazo, dograditev učilnic. Sedanja dograditev zajema 16 učilnic in prav isto število kabinetov, prostore za posebno šolo, večinamenski prostor, pionirsko sobo, garderobe, sanitarije, povezavo s staro šolo itd.

Ker se je prvi samoprispevek »asovno iztekel« je bil decembra 1975. pripravljen in izglasovan drugi povečani samoprispevek, ki so ga šoli naklonjeni šentjurski izglasovali kar s 96 odst., kar je pogojevalo najetje kreditov pri Republiški izobraževalni skupnosti, zavarovalnici Triglav in pri izvajalcu del IN-GRADU. Vsi delni finančni težavi, ki so nenehno spremljale gradnjo, je bila ista dvakrat prekinjena, medtem so porasle cene gradbenim storitvam, tako da se je končna investicijska vsota z opremo vred povzpela kar na 20 milijonov din ali 2 stari milijardi.

Ob načrtovanju sedanjega prizidka se ni bilo govora o celodnevni šoli, ki je na nenehnem pohodu in pomeni izreden kvaliteten skok v šolstvu. Za rešitev tega vprašanja bo treba na levem bregu Voglajne, kjer se izredno hitro in močno razvijajo naselja Hrušovec, Nova vas in Črno razbremenila in ustvariti bi zajeli učence od I. do IV. razreda iz vseh naselij na levem bregu Voglajne.

ERNEST REČNIK

Danica Lakovičeva med svojimi kolegi

POJASNILO ZLD CELJE K CLANKU »PREVEC SKODE ZARADI DIVJADI« IZ NT, 28. 7.

Pogostne ustne izjave kot na primer — divjadi nas bo uničila in podobno — povzročajo med kmetovalci še večjo netrpiljivost od divjadi. Pisana beseda pa to še podkrepuje. Marsikdo, ki sicer ni direktno prizadet, bi ob prebiranju takšnih vrstic ali poslušanju posameznikov pomislil, da je za ohranitev ljubega miru pri kmetovalcih le ena rešitev: iztrebiti prosto živečo divjad. Našim otrokom in vnukom pa bi ob obiskih v živalskih vrtovih govorili: nekoč sem videl srno na našem travniku... No, nismo še tako daleč in vsi upamo, da se take pesimistične napovedi ne bodo uresničile. Jamstvo za to je tudi novi Zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč. Divjad je splošno ljudsko premoženje, je sestavni del prirode, zato je prepovedano posamezne vrste živali iztrebiti ali znižati njihovo številčnost tako, da bi ogrozili njihov obstoj.

Kot vsa ostala živa bitja potrebuje tudi divjad naših lovišč dovolj veliko področje, na katerem lahko zagotovi obsotoj svoje vrste. In nič drugega. Človeka s pametnim gospodarjenjem načrtno uničuje življenjsko okolje. V svoji slepoti kopiči življenjske dobrine in širi svoj življenjski prostor. Pri tem je neizprosno. Vse ruši na svoji poti. Divjad se mora umakniti v nedostopne kraje, pa še tu bi jo morali lovci preganjati.

Divjad živi drugačno življenje. Jemlje toliko, kolikor potrebuje za svoj obstoj. Pri tem pa se večkrat hrani z ras-

tinami, ki so tudi na človeškem jedilniku. K temu je divjad prisilil človek, ki ji je odvzel del njenega življenjskega prostora. Večkrat divjadi sami omogočamo lažjo prehrano s tem, ko sejemo žito ali pa sadimo okopanine na več krajih. Tako si onemogočamo efikasno zaščito.

Tako na milost in nemilost divjadi pa kmetovalci vendar niso prepuščeni. Ze omenjeni Zakon določa, da je dolžnost organizacije, ki upravlja z loviščem (to so lovske družine) poravnati škodo, ki jo napravi zaščitena divjad in mladiči divjega prašiča, ki ne uživajo zakonske zaščite. Lisica po tem Zakonu ni zaščitena, zato jo je dovoljeno loviti celo leto. Škoda po divjadi pa je pogojna, to je, poljske kulture morajo biti zavarovane. Zaščitnih sredstev je veliko. Primerno zaščitno sredstvo bo lahko priporočal vsak lovec na svojem področju, potrebno je izraziti le željo in to predno opazimo škodo na kulturah. Kemična sredstva, katera z neugodnim vonjem odvrčajo divjad, vam bodo dostavili člani lovske družine brezplačno.

Ce pa navzlic pravočasni in dobri zaščiti divjad povzroča škodo, sporočite to članom lovske družine na vašem področju. V vsaki lovski družini so določeni lovci, ki so pooblašeni za cenitev škode. V tem primeru prejme lastnik denarno nadomestilo. No, če pa le ne najdete skupnega jezika, potem je tu še občinska centlna komisija.

Ceprav je divjačina cenjena na tujih jedilnikih, so morali člani zelene bratovščine na marsikaterem področju, globoko seči v lastni žep, da so lahko poravnali vso nastalo škodo. Skrb za prostoživečo divjad je naša skupna naloga in ne samo lovcev.

To imejmo v mislih tudi takrat, ko obišče srna ali zajec naš zeljnik in nasade fižola.

OBSOJAM IN PROTESTIRAM

Ostala sem brez besed. Stisnilo me je pri srcu. Je mar to sploh mogoče? Je mogoče, da nečdo tako napade človeka in to v javnih sredstvih za obveščanje? Lahko je jemati človeku ugled, težko ga je povrniti. Tudi z opravičilom, težko tudi z obžalovanjem pred organi, ki obravnavajo takšne primere.

Velikokrat sem že imela priložnost okušati grenkobo

zlobnih ljudi, vendar tega, kar so zdaj naprtili na moja ramena, ne morem prenesti. Gotovo ste prebrali prispevek novinarja Toneta Vrabla v 32. številki Novega tednika na sedmi strani pod naslovom »S kolom na ptice«. Gotovo ste se zgrozili. Tudi sama sem se. Zaradi dejanja in zaradi pisanja. V času, ko naj bi jaz bratu naročila, naj sklati lastovičja gnezda, da bi ptice ne onesnaževale pročelja moje hiše, sem se borila za svoje življenje. Imela sem močno gnojenje vnetja okrog slepiča in v bolnišnici sem bila teden dni. Za to imam dokazila.

In tako se zdaj sprašujem, zakaj nihče od teh dobrih ljudi ni prišel k meni takoj, ko so videli, kaj se je zgodilo, kaj je napravil moj brat. Dejanje se je zgodilo pred mesecem dni in odmev v javnosti je bil, vsaj kar se časa tiče, zapoznel.

V času, ko je moj brat, ki je umsko prizadet, naredil to dejanje sem ležala v celjski bolnišnici. Ko sem prišla domov in zvedela za to dejanje, je bilo žal prepozno, da bi lahko storila kar koli. Bratu sem sicer na lep oziroma primeren način dopovedala, da to, kar je storil, ni bilo prav. Star je namreč 50 let in ga ne morem kaznovati. Več nisem mogla napraviti. Druga gnezda, ki jih je še okrog 50, so ostala nedotaknjena. Toda, tovariša, ki sta prišla do mene zaradi tistega dogodka, sploh nista dovolila, da bi jima povedala, kako se je v resnici zgodilo. Zato pa sta me žalila. Grobo žalila. Novinarju Tonetu Vrablu pa je bilo brččas dovolj že moje ime, da je nabusil pero in izlil na papir tiste besede, obtožbe. Pri meni ga ni bilo, da bi se pogovoril s menoj. Videla ga nisem, niti govorila z njim. Tako je napisal sestavek, ne da bi govoril z glavnim krivcem. Zakaj tako? Sicer pa je že vedel, zakaj mu moje besede niso bile potrebne.

Jaz dejanja nisem priznala. Nikomur ga nisem mogla, ker zanj nisem vedela, ker ga nisem nikomur naročila in ker sem bila zaradi n'ega prav tako prizadeta, ogorčena, kot so bili tisti, ki so žali omenjeni zapis v Novem tedniku.

Sele po enem mesecu, ko sem se zopet pojavila okoli hiše pri delu, sta me Lojze Ojsteršek in Jože Volk iz Velenja dobesedno napadla z besedami.

Prepričana sem bila, da bom naredila družbi dobro, če bom zgradila hišo, kjer bosta moj brat, ki je umsko prizadet in mama živeča v miru na jesen njunega življenja in da ne bosta v breme kateri koli socialni ustanovi. Žal, vidijo nekateri ljudje le lepo hišo od zunaj in mene, kako uživam s hčerko v svojem »kraljestvu«. Ne vidi jo pa, kako trdo delam in s kakšnimi težavami se moram srečevati predvsem doma. Kaj naj storim z bratom, ki je storil vsega obsojanja vredno dejanje, ki pa se tega ne zaveda? Ga naj postavim na cesto? Lastovice so si naredile nova gnezda. Si bo on sposoben napraviti nov dom? Gotov ne! Zanj bom še naprej skrbela samo jaz. Tolažim se s tem, da nisem edina žrtev, ki mora skrbeti za takšnega brata ali sorodnika.

Pa še nekaj. Zanima me, kje so bili fotoreporterji in novinarji pred občinskim praznikom Zalca julija 1974. leta. Tedaj so se krajani pripravljali na otvoritve nove osnovne šole v Vinski gori in so zato temeljito očistili okolje. In tedaj je nekdo ukazal, naj z napuščia na zadruženem domu odstranijo vsa lastovičja gnezda in to v času valjenja. Delavci so potem prebarvali napušč doma. Tisti, ki je tedaj dal tak ukaz, verjetno ni bil prosvetni delavec, ki bi bil tak aktualen za takšno obrekovanje! Ker sem pač prosvetna delavka, neporočena, so se me tovariši lahko privoščili in to na zloben način.

Ko sta me obiskala Lojze Ojsteršek in Jože Volk nisem imela priložnosti, da bi povedala svoje. Pa tudi nisem bila sposobna, da bi povedala kaj več, ker so me besede Jožeta Volka preveč prizadele, saj je primerjal mojega otroka z živaljo. Zakaj? Kaj mu je napravil moj otrok in kaj sem mu storila jaz?

Ogorčena sem nad vsem tem, nad pisanjem, nad ljudmi, ki so mi prizadejali bolečino. Zato protestiram in iskala bom zadoščenje!

HILDA DOBOVICNIK,
Vinska gora 40
PRIPIS K PISMU TOVARIŠICE HILDE DOBOVICNIK:

Pri ponovnem preverjanju neljubega dogodka v Vinski gori zaradi uničenja lastovičjih gnezd in lastovk smo ugotovili naslednje:

Predsednik Društva za varstvo in vzgojo ptic pevk Saleške doline Velenje Jože Volk (lastnoročni podpis in žig društva) med drugim v svoji izjavi pravi tudi naslednje: »V četrtek, 18. avgusta sem telefonsko klical SO Zalec sodnika za prekrške. Vprašal sem ga, če so prejeli od Postaje milice Zalec kakšno prijavo zaradi pobitja lastovk. Odgovoril mi je pritrdilno in mi obljubil, da bo vzel zadevo takoj v roke, ker je med številnimi, ki jih ima, najbolj aktualna.«

In še en odstavek iz njegove izjave (ki pa se ne razlikuje od izjave Lojzeta Ojsterška, pri tem pa oba navajata številne priče):

»... Tov. Dobovčnikova, ali ste res vi dali naročilo svojem bratu, da uniči lastovce, katere so gnezdile na fasadi pod streho Zadruženega doma?« Dobovčnikova je brez obotavljanja odgovorila na njegovo (Ojsterškovo — op. p.) vprašanje. »Res sem naročila svojem bratu, da razneče gnezda, nisem pa mislila, da bo tako hudo...«

Ob vsem tem se sprašujemo, zakaj tovarišica Hilda Dobovčnik ob tej izjavi ni povedala, da je bila med pomorom v bolnišnici, ampak je to uporabila šele zdaj, ko je dogodek prišel v javnost in jo tudi razburkal. Samo toliko!

TONE VRABL

NAŠ KRAJ

RIMSKE TOPLICE: CESTE IN TRGOVINA

Krajevna skupnost se še vedno ukvarja s problemom cest. Kako te probleme rešujejo, je povedal predsednik krajevne skupnosti Rimske Toplice, Lev Tičar:

»Najvažnejša je obnova ceste Brestovnica—Laziše, kjer so pred nekaj meseci že začeli s popravili. Krajani tega območja so prispevali 2,5 odst. samopriskevka za dograditev ceste. Na pomoč so jim prišle delovne brigade iz cele laške občine. Tako so krajani tudi z lastnimi silami uspeli z gradnjo ceste, ki sicer ni asfaltirana, ima pa zato trdno cestišče.«

Potem je tu problem še cesta v Lokavec.

Sedaj so začeli širiti glavno cesto od stare šole v Smarjeti, pa do avtobusne postaje v Rimskih Toplicah. Investitor je republiški sekretariat za ceste, dela pa izvaja cestno podjetje Celje.

Se vedno ostaja pereč problem pokopališča. Krajevna skupnost je pričela z deli. Del etaže naj bi bil dograjen že letošnje leto.

Predsednik krajevne skupnosti tudi meni, da bi morala biti v Smarjeti pomožna trgovina, vendar ne vedo, če bo market takšni zahtevi v kratkem lahko ugodil.

MIHAELA BRLEC

TRZNICO POTREBUJEMO

Naselje v Rimskih Toplicah se vse bolj širi, zato se prebivalci sprašujejo, če jim ena samopostrežba zadostuje za preskrbo. Najbrž ne! Res je, da v njej dobiš vse, toda večkrat je treba čakati. Prebivalci si želijo kupovati boljše zelenjavo. Razmišljati so začeli o tržnici, ki bi jim lahko nudila tudi tisto najnujnejše. Pa vprašajmo prebivalce, kaj oni menijo o tem:

Fanka Kandolf je povedala, da je tržnica v Rimskih Toplicah zelo potrebna, ker stanovanjci v blokih vso zelenjavo kupujejo. Postavljena pa naj bi bila v bližini blokov, kjer je največ prebivalcev.

Istega mnenja je bila tudi Marija Kovač, ki je omenila tudi problem s kruhom. Predlagala je, naj bi v Smarjeti zgradili kiosk, v katerem bi lahko kupili kruh, ne pa kot sedaj, ko morajo čakati na peka, da kruh pripelje. Verjetno so tudi ostali prebivalci istega mnenja.

Upamo, da bo krajevna skupnost lahko rešila ta problem prebivalcev.

MIHAELA BRLEC

BRASLOVČE: UMETNO JEZERO

Pod razvalinami Zovneškega gradu nastaja umetno jezero, katerega gradi NIVO iz Celja. Z zemeljskimi deli so že pričeli in jih bodo končali predvidoma prihodnje leto, kolikor bodo na voljo potrebna sredstva. Tako naj bi prihodnje leto voda zalila nekaj več kot 42 hektarjev veliko površino. En in pol kilometra od pregrade Trnave je izvir Trnave, ki bo dajal dovolj vode. Jezero bo akumuliralo 3,6 milijona kubikov vode in bo ob pregradi globoko šest metrov.

T. TAVČAR

ZALEC: TEDEN MALEGA GOSPODARSTVA

V okviru akcij ob letu malega gospodarstva v želski občini bodo pripravili tudi Teden malega gospodarstva, ki bo postal tradicionalna vsakoletna prireditve. Pokrovitelj bo Izvršni svet žalske občinske skupščine. Organizacijo in izvedbo bosta prevzela Združenje samostojnih obrtnikov, obrtna podjetja ter organizacije združenega dela, ki so podpisale družbeni dogovor o razvoju malega gospodarstva v občini. Prireditelj bo trajala od petega do petnajstega oktobra, njen namen pa bo predstaviti javnosti delo Skupščine občine Zalec in Združenja samostojnih obrtnikov na področju obrti ter vzpodbuditi k hitrejšemu razvoju obrti oziroma malega gospodarstva na območju občine. Gre tudi za to, da občanom prikažejo izdelke obrtnikov, obrtnih podjetij ter organizacij združenega dela obrtnega značaja. Pripravili bodo tudi vrsto posvetovanj republiškega pomena, ustanovili bodo proizvodno storitveno obrtno, nabavno ter prodajno za-

GORENJE: MLADI SO SE IZKAZALI

Pri modernizaciji ceste od Ogradnika do bivše šole v širini treh in pol metra, od tu pa do Kugoniča tri metre, sicer pa v dolžini 2,3 km, so se izkazali tudi mladi člani mladinske organizacije v krajevni skupnosti Gorenje. Zlasti marljivi so bili pri urejanju bankin, saj so dva dni zaporedoma prihajali židane volje na prostovoljno delo. Tako so mladi iz Skornega opravili 130, ostali pa 70 ur prostovoljnega dela.

In tako so se tudi po končanem delu veselili in zadovoljni vračali na svoje domove.

ZORKO KOTNIK

KOVAČ IZ VITANJA

KONJEV NE KUJE VEČ

STARA KOVAŠKA DEJAVNOST ŽE IZUMIRA

vzel to kovačijo šele pred sedmimi leti in odtlej delam v njej.

Slavko Kitek z veliko ljubeznijo opravlja svoje delo, saj pravi, da je kovaško delo zelo lepo — pa tudi dobro. Dobro v tem smislu, ker kovač venomer pomaga kmetom, saj zanje izdeluje vso potrebno opremo za delo na polju, kuje lesene vozove in popravlja iztrošene pluge. Kmetje so zadovoljni, če imajo dobro orodje, zato je skupaj z njimi zadovoljen tudi Slavko.

»Najbolj pa mi je žal,« pravi, »povedu je naš kovač, da v moji kovačiji nič več ne kuje konjev. To je bilo včasih čisto vsakdanje opravilo kovačev, danes pa je popolnoma izumrlo. Saj veste, konje je danes zamenjal traktor, kmetje pa kupujejo stroje zato, ker jim lajšajo delo. Zelo jih razumem, obenem pa sem žalosten, ker je naša nekdanja dejavnost tako mnogorede izumrla...«

Slavkov oče je bil kovač, verjetno je bil tudi ded kovač in nič čudna ni zato Slavkova želja, da bi tudi njegov sin postal kovač. Pravzaprav niti ne vztraja pri tem, da bi bil ravno kovač, želi si le, da bi nekoč prevzel delavnico in v njej delal »karkoli s kovinom«. Delno se mu je želja že uresničila, saj se je šel sin učiti za ključavničarja. Kdo ve, morda pa bo le ostal v stari kovačiji? Toda, bodo tudi tedaj odzvenjali v hrib težki udarci nakovala?

DAMJANA STAMEJCIC

MALA ANKETA

RIMSKÉ POČITNICE

Naslov nima nobene zveze z istoimenskim filmom. Tudi ne o prebivalcih Rima, ki so svoje počitnice preživljali kdo ve kje. Besedo je o mladih občanih Rmskih Toplic, kje in kako so svoje počitnice preživeli. Nekateri so se odpravili na kopanje v morje, drugi so se izkazali v plezanju po gorah, ali pa so se odpravili k stari mami, teti ali pa k stricu. Mnogo pa je tudi takih, ki so svoje počitnice preživeli vsehkozi doma. Ti pa so pomagali staršem pri vsakdanjih opravilih na kmetiji ali pa v gospodinjstvu. Le včasih so se odpravili na bazen. Pa pogledimo kje in kako so nekateri »Rimljanje« preživeli počitnice.

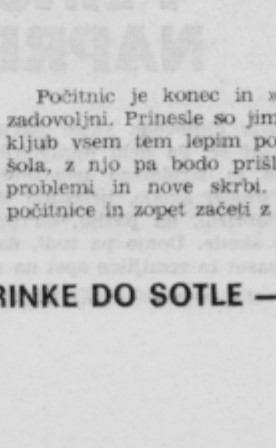
Sirk Bojan: »Star sem 14 let. Počitnice sem preživel doma pri starših. Pomagal sem pri vsakdanjem delu. Včasih sem se odpravil v Rimske Toplice na bazen. Počitnice se mi zdijo prekratke, ker se moram potem vedno pripravljati že na začetku na šolo.«

Juteršek Bogdan: »Star bom 14 let. Moje počitnice so bile zelo pester. Kadar je bilo lepo vreme, sem se kopal na bazenu, če pa je bilo grdo vreme sem bral stripe. Pred nekaj dnevi pa sem se vrnil s križarjenja ob slovenski obali. Kljub lepim počitnicam pa si želim zopet v šolo.«

Zagar Brigita: »Kot mnogo drugih sem se tudi jaz odpravila na morje, in sicer v Zadar. Bilo je zelo lepo. Vsak dan sem se kopala, tako, da mi je 17 dni bivanja na morju hitro minilo. Nato sem se odpravila še k stari mami. Meni se zdi, da bi morale biti počitnice daljše, ker vedno tako kmalu minejo.«

Počitnic je konec in »Rimljanje« so z njimi gotovo zadovoljni. Prinesle so jim mnogo radosti in veselja, in kljub vsem tem lepim počitnicam se bo zopet pričela šola, z njo pa bodo prišle tudi nove obveznosti, novi problemi in nove skrbi. Toda treba bo pozabiti na počitnice in zopet začeti z delom.

MIHAELA BRLEC

SPESNO JARILI

izvršnega sveta zveze komunističnih samostojnih obrtnikov vrsto sportnih prireditev.

J. V.

STI ZMAGALI

klub je v počastitveni prireditvi praznika priredil brzoturnir, ki so ga izvedli iz Zaleca, Celja in bil sledeč: 1. mesto Zalec I., 3. mesto Zalec II,

predsednik SO Jagodič, podpredsednik delovne organizacije

ODPRTA CESTA

kupnosti Blagovne skupnosti nove asfaltne ceste, kjer se je zbralo več kot 200 kosilnic, traktorjev, kmetijskih strojev. Taznari kmetijska delovna povorka, ki je na Selah pa je hodila na delo.

cesta dolga le pet let za razvito območje, pa za Blagovno skupnost Sentjur veliko prahu, mnogo nenazadnje bo krajševne skupnosti hodili na delo.

B. M.

OSAVINJA INŠNICO

industrijskega Celja je sklenil letošnje šlandrove obdel od celjske občine priznanje za obdobju, celjski je dodal še humana odločitev!

MB

ANVALA IVICILLO

člečega križa Laškega delovnim ljudem darovali svojo domovinskih Toplicah in dedačah.

zaradi nepravilne izjave iz Laškega do domovinskih Toplicah in dedačah.

SEKRETAR KAREL PUSNIK

BARAKA SPOTI

uredili tako imenovano, ki pelje mimo varne proti Marijski cesti je urejena pa je neuporabna, na nasipu in ne baraka ima barake ni slišati o vsaj dovolil, da ko bo to urejeno skozi podvoz po avtomobilu okopajo.

ŠMOHOR

PLANINCEM ŠE VROČE

OBNOVA KOČE NAJ VRNE ZIMSKI TUURIZEM

Iz leta v leto je vse manj snega toda na Smohorju ga je še vedno dovolj bodisi za začetnike ali že izkušene smučarje v Pakovi ali Jurkovi dolini. Zaradi mraza, ki ga kljub oddeji čutijo tisti, ki prespijo v hladnih sobah pozimi, je smučarjev, ki bi bili na Smohorju več dni vedno manj. Zlasti malo je šolske mladine, ki je pred leti imela organizirane smučarske tečaje. Vsi ti pokazatelji so bili vzrok, da se je Planinsko društvo Laško odločilo, da do letošnje zimske sezone uredi centralno ogrevanje prostorov v koči.

To je šele začetek obnove

koče, ki je po 25 letih že potrebna popravila. Želja vodstva društva je, da bi v prihodnosti dozdali še gostinjsko sobo in nekaj spalnic, saj je sedaj na razpolago samo 50 ležišč v sobah in v skupnem ležišču. Prijetna okolica, predvsem pa hoja na Kal, Mrzlico in Hom, pritegnejo na Smohor številne planince iz bližnje in daljnje okolice. V knjigi obiskovalcev je vpisanih več stalnih obiskovalcev iz Opatije, Reke in Zagreba. Sloves in lepota pa nista dovolj.

Društvo pripravlja za jesen veliko slavnostno zborovanje na Smohorju, kjer bo

obeležena 50 letnica društva in 25 letnica nove koče na Smohorju. Proslava bo povezana še z 750 letnico Laškega in vseh letošnjih obletnic, ki jih proslavljamo.

Planinci iz Laškega in okolice si prizadevajo, da bi Smohor ostal vsem v lepem spominu in zato skušajo urediti le-tega kar se da najudobneje. Zato pa je potrebna širša podpora, ki jo je sedaj zaznati le v nekaterih sredinah, ki se širi in s tem omogočajo vsi dejavniki, da se bodo želje tudi uresničile.

FANIKA LAPORNIK

V KONTEJNERJU NISO VEDNO LE SMETI

Slika, ki smo jo na filmski trak ujeli v ponedeljek dopoldne. Na celjski tržnici. Pa bi je ne bilo treba, če bi prodajali sliv, paprik in podobnih reči, ki so jih v precejšnji količini vrgli v kontejner, prodajali tudi kot manjvredno blago. Seveda po znanih cenah. Tak korak pa seveda zahteva doloceno delo. Tudi odstranitev povsem nagnitega sadja, vrtnin itd. Kaze, da se jim to ne izplača! Računica jim govori v prid dejanju, ki jih opravlja. Toda, tega niso storili samo v ponedeljek. Po besedah vodje tržnice, Franja Klajna, se to dogaja skoraj vsak dan, zlasti pa ob petkih. Sicer pa, ali je ta slika v ponos celjski tržnici in tistim, ki z njo upravljajo?

ODMEVI IZ SAVINJSKE DOLINE

SAVO VESELINOV MED HMELJARJI

POSLOVNO POVEZOVANJE!

MED SABO SE NAJ VEŽEJO HMELJARJI, PIVARJI, PROIZVAJALCI

V nedeljo se je mudil na obisku v žalski občini sekretar zvezne Gospodarske zbornice za kmetijstvo Savo Veselinov. Beseda v razgovoru s predstavniki Hmezada je tekla predvsem o težavnem položaju, v kakršnem so zadnja leta slovenski hmeljarji. Znano je, da so cene hmelju na svetovnem tržišču že leta nespremenljive, medtem ko se reprodukcijski materiali iz meseca v mesec dražijo. Slovenske hmeljarje poleg tega tare še izredno slabo vreme, tako da so hektarski donosi zadnja leta izredno slabi, in ni čudno, da se hmeljske površine nenehno krčijo.

Na nedeljskem razgovoru so opozorili še na celo vrsto drugih stvari, ki dovolj jasno potrjujejo dejstvo, da tudi doma ni vse urejeno, tako kot bi se spodobilo. Dovolj pove že podatek, da smo letos uvozili 45 ton hmeljskega ekstrakta, čeprav ga sploh ne potrebujemo. Kaj pomeni to za hmeljarje, si lahko

mislimo in se ob tem grenko nasmihamo. Prav tako vlada nered na področju izvoza hmelja, kjer se pojavlja cela vrsta izvoznikov in dela pravo zmedo, ker z njimi navsezadnje ni bilo ničesar dogovorjenega. Vse kar dosežejo je to, da hmelj prodajamo v tujino po precej nižjih cenah, kot bi ga lahko sicer. Zlostjen je tudi vojvodinski primer, kjer se v skladiščih že nekaj let vvalja kar sedem sto ton hmelja, s katerim ne vedo kaj bi. Brez dvoma je temu krivo stanje v izvozu.

Premalo je sodelovanja med pivovarji, hmeljarji, pridelovalci ječmena in trgovci. Pri delitvi deviznih sredstev hmeljarji spet potegnejo najkrajši konec. Le-ta se namreč delijo po načelu, da je v pivu hmelj najbolj slabo zastopana surovina. Vsega s pet odstotki. Ob tem pa pozabljamo, da sodeluje hmeljarstvo pri izvozu s petindvogetdesetimi odstotki, medtem ko pivovarne skorajda

niso zastopane. Kakorkoli že, sodelovanje med pivovarji in hmeljarji je izredno slabo. Edina rešitev za boljše stanje bi bila v dohodkovnem povezovanju hmeljarjev, pivovarjev, proizvajalcev ječmena in trgovine. Seveda v skladu z zakonom o združenem delu. Tovrstna povezava bi morala dati izredne rezultate, je menil med drugim Savo Veselinov.

Takrat tudi naj ne bi bilo več težav v zvezi z inštitutom za pivovarstvo. V Zalcu so namreč ustanovili mini-pivovarno, v kateri naj bi vse jugoslovanske pivovarne delale poskuse za nove vrste piva. Takšno centralno delo bi prav gotovo bilo mnogo cenejše kot je sedanje, ko delo podobne poskuse vsaka pivovarna zase. Ob otvoritvi so vsi govorili, kako pomembna pridobitev je žalska mini-pivovarna in koliko sredstev bo pridobila. Danes jo večina pivovarjev popolnoma ignorira. Ob koncu so predstavniki

žalskega Hmezada seznanili Savo Veselinova, da obstoja v okviru Hmezada tudi briketirna hmelja. Gre v bistvu za drugo stopnjo predelave, za to pa bi morali hmeljarjem priznati šest odstotkov višje odkupne cene. Tega še do danes niso storili.

Čas gre naprej. Lani je bil pridelek hmelja izredno slab. Letos bodo pridelali okrog 500 ton manj tega zelenega zlata, kot so ga nekoč imenovali, to pa hkrati pomeni, da bo dvanaest milijonov dinarjev manj kot lanske leto. Bitka za povezovanje med hmeljarji, pivovarji, proizvajalci ječmena in trgovino, bo vsekakor zelo zahtevna. Prav bi bilo, da se čim prej konča. Le tako bomo lahko hmeljarjem zagotovili socialno varnost. To pa je dolžnost vseh, kajti ne gre pozabiti, da so pred leti prav hmeljarji omogočili to varnost marsikomur v vsej naši domovini.

JANEZ VEDENIK

Savo Veselinov, sekretar zvezne kmetijske zbornice ter direktor Hmezada Zvonko Pelikan si ogledujeta letošnji hmelj. Posebno dobre volje menda nista, kar je pa tudi čisto razumljivo, saj je letošnja letina med najslabšimi po vojni.

Foto: TONE TAVČAR

LIBOJE: GOST JE IZ GLOBASNICE

Organizatorji V. revije narodno-zabavnih ansamblov v Libojah si resnično lahko manejo roke, saj so dobili potrdilo, da bosta na reviji, ki bo zadnja nedeljo v novembru, nastopila tudi dva ansambla iz inozemstva. Prijavi sta že poslala ansambla iz Števerjana v Italiji in iz Globasnice v Avstriji. Tako bo letos revija prvič mednarodna, čeprav gre samo za nastop slovenskih ansamblov, živčih v drugih državah. Brez dvoma bo nastop teh dveh ansamblov revijo samo poživil.

Seveda pa se prizadevno pripravljajo za nastop na jubilejni reviji ansambli iz celjske občine in Savinjske doline ter tisti, ki so jih organizatorji posebej povabili. Letos naj bi nastopilo 25 ansamblov, kar bi bilo največ doslej. V glavnem se bodo vsi nastopajoči predstavili z novimi skladbami, tako da bosta oba koncerta (popoldne in zvečer) še posebej zanimiva. Zanimivo je, da so organizatorji — Svoboda Liboje, njihova sekcija Veseli Libojčani in Keramična — letos uspeli pritegniti k sodelovanju tudi širše zaledje v Savinjski dolini, kar dokazuje, da gre za zanimivo, aktualno in privlačno prireditel, ki ohranja melos narodne glasbe. Tako so pomoč pri organizaciji revije že obljubili občinska skupščina Zalec pa Občinska kulturna skupnost in Zveza kulturno-prosvetnih organizacij ter seveda delovne organizacije, zasebniki, občani. Jubilejna revija naj bi še enkrat potrdila svojo upravičeno prisotnost v našem prostoru, kjer ima močne temelje prav ob organizatorjih libojske revije. Revija prerasča okvirje občine in doline, posega že v mednarodni prostor. To pa je že veliko!

TONE VRABL

PLINOVOD NAPREDUJE

Gradnja plinovoda skozi Savinjsko dolino hitro napreduje. Vidi se, da delo opravljajo ekipe, ki so dobro organizirane in strokovno usposobljene. Čeprav bo na zemljiščih precej škode, prizadeti lastniki menijo, da so graditelji obzirni, da pazijo, da po nepotrebnem ne delajo še večje škode. Upajo pa tudi, da bo do konca meseca plinovod zasut in zemljišče spet na voljo za obdelavo.

T. TAVČAR

KAKŠNO JE ZELENO ZLATO

TOKRAT BREZ LESKA

ZARADI POLETNE SUŠE PRIDELEK ZELO SLAB

V teh dneh so že pričeli z obiranjem hmelja. Včasih so bili avgustovski večeri v Savinjski dolini prav idilični. Po vasi se je slišalo petje obiralcev iz Kozjanskega, Zagorja ... Bojda so celo fantje v tistih večerih prišli bolj na račun kot običajno. Najbolj pa so si dlani meli gospodari. Hmelj je prinašal denar. Lahko bi rekli celo — veliko denarja. Danes se sliši namesto pesni le ropot obiralnih strojev, zapoje pa si kdo le takrat, ko skuša pozabiti na to, da je zeleno zlato vse manj zlato ...

Pred dnevi smo se napotili med hmeljarje, združene v strojno skupnost v Kaplji vasi. Nekaj kmetov ima namreč obiralni stroj, ki je skupna last. Pa si preberimo, kaj so nam povedali.

FRANC GREENKO: »Sem predsednik naše strojne skupnosti, v katero je združeno enajst kmetov — hmeljarjev. Sam imam pet tisoč sadik hmelja, v glavnem goldinga. Letina bo slaba kot že dolgo

ne. Največ zaradi pomladne suše, ki je vladala. Ne vem, kaj bi bilo, če kasneje ne bi deževalo. Hmelj se je vsaj nekoliko popravil. Predvidevam, da sem pridelal devetsto kilogramov hmelja.«

IVAN KOKOVNIK: »V primerjavi s prejšnjimi leti, je letos izredno slabo. Še sreča, da je bilo poleti nekaj dežja. Pomagali smo tudi z umetnimi gnojili, tako da bo malo boljše, kot je izgledalo še pred kratkim. Pridelal sem okrog 550 kilogramov hmelja. Imam okrog devetsto sadik goldinga in tisoč pet sto atlasa. To ni veliko in priznati moram, da prinaša hmelj iz leta v leto manj denarja.«

ANTON CILENSEK: »Je pač tako, da se bomo slej ko prej morali sprijazniti s tem, da hmelj ni več tisto, kar je bil včasih. V kakšno bistveno izboljšanje stanja sploh ne verjamem več. Imam pet tisoč sadik goldinga, drugo leto pa bom to vrsto opustil in se odločil za atlasa. Pravi-

vijo, da se bolj izplača. No bomo videli!«

IVAN NOVAK: »Hmelja nimam mnogo. Za sedaj sem imel golding in atlas. Prihodnje leto bom goldinga opustil in namesto njega začel auroro. Z dohodki tako veste, da je bolj slabo. Ne vem, če se s hmeljem ne ukvarjam samo samo še iz navade. Pivrihu vsega je še vreme vsako leto slabše in ni razlogov za dobro voljo.«

Predno smo se poslovili, nam hmeljarji iz Kaplje vsi povedali še to, da pa hmelj kljub vsemu še vedno aktualna zadevščina. Če drži gega ne, potem dobiš za enkrat letno denar in je ti ko bolj prijetno kot pa da bi se ukvarjali s čim drugim ter bi za tisto prejeli vsak mesec nekaj tisočakov. Gre torej za nekakšno banko v katero vlagajo denar, če napore in žulje, enkrat v letu pa se jim tisto povrne. Že ne toliko kot so v vse slo-paj vložili.

JANEZ VEDENIK

DOLINA SE SLAČI

Od ponedeljka dalje v Savinjski dolini obirajo hmelj. Res je, da ni več toliko obiralcev, kot nekoč, ampak težave s prometom na cestah pri prevozu hmelja do obiralnih strojev vseeno obstajajo. Inšpektor za promet pri UJV Celje FARNČ LAVRIČ je ob tem opozoril na naslednje:

»Kljub temu, da ni več toliko obiralcev, kot nekoč, je vseeno v Savinjski dolini ob obiranju hmelja precej težav. Seveda pri prometu. Zato prosimo vse, ki se vozijo po magistralni cesti od Maribora do Ljubljane, odsek Vojnik — Vransko, da so v teh dneh še posebej previdni, saj

lahko vsak trenutek srečajo traktor naložen s hmeljem, ki vozi po cesti ali jo želi prečkati. Ker imamo v zadnjih dneh tudi precej slabo, deževno vreme, takšna vozila na cesti navažajo zemljo, ki je nevarna za ostala vozila. Na to naj bi bili vozniki izjemno pozorni.

Okrepili smo tudi kontrolno službo na relaciji Vojnik — Vransko, saj želimo, da ne bi prišlo do takšnih nesreč kot prejšnja leta, ko smo imeli več poškodovanih in tudi kakšen primer smrti.

Proti vsem, ki bodo kakorkoli ogrožali promet tako na glavni, kot stranskih cestah,

bomo ustrezno postopali, s želimo preprečiti hujše težave, katerih že imamo tako s tako dovolj. Torej: če se potite na pot, ki vas vodi skozi Savinjsko dolino v naslednjih petnajstih dneh, bodi še izjemno pozoren (zlasti jutranjih urah in večernih urah, ko je vidljivost slabša pri vaši vožnji, da ne bi prišlo do najhujšega. Vsem stisim, ki vozijo traktorje, prikolicami, naloženimi obranim hmeljem, pa velja isti napotki. Skratka skupaj prispevajte k temu, da med obiranjem hmelja v Savinjski dolini ne bilo nesreč.

TONE VRABL

GORICA PRI ŠMARTNEM V ROŽNI DOLINI

SAHARA NA OBČINSKI MEJI

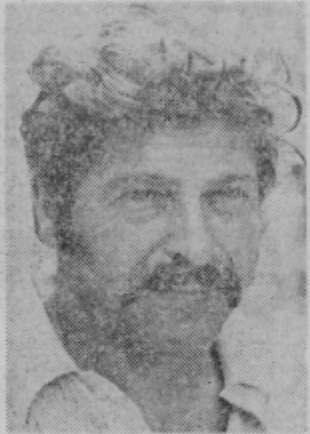
KRAJANI GORICE ŽE NEKAJ LET BREZ VODE — LE SREDI NOČI

Živo so mi ostale v spominu besede, ki jih je ob slovesu izrekel Aleksander Zdove iz Gorice pri Smartnem v Rožni: »Veste brez sonca lahko živi celo človeka ribica, brez vode pa nikakor ne more.« Za kaj torej gre?

Pred dnevi so se v našem uredništvu oglašili krajan iz Gorice ter nam potožili, da so že vse poletje brez vode. Včasih sicer priteče iz pip, pa še to okrog polnoči ali ene ure po polnoči. Takšno stanje traja v tem zaselku že kar nekaj let, tako hudo kot je letos pa menda še ni bilo. Krajanje Gorice smo v ponedeljek obiskali, da bi se na lastne oči prepričali, kaj je s to stvarjo.

Pot nas je vodila preko Ostržnega, mimo gostilne Danica, od tam pa skozi gozd na levi strani in v hrib, kjer je idilična vasica Gorica, vseokrog obdana z gozdovi, sicer pa na večji jasi, kjer se košatijo čudovita sadna drevesa ter skrbno obdelane njive. Precej je novih hiš in na prvi pogled bi pomislili, da živijo tu ljudje, ki jim ničesar ne manjka. Manjka pa jim kot že rečeno tisto, brez česar ni življenja. Manjka jim voda.

Najprej smo se oglasili pri Aleksandru Zdovu. Aleksander Zdove odpre najprej prvo pipo, vendar bi bilo vseeno, če bi pustil zaprto. Niti kapljice vode! In tako naprej v vsej hiši. Potem pripoveduje, da je družina primorana na vstajanje sredi noči, če se želijo umiti, ali oprati glavo ter natočiti vsaj nekaj vode za čez dan. Seveda jim

Aleksander Zdove

to uspe, kadar imajo posebno srečo. Potem zvedemo še za drugi podatek. Krajanje Gorice so priključili na žalski vodovod, oziroma vodovod, ki poteka iz Petrovč. Gorica pa sodi k celjski občini. Na pritožbe Goricanov so gluhi v Zalcu, ker bi naj za krajane pač poskrbeli Celjani. Celjani se izgovarjajo, da je vodovod žalski, torej morajo za vodo poskrbeti lastniki vodovoda. In tako naprej... Vse sicer izgleda kot nekakšna humoreska, kot nekaj kar bi pri nas težko pričakovali. Zal, je tako!

Gospodinja Silva Oštir nam je potožila, da je to prava sramota. Še sreča, da imajo blizu vodnjak, iz katerega se da včasih dobiti vsaj malce vode za njihove krave, za ljudi pa tako ali tako ni dobra, saj je včasih povsem rjava. Še živino vodijo v takšnih trenutkih do deset minut oddaljenega studenca.

Franc Kranjc nam je tudi potožil, kolikokrat morajo ponoči dežurati, če hočejo malo vode vsaj nekaj litrov. V bližini je sicer vodnjak, v katerem je stara voda, predvsem kapnica in kar strah jih je, če bi kdo napravil analizo te vode. Razumeti je sicer treba, pravi Kranjc, da je sedaj sušno obdobje in

Silva Oštir

da na tem področju žive predvsem kmetje, ki potrošijo mnogo vode, pa še precej novih hiš je. Razumeti pa je treba tudi tiste, ki so sploh ostali brez vode.

Ivana Križnika smo zmotili med delom. Kopal je v zemljo, ker bi rad prišel do talne vode. V Zalcu se je pozanimal, kakšne so možnosti, da bi dobili vodo, vendar so mu povedali, da do decembra nima kaj pričakovati. Celjani pa za njihove probleme niti ne vedo.

Aleksander Zdove nam je ob koncu povedal še to, da bi morda bilo bolje, če bi imeli porabniki vode števec. Tako pa je tistim, ki so malo nižje, vseeno koliko je potrošijo in tako niti ni čudno, da je znanjka za Goricane, ki so više v hribu. In kaj pravijo v Zalcu? Primer dobro poznajo, vzrokov za stanje kakršno je, pa je več. Največji je ta, da je premajhen profil cevi, po kateri je napeljana voda v Gorico in okolico. Da ima Komunalno podjetje poseben plan. Verjetno jim bo uspelo zgraditi vodovod z večjim profilom cevi, ki bo potekal iz Dobriše v Arjo vas in od farme v Zalogu do Lopate ter, če bo le mogoče, še okrog štiri sto metrov v hrib. Naslednje le-

Franjo Kranjc

to bodo predvidoma zgradili še vodovoda iz Arje vasi do Lopate in iz Loznice v Malo Pirešico. To bo brez dvoma v precejšnji meri pomagalo krajanom Gorice. Prav gotovo pa si bodo marsikje še morali pomagati s hidrofori. Največji problem je Rebečev hrib, ki leži med »našo« Gorico in še drugim zaselkom, ki se prav tako imenuje Gorica.

V Zalcu so postregli še s podatkom, da so v Gorici leta 1965 ustanovili režijski odbor za gradnjo lastnega vodovoda, ki so ga tudi zgradili, vendar se je kmalu pokazalo, da ne zadostuje potrebam, saj je dobival iz leta v leto več priključkov. Najbolj idealna rešitev bi bila, ko bi bilo na voljo dovolj denarja za gradnjo vodovoda iz farme v Zalogu preko Rebečevega hriba v Gorico.

Ob vsem tem pa seveda ne smemo pozabiti še nekaj. Goricani so prebivalci celjske občine. Morda bi bilo čisto prav, če bi tudi oni malce pomagali. Dogaja pa se, da so občinske meje pogosto bolj zaprte za določene stvari kot državne. Na škodo ljudi, ki živijo v obmejnih predelih.

Tekst: JANEZ VEDENIK
Foto: TONE TAVČAR

TUDI KODRETOVA DVA — ZLATA

Tudi v Smartnem ob Paki sta letos praznovala zlato poroko zakonca Marija in Martin Steblovnik iz Podgore št. 3, tam kjer je gostilna »Pod lipco«. Po domače se pri hiši pravi Pri Kodretu. Malo pa je ribičev, ki ne bi poznali gostilne »Pod lipco«.

Kar čila sta še Kodretova dva in dobrovoljna. Mama Marija je bila doma iz mlina v Podgori, ata pa s kmetije, Obatov iz Rečice ob Paki. Ata je znan muzikant in je kot fant vodil v Smartnem ob Paki tamburaški orkester s šestnajstimi člani. Marija in Martin sta se vzela v začetku leta 1927, ona stara 21, on pa 25 let. Domačo, kjer sta še danes, sta kupila že aprila istega leta in jeseni tudi leta 1927 že začela z gostilno. Mama je gospodinjala in stregla gostom v gostilni, ata pa je kmetoval in vodil gostilno, poleg tega pa je še s harmoniko z veselimi vižami razveseljeval goste in svoje domače.

Pri Kodretu je bilo vedno veselo. Ni zatorej čudno, da so se letuški fantje zbrali na poslovinni večer ravno pri njih preden so 12. 6. 1942 odšli v partizane. Nazadnje so tisti večer popili, še čaj — se spominja Kodretova mama — nato pa vsak s svojo pokromano žličko (te jim je za slovo podarila ona) odšli v noč. Kodretova dva sta vedela, kam so odšli Letušani, saj sta s partizani sodelovala že od leta 1941. Že takrat sta se pri njih oglasila brata France in Rudi Hribar. Pozneje so imeli Kodretovi tudi bunker v kleti pod kuhinjo in Nemci ga nikoli niso našli. Partizani so bili njihovi stalni gostje. Partizanska leta imata zato priznana enojno od leta 1941, dvojno pa od leta 1943 do konca vojne. Ata je v letu 1944 tudi sam odšel k partizanom. Tam se je nalezel hude revme, ki ga pesti še danes. Jeseni leta 1944 jim je pogorel marof, ko so se Tomšičevci prav tam udarili z Nemci. Kodretova mama se spominja, da se jim je zaradi marofa prišel opravičiti partizanski komandant. Nemci so po tej oitki s partizani napravili v Kodretovi hiši svojo postojanko. Domači so morali zaradi tega iz hiše.

Ne, »z rožicami poslanov« Kodretovuna dvema v teh 50. letih zakona že ni bilo, a dobra volja ju je držala pokonci vse do današnjih dni. Vzgojila sta pet otrok in vsi razen Francija so živi. Ta pa je umrl komaj sedemnajstleten za levkemijo. Obema je še danes težko za njim.

Svoj jubilej sta praznovala že pozimi veselo v krogu svojih domačih in mnogih prijateljev. Iskrene čestitke in še na mnoga leta!
V. P.

OGLAS V
RADIU CELJE
POMENI
USPEH

Izletnik CELJE

Vabi vas:

NA ELBO, otok v TIRENSKEM MORJU. Izlet bo 14.—16. oktobra.

V treh dnevih lahko spoznate Prago. Odhod 23. 9. 1977.

Za jesenski graški velesejem sprejemamo že prijave. Oglasite se.

Še naprej v prodaji znižanje za Tunis. Odhodi vsak teden za sedem in (ali) 14 dni.

Popust vam nudi AIR TOURS — Zagreb

V mesecu avgustu in septembru so znižane cene v nekaterih hotelih na Rodosu. Informacije dobite v naši poslovalnici.

Izkoristite posezonske cene v naših hotelih po Jadranu.

air tours
yugoslavia

RADEČE

GASILSKI JUBILEJ

OD VEDRIC LETA 1872 DO LETOŠNJE CISTERNE

Leta 1872 je bilo v Radečah ustanovljeno gasilsko društvo. Radeška »požarna brambara« je takrat štela 16 mož, ki so imeli majhno brizgalno, pritrjeno v čeburu, brez tlačnih cevi, nekaj kavljev, skafov, vedric in 8-m lestev. Ob 15-letnici društva je leto dobilo gasilski dom. Leta 1902 pa se je prvi pridružil še druga brizgalna, ki služi svojemu namenu, če je potrebno, še danes. Radeški gasilci so bili tudi zavedni Slovenci, zato ni čudno, da so zaradi napisa »Dobrodošli slovenski gasilci«, ki so ga razpeli ob 40-letnici svojega obstoja, morali na zagovor k okrajnemu glavarju v Krško.

Delovanje društva je med prvo svetovno vojno zamrlo in zaživelo zopet po njej. V letih pred drugo svetovno vojno so radeški gasilci dobili nekaj nove opreme. Leta 1938 so priredili veliko tombolo, katere čisti dohodek je bil namenjen nakupu nove moderne opreme. Zal pa so Nemci ob okupaciji Radeč zasegli vso njihovo imovino skupno z denarjem. Ko je zasijala svoboda se je delo društva začelo uspešneje razvijati, kajti gasilske vrste so se med narodnoosvobodilno borbo skrčile, saj so mnogi postali žrtev okupatorjevega nasilja.

Ob 80-letnici obstoja je društvo razvilo svoj društveni prapor, drugega po vrsti v Sloveniji. Ob pomoči ožje in širše družbene skupnosti je bil 1956 leta predan svojemu namenu nov društveni dom. Štiri leta pozneje so radeški gasilci dobili nov gasilski avto in motorno črpalko s pomočjo občanov, delovnih organizacij in družbenopolitične skupnosti.

Pred dnevi pa je gasilsko društvo Radeče slavilo 105 let obstoja. Ta visoki jubilej so hoteli ovekovečiti s proslavo in predajo nove cisterne. Ker pa jim vreme ni bilo naklonjeno so to prestavili.

V okviru prireditve ob tem jubileju je bila v TVD Partizan slavnostna akademija. Slavnostni govornik na akademiji je bil Branko Bervar, predsednik gasilskega društva Radeče, ki je med drugim dejal, da je 105 let obstoja in razvoja nekakega društva prav gotovo pomemben jubilej. Ta visoka obletnica brez dvoma dokazuje trdnost in vztrajnost vseh generacij, ki so sodelovale v našem društvu. Pomeni požrtvovalnost, ki jo je težko izmeriti; pomeni neprecenljivo žrtvovanje pri varstvu družbenega in zasebnega imetja.

Na akademiji je predsednik občinske gasilske zveze, Rudi Cestnik, podelil gasilsko zlato plamenico prve stopnje Jožetu Kranjcu, Branku Bervarju druge in Zdravku Martinčiču tretje stopnje. Posebno plaketo — plaketo veterana je dobil Jože Klanjšek, saj v društvu deluje že petdeset let. S strani občinske gasilske zveze sta dobila priznanje Branko Bervar in Franc Kržan. Omeniti je treba, da je pobrateno gasilsko društvo iz Miklavža izročilo gasilskemu društvu iz Radeč spominsko zlato plaketo.

Moški pevski zbor iz Radeč, ki je dopolnjeval s pesmimi celotni program je slavnostno akademijo zaključil z Internacionalno.

KARMEN STRNAD

Predsednik občinske gasilske zveze Rudi Cestnik izroča veteranu Jožetu Klanjšku, ki deluje v društvu že več kot petdeset let, posebno plaketo.

FOTO: KENDA

100 ČLANOV SOZD DOBRINA

V OBJEMU OČAKA TRIGLAVA

ZADOVOLJEN ORGANIZATOR IN — UDELEŽENCI

V vsakem zemljepisnem učbeniku, v priročnikih in še kje drugje preberemo, da je Triglav oči naših gora. Skoraj vsak otrok ve, da ta snežna, triglavska gora meri 2863 metrov. Toda kaj skopi so ti teoretični podatki, zato se vsako leto vse več ljudi

odloči za vzpon na vrh Triglava. Mnogi so ga že ničkolikokrat obiskali in se spet in spet vračajo na njegov vrh. In vsakdo je nato na svoj »podvig« zelo ponosen.

Hoja v gore je še posebej prijetna v družbi. Tudi bolj varna je, zlasti za

manj izkušene planince.

V SOZD DOBRINA Celje so že lani krepko razmišljali o taki kolektivni poti na Triglav. No, letos jim je to tudi uspelo. 100 članov (udeležencev vseh delovnih organizacij Dobrine) je 14. avgusta krenilo z avtobusi do Pokljuke,

oziroma Rudnega polja, ki so ga predvideli za startno točko do očaka Triglava.

Markirana pot je prijetno družbo vodila pod vzožjem Viševnika na planino Konjščico in naprej do Vodovnikovega doma na Velim polju. Po treh urah dobre hoje se je

počitek že kar prilegel. Morda je bil za koga celo prekratek, a Triglav je bil še daleč, vse bolj je vabil. Vsem, prav vsem je po dobri hoji teknila večerja iz nahrbtnika ali enolončnica v koči, topel čaj in še spanec povrhu.

Prijetna, stočlanska družba je bila ob petih zjutraj že na nogah. Še dobra ura hoje pod skrbnim nadzorstvom hoje večših vodičev iz celjskega Planinskega društva in — sestop v objem najvišje gore v Jugoslaviji. Veselje je bilo nepopisno! Vsakega posebej je preveval občutek zmage nad samim seboj in nad premagano goro. Naškrtajo fotoaparati, svinčniki veselo polnijo zadnje strani razglednic...

Tudi pot nazaj je lepa, naporna, a treba je vzdržati ter preko Vodovnikovega doma priti spet nazaj do Rudnega polja, od koder so ob petih popoldne zabrneli motorji avtobusov. Konec dober, vse dobro, pravi stari pregovor in še res je! Sicer pa — kdo bi mislil na utrujene in morda ožuljene noge prav zdaj, ko je družina stotih najbolj razpoložena.

Skratka — vse je kazalo na to, da so bili udeleženci z organizacijo konferen- ce sindikata, ki je polovico izleta tudi financiral, izredno zadovoljni in da nikomur ni bilo žal pora-

biti tudi enega dneva svojega letnega dopusta za prijeten oddih, rekreacijo, za spoznavanje planinskih šeg in navad in ne nazadnje tudi svojih sodelavcev.

Ob tem se zdi, da je nadvse pomembno tudi dejstvo, da so bili udeleženci pohoda dobro obveščeni o vsem, kar sodi v planinski nahrbtnik in opremo in da je bilo poskrbljeno tudi za varno spremstvo. Kajti gore zna- jo biti, kakor so lepe, tudi muhaste in zahrbtnje. Vreme je včasih v gorah, čeprav je poletje, čisto aprilsko. Za vse Dobrine izletnike je bila zatorej obvezna visokogorska oprema, predvsem pa dobri, uhojeni čevlji z gumijastimi in narezanimi podplat- ti. V nahrbtniku ne sme manjkati topel pulover, pe- lerina, kapa in še kaj, kar so pohodniki Dobrine iz- vedeli ob pravem času. Za- to je bila pot v obe smeri srečna in uspešna. To pa je, bil tudi povod, da se je organizator pohoda odločil, da bo za svoje člane tudi v prihodnjih letih pripravil podobne iz- lete, združene s prijetnim oddihom, hojo in tovari- škimi spoznavanji. Seveda ne bodo obremenjevali s svojimi izleti le Triglava, kajti tudi drugi naši vrho- vi so lepi in na moč pri- vlačni.

MATEJA PODJED

Tehnomercatorjeva nagradna križanka

NAGRADNI RAZPIS

Med reševalce s praviimi rešitvami bo žreb razdelil na- grade v skupni vrednosti 900 din:

1. nagrada: 300 din
2. nagrada: 200 din

3. do 6. nagrada po 100 din
Izreze z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredni- štvu NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite nagradna križanka VSE ZA SOLO. Pri žrebanju bomo upštevali vse rešitve, ki bo-

do v uredništvu do četrta, 1. septembra.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko KO- VINAR VITANJE, objavljeno 11. avgusta, je žreb razdelil nagrade takole:
1. nagrada (300 din): LUD-

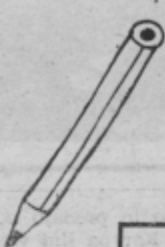
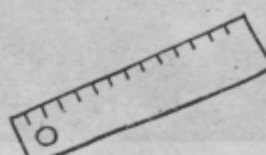
VIK NUNČIČ ml., Koretno 4, 63240 Smarje pri Jelšah
2. nagrada (200 din): MAJ- DA ZALOŽNIK, Sp. Dolič 50, 63205 Vitanje
3. do 6. nagrado (po 100 din) prejmejo:
LJUDMILA DVORJAK, 63205 Vitanje 23

FRANCI VERDEV, 63201 Smartno v Rožni dolini 3
LJUDMILA BANOVSEK, Šlandrov trg 6, 63000 Celje
ANICA RATAJC, Ul. Dušana Kvedra 40, 63230 Sentjur

REŠITEV

VODORAVNO: kov, lrtiš,

banda, opomba, oni, stis- Stern, Marolt, veto, vskol- enota, detel, imam, Arras, raz, lega, Nen, IE, Aetij, Ga- bo, Lon, Aljaska, cikel, Keop- ST, Roentgen, Adams, rips- S, Ir, ravan, Ra, insulin, Ti- tar, Senj, gosli, salo, tan- Ante, orjak, Tkon.

	POLARNA CELINA	SPAČEK SPAJEN OBRAZ	VELE- BLAGOV- NICA T	ČEŠKO- SLOVAKA	ETIOPSKI PLEMEN- POOLLA- VAR	ZA- STOPNIK MEŠKUL- CEV	ENAKO- MEROST	BRVI LETALEC	TRINO- MERCATOR CELJE	IT. KAMION	NEMSKI SPOLNIK	PREBI- VALCI GRČIJE	OKRASNI KAMEN	KLIC V SILI	VSE ZA SOLO	KMETIJ- SKI KOMBI- NAT	ORODJE ŽANJCEV	BOG STARIH EGIP- ČANOV	BRANILEC ČASTI V SREBRNEM VEKU	PRVINA	JELENJ OKRAS
NASELJE			SKALNAT OTOK V NEAPELA ZALIVU						IREGON, IEGON						FISA- TELJ MEŠKO						
SLOV. NARODNE FESMI			MIREN CLOVEK IBSEKOV DRAMA						PRITOK SAVE PO- SREDNIK						VOJAN KODOR ANEMIRA						
GORLJIV PLIN			ŽRTVE- NIK IMETNIK						MOŠTVO KODOR JE ZMERAJ NA ČEBI						POTEG- LJAJ OČE						
KLANJE					POŽERUH PROGA						NABOŽNA PODOBRA OZIR. ZA IMEK						JULES VERNOV KAPITAN HISTORJA	N			
MAJ- VISJI VRH V TURCIJI			R			ROŽNI VENEC DIVJA MAČKA			L			RASIST IAN MAJHEN CEP						HIAT AVIZO			
ŠTAJNER KARLO		POKR. OB RDEČEM MORJU GENUS	A			MLADI- ČEK ZAGREB. TOVARNA							DEL PO- HISTVA MESTO V ISTRI						NAPIER JOHN KRAJSA RAZPRAVA		
SO- VJESKI ESTRAINI FEVEC			UKANA ANGL. SVETLO PIVO					PRAVO- SLAVNI DUHOV- NIK	RUDNIK NA KOSOVEM LJUBKOVI Ž. IME							PEVKA JOŽICA GRŠKA ČRKA					
SIADKO- VODNA RIHA					JULIJ (mali) SOGLAS- NICA						OZNAKA PULB			AHILOVA MATI IVAN FRANKO					S	ČLAN STODEN ANTON	
REVIR, OKROŽJE						PREBI- VALCI AONIJE											POGLA- VAR GRŠKIH BOGOV				
T	MOŠKO IME					VRH V MARTULJ- KOVI SKUPINI						BRZ- BARVNA DISEČA SMOLA					VRSTA ŽITA				

Veleblagovnica T - vse za šolo

CESTA NA MALIČ

Na Malič, najvišji hrib v bližnji okolici Laškega, ki se pne precej nad planinsko postojanko Smohor, so te dni začeli graditi cesto. Izgradnja preproste gozdne ceste je eden od pogojev za postavitev novega pretvornika, ki bo za Laško in Rimske Toplice posredoval poleg drugega programa RTV Ljubljana tudi zagrebški prvi program. Hkrati z izgradnjo ceste poteka zbiralna akcija za prispevke med občani. Vozna pot do vrha Maliča odpira možnost za ureditev nove turistične postojanke na hribu, od koder se razprostira pogled po vsej Savinjski dolini, celjski kotlini in zasavskem hribovju.

SENTJUR: DVOKROŽNI SAHOVSKI TURNIR

Sentjurski šahovski klub je v počastitev občinskega praznika priredil dvokrožni šahovski brzoturnir, ki so se ga udeležili ekipa iz Zaleca, Celja in Sentjurja. Zmagala je ekipa iz Celja, drugi pa je bil Zalec.

Turnir je odprl predsednik SO Sentjur tov Vinko Jagodič, podprle pa so ga šentjurske delovne organizacije.

DU ŽALEC

bo v šolskem letu 1977/78 organizirala naslednje

ŠOLE ZA ODRASLE

ob delu :

- 1. Osnovno šolo od 5. razreda dalje (splošno izobraževanje)
- 2. Ekonomsko šolo 1., 2., 3. letnik
- 3. Poklicno kovinarsko šolo — 1. letnik
- 4. Administrativno dvoletno šolo 1. letnik
- 5. Delovodsko kovinarsko šolo 1. in 2. letnik
- 6. Varilsko tehniško šolo 1. letnik
- 7. Tekstilno tehniško šolo 2. letnik (vse smeri)
- 8. Višjo varnostno šolo

Sole so na DU Zalec organizirane po sodobni kombinirano dopisno-konzultativni — tečajni obliki. Predavanja — seminarji so po tej metodi enkrat do dvakrat tedensko v Zalcu in sicer tečejo predmeti zaporedno. Program šol se prireja glede na izkušnje slušateljev na njihovih delovnih mestih in njihovi predizobrazbi.

Če se želite vpisati v katero razpisanih oblik, vas prosimo, da se zglasite na DU Zalec do 10. 9. 1977, kjer boste dobili tudi ostale informacije. Te lahko dobite tudi po telefonu (710-616) ali pa od enega od 300 dosedanjih vpisanih slušateljev.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

„CELJSKA“ V SFINGI

TEHNOMERCATOR POKROVITELJ ODPRAVE

Knez in Zupan sta 14. avgusta preplezala novo smer v Sfinji (Triglavska severna stena). Čeprav je veljalo mne-

nje, da v navpični steni Sfinje ni več možno izpeljati samostojne smeri, sta Celjana le našla desno od smeri »Pre-

ko obraz» prehod preko črnih plošč. Smer odlikuje pretežno prosto plezanje v izredni strmini, le v povsem zasiganem pasu brez razčlenitv sta si pomagala z osmimi svedrastimi klini. Plezala sta 17 ur, v glavnem v dežju in ocenila novo smer s V. v prostem plezanju tehnično A1.

V nedeljo, 15. 8. sta ista plezalca ponovila še smer Prusik-Salaj v Triglavski steni v slabih treh urah, kar izpričuje sicer dobro kondicijo, obenem pa tudi plezanje brez pravega varovanja. Prav zaradi tega, ker se mladi plezalci radi zgledujejo po najboljših, smo se odločili, da ne navajamo v bodoče več časov pri plezalnih smereh, ker zaradi tega lahko pride do škodljivega tekmovanja in nesreč.

Lesjak Ivan, AO Celje in Culk, SAO, sta 15. 8. ponovila Obraz Sfinje, ki prav tako šteje med ekstremne ture v triglavski steni.

V soboto je odpotovalo osem alpinistov AO Celje v italijanske Dolomite. Letos je v načrtu južna stena Marmolate in stene v skupini Pale. Lani so celjski alpinisti dosegli v Dolomitih izjemne uspehe s preplezanjem direktnih smeri v Cinah, kjer so morali dokazati vrhunsko znanje v tehničnem plezanju. V južni steni Marmolate, kjer je tudi najtežja smer Dolomitov, pa so pred velikim izpitom v prostem plezanju, saj v tej steni potekajo smeri z oceno VI+ (skrajno težko, zgornja meja). Slabo vreme, ki je prav ta teden zajelo Alpe, lahko sicer prekriža najtežje ture, kljub temu pa upamo, da se ne vrnejo praznih rok. Zaradi finančnih težav je bil odhod v Dolomite že skoraj odpovedan, ko je z razumevanjem priskočilo na pomoč Trgovsko podjetje TEHNOMERCATOR — TOZD VELEPRODAJA, ki je prevzelo pokroviteljstvo nad odpravo. Pri tem podjetju je v službi tudi eden najboljših celjskih plezalcev Zupan Jože, na katerega v navezi s Knezom tudi največ računajo. Oba plezalca sta letos dokazala že v Franciji, da spadata v sam vrh slovenskega alpinizma. Na sliki: Prosto plezanje v skrajno težkih počeh je le za utrinjane plezalce z dobrimi živci in veliko mero kondicije.

K. JUG

KOŠARKA, PREMAGALI KONUS

V prijateljski košarkarski tekmi so Celjani premagali KONUS iz Slov. Konjic s 103:66 (56:30). Najbolj učinkoviti so bili Golc, Polanc in Pongrac pri Celju, pri gostih pa Keblić. Trener Zmago Sagadin je preizkusil v tej tekmi kar 17 igralcev.

Košarkarji Celja gredo na 4 dnevne priprave na Ljubno, nato pa bodo gostovali v Italiji na dveh turnirjih in sicer v mestih Čadež in Udine.

Skrb za učenje plavanja je pristna tudi v klubu LTEMO. V plavalnem tečaju pri NEPTUNU je skupina 10-tih otrok delavcev iz tovarne EMO, ki imajo brezplačen plavalni tečaj pod vodstvom plavalnih učiteljev. Primer vreden vsega posnemanja!

Pod koši se v Celju pripravljajo nad 100 igralcev in igralk KK Celje na drugi del prvenstva v zasavsko-celjski ligi, ki se bo pričelo prve dni septembra, članice pa že 27. 8. s srečanjem z Marlesom iz Maribora.

MI IN UREJENOST

Kakor je že navada v modi, tako tudi stilisti v frizerski stroki iščejo svoje vzore v preteklosti.

Kadar se nekdo navduši za stare kostume in obleke, se kdo drugi navduši tudi nad pričeskami iz tistih časov. Sicer pa gre moda frizur in oblek z roko v roki.

Kakor pripada stezniku in širokim krilom iz tafta lepa, rahlo kodrasta frizura, tako je danes pri ozkih, satenastih hlačah in pulijih posrečeno zadeta celina.

V začetku 1960. leta so se te nežne kodraste frizure ponovno pojavile, kot so bile že davno občudovane na »Plesoče dame« na Cancanovih slikah.

Nostalgija še vedno vrača to lepo obliko frizure.

GIZELA SURBEK

Staša Gorenshek

Moda postavlja pletenine med najaktualnejša jesenska oblačila. Zato bodo prav gotovo sestavni del garderobe za novo sezono. Prav bi bilo torej, da pred pričetkom sezone spoznamo, kakšne bodo te nove pletenine.

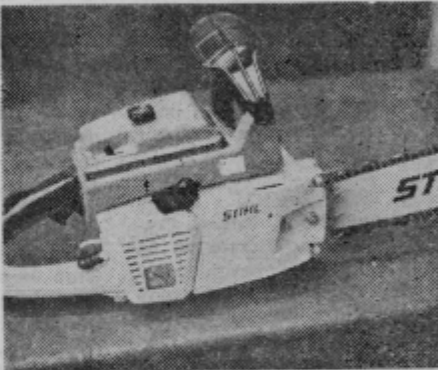
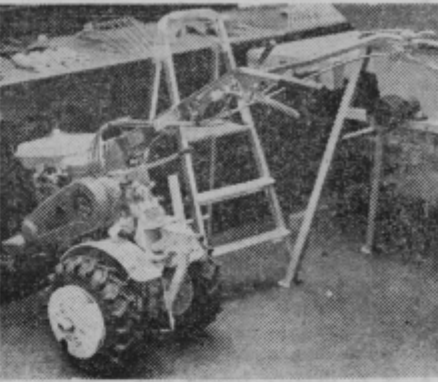
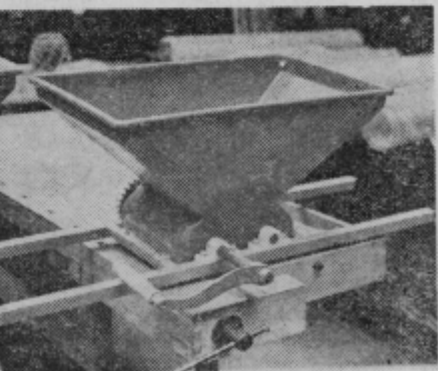
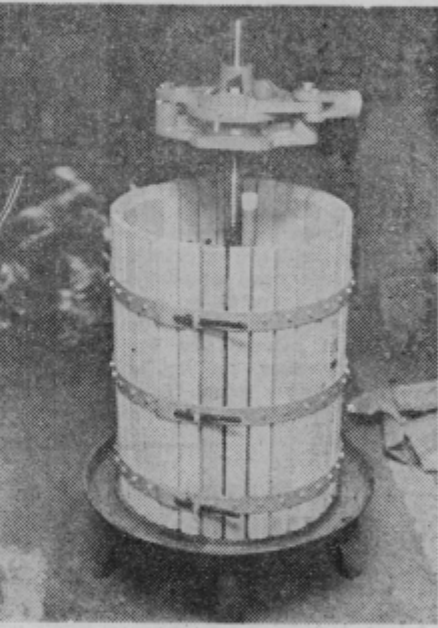
Med vsemi oblačili bodo najbolj priljubljeni puloverji. Veliki, preveliki, dolgi in široki puloverji, takšni, da bodo nadomestili vsa druga oblačila skupaj. Če bodo zares dolgi, toliko, da bodo segali do stegen, bo dovolj, če boste zraven oblekli debele volnene nogavice in oblečeni boste v tako imenovanem »mini stilu«. Seveda le ob prostem času in sproščenem okolju. Sicer pa boste puloverje nosili k športnim krilom ali ozkim dolgim hlačam.

Poleg tega, da so puloverji dolgi in široki, morajo biti tudi grobo pleteni, najboljše v izrazitem reliefnem vzorcu. Zelo lepe pa so tudi barvne kombinacije najrazličnejših črt, jacquardnih ali norveških vzorcev.

PRIPOROČA

Tokrat vam predstavljamo nekaj »aktualnih« artiklov iz prodajne enote ZELEZNINAR v Stanetovi ulici v Celju. Že sam pogled na slike vas spominja na bližnja opravila. Tako vam danes predstavljamo stiskalnico za sadje, kajti trgateg bo kaj kmalu tu, pa mlin za mletje sadja, pa priročno kosilnico, motorno žago in ne nazadnje posodo za zalivanje, ki vedno prav pride.

ROKOMET

POLNI NALET

V SOBOTO V CELJU SLOVAN

Celjski rokometarji se pod vodstvom novega trenerja Slobodana Miškovića resnično vestno pripravljajo na start v I. zvezni ligi, ki bo 3. septembra. Poleg treningov igrajo tudi prijateljske tekme, kjer poskušajo doseči vset tisto, kar bodo rabili v hudih prvenstvenih bojih. Zal ima trener določene težave, saj se nekaj igralcev ne počuti najbolje in to zaradi različnih poškodb na rokah in ramah. Vsi pa upajo, da bodo tudi te težave odpravili in dobro pripravljene pričakali novo prvenstvo.

Celjski rokometarji so pred novim prvenstvom zmeri optimisti in računajo na vsaj takšno uvrstitev, kot lani, ko so bili odlični sedmi. Letos je ekipa okrepljena, vanjo so

vkliučili tudi mnoge domače mlade perspektivne mladince, imajo pa tudi več izkušenj. Torej vsi faktorji govorijo v prid celjskim rokometarjem, da se bodo v hudi borbi s težkimi nasprotniki dobro in enakovredno borili.

Danes (četrtek) popoldne ob 18. uri bodo igrali v hali Golovec proti Varteksu iz Varaždina, v soboto pa bo v Celju gostoval novi član I. zvezne lige ljubljanski Slovan. Tudi ta tekma bo ob 18. uri. Skratka, prav to srečanje bo lep prikaz, kako sta trenutno najboljši slovenski ekipi pripravljene na bližnji start v elitnem jugoslovanskem rokometnem razredu.

Tekst: TONE VRABL
Foto: BOŽO BERK

NA KRAJKO, A ZANIMIVO

CRT ROJNIK in PETER KARNER, člana AERO kluba Celje, bosta od danes naprej do 5. septembra sodelovala z našo državno reprezentanco na balkanskem prvenstvu v Sumenu v Bolgariji. Rojnik bo nastopil v jadrlnem letenju, Karner pa v akrobatskem. Čestitamo!

V ponedeljkovi oddaji v živo, ki smo jo pripravili s člani AERO kluba Celje in v kateri so sodelovali Viki Kranjc, Boris Blažič in Peter Klinar, smo med drugimi zanimivosti o delu tega prizadnega kolektiva med drugim izvedeli tudi to, da nameravajo že prihodnje leto kupiti večje letalo (štiri do pet sedežev), ki ga bodo rabili za prevoze poslovnih ljudi in seveda turistične prelete Celja ter Savinjske doline. Nova atrakcija!

Srečali smo VLADA BOJEVICA (zdaj že diplomirane pravnika), rokometarja Celja, ki je o svoji diplomatski nalogi rekel: »Je izredno aktualna in preko tako obdelane teme se ni delavec izgubil spora v zakonu o družbenem delu.« Domenili smo se, da homo o njegovi nalogi še kaj obširneje spregovorili, saj je resnično aktualna! Torej ne samo rokomet, ampak tudi zahtevne vsakdanje družbene stvari!

Trije celjski šahisti Franc Pešec, Robert Ceglar in Jano Bervar so na republiškem prvenstvu v Laškem potrdili naziv mojstrski kandidati. Medtem pa si je Franc Pešec, nekdanji mladinski prvak Slovenije, priboril poleg četrtega mesta še pravico sodelovanja na zveznem turnirju za naziv mojstra. Predvidoma bo to prvenstvo novembra na Krku.

Kljub temu, da v Mestnem parku te dni ni več trenerja Jože Trebušaka Sipja, vodi mlade hokejiste Vojko Bratec, pomaga pa mu Dani Kerkoš. Njuna skupna skrb je, da pripravijo vse ekipe čimbolje za novo sezono. To pa je le trenutna rešitev. Pri HDK Celje bo potrebno misliti tudi v naprej in

čimprej rešiti vprašanje trenerskega kadra.

Nogometarji Smartnega in Kladivarja, nosilci selekcij v celjski in velenjski občini, se resno pripravljajo za novo sezono. V medsebojni prijateljski tekmi so tokrat bili boljši igralci Smartnega, ki so zmagali z rezultatom 3:2. Strelci — Kodre, G. Omladič in Benedek za Smartno ter Černjavič dvakrat za Kladivar.

Mladi celjski atlet Rok Kopitar na evropskem prvenstvu mladincev v Donjecku v Sovjetski zvezi ni uspel. V svoji specialni disciplini, teku na 400 m z ovirami, je v polfinalu osvojil šele peto mesto s 53,39 in se tako ni uvrstil v finale.

V Zalcu so te dni pričeli z začetniškimi in nadaljevalnim tečajem pri teniškem klubu. Prijatelji tega športa imajo sedaj tudi v Zalcu vso možnost za rekreacijo in začetne udarce.

Druga letošnja trim akcija plavanja »Za vitko postavo je plavanje pravo« bo v soboto in nedeljo od 8. do 11. ure na Ljudskem kopališču v Celju. Zbor delegatov za športno rekreacijo vabi ljubitelje plavanja, da se akcije udeležijo in tako dopolnijo kolekcijo trim značk. Družine bodo prejele tudi diplome.

Zveza za športno rekreacijo bo organizirala s pomočjo Trim teama odprto prvenstvo Celja v malem nogometu, ki bo na Skalini kleti (predtekmojanja) in v dvorani Golovec (finale). Prijavnina za ekipo je 250 din, prijave pa sprejemajo Bogdan Povalej, Peter Hribernik in Tone Goršič, ki dajejo tudi vse ostale informacije v zvezi s tekmovalnim. To je priložnost za nastop veteranov in vseh nogometašev, ki ne morejo nastopiti v republiški ligi. Prijavit se do 26. avgusta. Prvenstvo se bo pričelo 31. avgusta, finale pa bo 3. septembra.

Zbrali: JOŽE KUZMA,
FRANČEK PUNGERČIČ
in TONE VRABL

Novi trener RK Celje Slobodan Mišković

Foto: T. Tavčar

Okrepitev v голу Miroslav Tomić, ki je prišel v Celje iz Krivaje (Zavidoviči)

Franc Ramskugler, član RK Celje, izroča darilo Vladu Bojeviču za uspešno opravljeno diplomu na pravni fakulteti.

ŠAH

PRODORNI CELJANI

NAJBOLJŠI V LAŠKEM: PEŠEC, CEGLAR IN BERVAR

Po 15-tih dneh napornega igranja je bilo v Laškem zaključeno 27. prvenstvo Slovenije v šahu, ki je bilo odlično organizirano in je služilo nadaljnji propagandi šahovske igre v širši celjski regiji. Zmagal je zaslužen Marjan Slak pred Stojanom Pucom in Igorjem Penkom. Šahisti celjske regije, ki jih je bilo med 44 krat 10, so se odlično uveljavili. Po Bucholzu je bil Janez Pešec 4., Ceglar 5., Bervar 8., Turk, Planinc in Zorko si s 6-timi točkami delijo 27.—31. mesto, Tomaž Mikac s 5,5 točkami si deli 32.—36. mesto, Brinovec in Kristan s 5-timi točkami 37.—40. mesto in Nedeljkovič z dvema točkama 44. mesto. Janez Nedeljkovič iz Laškega se za svojo uvrstitev lahko »zahvali« nešportnemu odstopu Ostermana, s katerim je remiziral v I. kolu, konkurencom pa nato podaril točke... Franc Brinovec iz Zalca je

med igranjem opravljal tudi službo, imel je precej smole in njegova uvrstitev ne odraža kvalitete igralca. Drago Kristan iz Velenja, Jože Zorko iz Zalca in Tomaž Mikac iz Celja ter Karel Turk iz Laškega so dosegli uvrstitve, ki so bile več ali manj pričakovane. Na prvenstvu so si pridobili izkušnje in se marsikaj tudi naučili. Od štirih mojstrskih kandidatov SK Celje je nekoliko razočaral Edward Planinc, ker ne gre na račun njegove uvrstitve, pač pa na njegov odnos do igre. Planinc je odličen teoretik in talentiran šahist, več pozornosti pa bo moral posvetiti praktični igri. Jano Bervar je igral zelo zanesljivo, 2-krat je zmagal, 11-krat remiziral. Potrdil je naslov mojstrskega kandidata. Temu cilju je verjetno podredil svojo igro. Če bi imel več hrabrosti, bi se lahko uvrstil še znatno boljše sicer od solidne-

ga osmega mesta. Ceglar se je za prvenstvo dobro pripravil in pristal na odličnem 5. mestu. Do izraza je prihajalo njegovo teoretično znanje, bil pa je tudi odličen strateg. Zabeležil je 5 zmag, 6 remijev in 2 poraza. Franc Pešec je s četrtrim mestom dosegel svoj življenjski uspeh. Zmagal je 7-krat, 2-krat remiziral, 4-krat pa je izgubil. V zadnjem kolu je v odlični partiji z Zormanom igral polnih 7 ur s 75-timi potezami in je bil za znano deležen aplavza nad vse objektivnih gledalcev, kar mu je bila ob 4. mestu največja nagrada na prvenstvu. S porazom bi namreč zdrknil kar za 10 mest na slabše.

Šahisti SK Celje so z osvojitvijo 4., 5. in 9. mesta dosegli največji uspeh na vseh povojnih šahovskih prvenstvih.

K. JUG

VELENJE: SFRJ NA OBISKU

KK ELEKTRA je pridobil za nastop v rdeči dvorani v Velenju državno košarkarsko reprezentanco, ki je trenutno na pripravah za evropsko prvenstvo v naši republiki. Tekma bo v nedeljo, kjer bo

do v vrstah velenjske košarkarske selekcije nastopili Čosič, Dalipagić in Jelovac. Izbrani jugoslovanski košarkarji bodo tudi gostje modnega salona v Velenju, kjer bodo izdelali oblačila za njihov nastop na evropskem prvenstvu.

K. J.

JUDO

NOVI ČLANI

MARJAN FABJAN NA EVROPSKO

Judo klub »Ivo Reya« se brez dvoma uvršča med najboljše tovrstne klube v Sloveniji. Zlasti so močni v mladinski konkurenci, kjer imajo tudi stalnega člana državne reprezentance Marjana Fabjana. Predsednik kluba Dušan Tanko:

»6. septembra bomo začeli z začetnim in nadaljevalnim tečajem za judo in jujitsu in to v telovadnici IV. osnovne šole ob Dečkovi cesti. Tečaj se bo začel ob 18. uri zvečer, vabimo pa vse, ki jih ta šport zanima. Tečaj bosta vodila Zvone Cepuš in

Janez Drugovič, trajal pa bo tri mesece.

2. septembra bomo začeli z rednimi treningi vseh starostnih kategorij, sredi septembra pa se bomo udeležili mladinskega državnega prvenstva v Prištini, kjer bosta nastopila Marjan Fabjan in Martin Grosek. Marjan Fabjan bo po tem verjetno odpotoval tudi na evropsko prvenstvo, ki bo v Madridu v Spaniji. Skratka, po poletnem premoru se začne tudi naša sezona, za katero upamo, da bo vsaj tako uspešna, kot lanska in vse zadnje.«

T. VRABL

NOGOMET

LEPA TEKMA

PORAZ CELJANOV V ŠMARTNEM

Nogometno prvenstvo v II. zvezni ligi se nadaljuje z dobro igro Velenjčanov. Nogometarji Rudarja so se v drugem kolu pomerili v Hrastnici proti Famosu. Po nekoliko zmedenih igri v prvih dvajsetih minutah, ko so domačini povedli 1:0, so v nadaljevanju igralci Velenja izenačili in pokazali celo boljšo igro od domačinov, zlasti v tehničnem pogledu. Toda lepa igra »na oko« ni žal prinesla uspeha. Sele po vodstvu 2:0 za domačine je Stevanović dosegel časten zadetek za Velenje iz prostega strela.

Dobra igra drugoligaša iz Velenja je ponovno dokazala, da naš drugoligaš nima prodornega napada. Minimalni poraz ni boleč. Velenjčani pričakujejo v nedeljo v Velenju močno ekipo Varteksa

iz Varaždina. Sele to srečanje bo pokazalo realno vrednost Velenjčanov. Z mirmo in sigurno obrambo ter dobrim napadom lahko osvojijo prvi točki. Na tablici so Velenjčani po drugem kolu na 18. mestu.

Medtem, ko se Velenjčani že borijo za točke, imata trenerja Smartnega Feri Benčič in Kladivarja Nedeljko Vukoje probleme s sestavo velenjske in celjske selekcije za republiško prvenstvo. Medtem, ko je ekipa Smartnega že več kot manj znana, Celjani še vedno iščejo najboljšo enajsterico. Rezultati prijateljskih tekem kažejo, da na bolje. Kladivar je kljub porazu proti Velenju (1:5) in proti Smartnemu (2:3) že pokazal boljšo igro. Do prvenstva je še dovolj časa in vse kaže, da bo tudi v Celju pred prvenstvom vse nared. Zadeke v Smartnem so dosegli — Kodre, G. Omladič in Benedek za Smartno ter Černeja, vič dva za Kladivar.

Velenjčani so v Hrastniku igrali v naslednji postavi: Lažič, Bracanović, Gašič, Vugrinec, Hudar, Jovičević, Rušmir, Stevanović, Kustudić, Knežević, Kolonić (Omladič). J. KUZMA

STRELJANJE: ZMAGA V DOBOJU

Celjski strelci so se udeležili močnega turnirja »Bratstvo Jedinostvo« v Dobouju. Nastopile so ekipe iz raznih jugoslovanskih mest. Celjani so tudi to pot ostali nepremagljivi ter tako ponovno dokazali, da sodojo v sam vrh jugoslovanskega strelstva. Tekmovali so z malokalibrsko puško serijske izdelave v trostavu od 600 metrov. Celjska ekipa je nastopila v postavi: Vili Dečman 470 krogov, Tone Pihlar 489, Jože Jeram 494 in Tone Jager 507 krogov. Uspehi so zmagati in to dokaj prepričljivo, saj so drugouvrščeno ekipo Dobouja premagali za 27 krogov. Sledijo ekipe Maribora, Slavonskega Broda, Vranja, Splita, Zenice, Tešlica in Cuprije. V konkurenci posameznikov je zmagal Tone Jager, ki že vso leto strelja v izvrstni formi. Jože Jeram je bil peti, Tone Pihlar osmi in Vili Dečman 21. Celjani so prejele velik prehodni pokal in enega v trajno last. Organizator pa je prvi petorici podelil tudi praktična darila.

T. J.

CINKARNA**CELJE**

**SVE-
TUJE
IN
GRADI
ZA
VAŠ
DOM**

INDUSTRIJA
GRADBENEGA
MATERIALA

„GRADNJA“
ŽALEC

Probleme današnjega časa

ENERGETSKO KRIZO
ONESNAŽEVANJE OKOLJA
VARČEVANJE

REŠUJEJO

Schiedel — YU — DIMNIKI
Schiedel — YU — ZRAČNIKI
Schiedel — YU — JAŠKI ZA SMETI
Schiedel — YU — ODPRTI KAMINI

MONTAŽNE TROPREKATNE
GREZNICE

STIBO termoblok

STATIK montažni stropovi

NAŠ PROIZVODNI PROGRAM

SCHIEDEL — YU — DIMNIK je troplasten dimnik. Porabi do 40 odstotkov manj goriva, ne onesnažuje ozračja. Ker je okrogel, daje boljši vlek in je enostaven za čiščenje. Njegov šamotni vložek je odporen proti kislinam, varen pred zasajevanjem in toplotno obstojen. Schiedel dimnik je montažni dimnik, zato cenen pri postavitvi.

SCHIEDEL — YU — ZRAČNIKI v elementu z dimnikom ali posebej skrbijo za vedno čist zrak v prostorih bivanja.

SCHIEDEL — YU — JAŠKI ZA SMETI — enostaven odmet odpadkov v stanovanjskih blokih, šolah in poslovnih poslopih.

SCHIEDEL — YU ODPRTI KAMINI so novost na našem tržišču. Z njimi si olepšate stanovanje in omogočite prijetno in estetsko gretje.

MONTAŽNE TROPREKATNE GREZNICE so prav tako novost na našem tržišču. Poenostavijo in pocenijo gradnjo, odgovarjajo sanitarnim predpisom in JUS normam glede števila oseb v gospodinjstvu.

STIBO TERMOBLOK je betonski blok s posebnim styropornim vložkom. S tem se doseže optimalna toplotna izolacija. Ustvarite si stalno varčevanje energije, zato gradite tudi vi s STIBO BLOKOM.

STATIK MONTAŽNI STROP opečne ali betonske izdelave zmanjša stroške, poenostavi montažo.

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO in MONTIRAMO

Industrija gradbenega materiala GRADNJA Žalec, Aškerčeva 4, telefon št. (063) 710-740, 710-741, 710-719, 710-773.

Enota: Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027, 722-078.

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnah gradbenega materiala.

T SEZONSKO ZNIŽANJE T

od 15. avgusta do 15. septembra 1977

30 — 50 %

V T-ju se pa res splača nakupovati ob razprodaji. Koliko ceneje smo nakupili. Si predstavljate, koliko bi to vse stalo, če ne bi koristili popust?

**ZENSKA, MOŠKA IN OTROŠKA
KONFEKCIJA, PLETENINE, ŠPORTNA
KONFEKCIJA, OBUTEV,**

**MOŠKE IN ZENSKE KOPALKE, MOŠKE
SRAJCE, ZENSKE TORBICE, METRSKO
BLAGO**

NA ODDELKIH

v VELEBLAGOVNICI T

**ZENSKA KONFEKCIJA, PLETENINE
IN TORBICE**

v SALONU T

M

OGLASI

PRODAM

TRI gradbene parcele za vikend prodam po ugodni ceni. Martin Cater, Slatina 12, Ponikva.

FICKA, sportno opremljena, prodam za gotovino ali na potrošniški kredit. Jože Gradišek, Marija Reka 72.

MAGNETOFON Grundig stereo avtomat 245 TK ugodno prodam. Tel. 24-497.

UGODNA razprodaja kokošesnice (staršev iz hleva), 10 odstotkov popusta, ob sredah in sobotah na tržnici. Krajnc, Slatina v Rožni dolini, tel. 25-238.

GRADBENO parcelo v Črnočici pri Šentjurju prodam. V račun vzamem tudi osební avto. Ogled samo v soboto od 14. do 17. ure pri gostilni Hvalec.

HANOMAG 1,7 t, letnik 1968, registriran za vse leto, prodam. Janko Ahačič, Gubno 16, Lesično.

BARVNI televizor in pomivalni stroj prodam zaradi gradnje hiše. Ogled vsak dan razen sobote in nedelje. Rudi Sotošek, Mariborska c. 79, Celje.

SADNI MLIN z elektromotorjem poceni prodam. Justina Ulaga, Laško, Tito-va 5.

TOMOS avtomat TV-3 prodam. Zagrad 59.

OSEBNI avto Renault, 10. 1. 1967 prodam. Dominik Javornik, Ljubljanska c. 27, Celje.

MLADO KRAVO s svežim mlekom ali brejo — 4 teleta, prodam. Alojz Vrhovšek, Kompolje 61, Štore.

VW 1200, kupljen oktobra 1974, ugodno prodam. Janko Petrin, Soseska 5, blok 2 — tel. 710-078.

MOTOR tomos 14-TLS, letnik 1976, prevoženih 8000 km, prodam. Cena 4.000 din. Informacije v soboto od 12. do 18. ure pri Dragu Dornu, Zagrad 87, Celje.

KUHINJSKO pohištvo, elementi, štedilnik plin-elektrika, skoraj novo, prodam tudi na ček. Vegova 6, Polule, Celje.

STISKALNICO na slemo — lično, manjšo, prodam. Julija Lukanc, Celje, Puncarjeva 4, Aljažev hrib.

PLASTICNI čoln 2,7 m ugodno prodam. Ogled od 17. do 18. ure. Derča, Kersnikova 20.

NSU 1200, letnik 1972, prodam. Ogled popoldne od 15.

ure dalje. Ivan Jug, Zalec, Cesta žalskega tabora 8.

PARCELO, primerno za vikend, 4 km iz Sempetra v S. d., ugodno prodam. Naslov: Jože Vlinder, Kale 26, dohod: Novi Klostër Jajški mlín.

CISTOKRVNE nemške ovčarje — mladice z rodovnikom, prodam. Anton Praznik, Cesta talcev (pri spomeniku).

DNEVNO sobo: kombinirana omara, kavč s predalom za posteljnino, knjižno polico — dobro ohranjeno, prodam. Tatjana Ratej, Skvarčeva 16, Celje.

KRAVO simentalke, brejo, tretje tele, vozno, gumi voz 13 col, lahke, kolesa za gumni voz, kompletna, 15 col, lahke voz za eno kravo, na trda kolesa, plemensko telico šeko, eno leto staro, ugodno prodam. Glinsko 7, Ljubecna, Skofja vas.

GLOBOK otroški voziček modre barve, ugodno prodam. Marta Kovač, Dobrova 17a Celje (bližnja bifeja Cilka).

FIAT 1100 R, neregistriran, prodam, lahko tudi po delih. Marzidovšek, Ipavčeva 2, Celje.

BARVNI televizor, skoraj nov, »Gorenje«, prodam po zelo ugodni ceni. Marta Javornik, Trg V. kongresa 3, Celje; podnaslov: hišnik muzeja revolucije.

PARCELO, z dokumentacijo, prodam. Emil Fendre, Šentjur 115.

MLIN za mletje žita prodam. Anton Podergajs, Zagrad 1, Celje.

SPALNICO, novejšo, prodam. Ulica bratov Vošnjakov 28 c, stanovanje 11.

INVALIDSKO motorno trikoló, novo, »Tomosa«, prodam. Anton Smole, Galusova 12, Celje.

ZEMLJISCE s hišno številkó za gradnjo stanovanjske hiše ali vikenda, ugodno prodam. Možnost napeljave vode in elektrike. Na lepem kraju blizu Sladke gore. Ana Jurše, Požanska gorca, p. Šmarje pri Jelšah.

ZASTAVO 1300, letnik 1970, prodam zelo ugodno. Informacije po tel. (063) 730-877 vsak dan med 15. in 17. uro. F-750, letnik 1970, v odličnem stanju, registriran, prodam. Vidensek, Zadobrava 117, Skofja vas.

DVA PRASICA, ca. 110 kg, prodam. Marija Golavšek, Sempeter 89 v S. d.

MANJSE posestvo na lepi, sončni legi, z adaptirano hišo in novejšim gospodarskim poslopjem prodam. Cena 300.000 din. Andrej Vovšek, Sp. Poljčane.

TELEVIZIJSKI sprejemnik »Grundiga Super color«, daljinsko upravljanje, star 2 leti, gumi voz »helgaband-1« za dve osebi, prodam. Jamnikar, Prekorje 40, Skofja vas.

AVTOPRIKOLICO nosilnosti 800 kg, ugodno prodam. Edvard Cenc, Zbelovska gora 44, Loče pri Poljčanah.

CA. 20 AROV zemljišča, primernega za vinograd ali sadovnjak, nad Novim Klostrom pri Polzeli, prodam. Vprašajte pri Ivanu Kaču, Polzela 119, vsako nedeljo

dopolodne.

SPALNICO, dobro ohranjeno, prodam po zelo ugodni ceni. Ogled od 7. do 10. ure vsak dan. Karl Baumkriher, Muzejski trg 6, Celje.

STREZNI točilni pult z bojlernjem in dvodelnim koritom iz nerjaveče pločevine, dobro ohranjeno, prodam. Društvo upokojencev, Celje, Muzejski trg 7.

KOSNJO — seno-otavo, prodam. Sander, Lemberg, Strmec.

KLAVIR, manjši, prodam. Anton Jazbec, Na otoku 2, Celje.

DRVA za kurjavo — cepanice, prodam. Marija Jančič, Levec 3.

ZMRZOVALNO skrinjo prodam. Arja vas 49, Petrovče.

RENAULT 10, dobro ohranjen, prodam. Vera Irmančnik, SDK Celje.

DIANO, karambolirano, letnik 1976, 6300 km, ugodno prodam. Brinar, Latkova vas 42 c, Prebold.

MOTOR za opel rekord C, obnovljen, prodam. Telefon 24-135.

OSEBNI avto Wartburg prodam. Slavko Grabner, Celje, Trubarjeva 6.

AUSTIN 1300 ugodno prodam. Cvetič, Trnovlje 114 a.

KRAVO, 7 mesecev brejo, prodam. Zagrad 122, Celje.

STARINE: ure, nakit, likalni-ke (pegle), slike itd. prodam. Prodajni dan: 28. 8. 1977. Alojz Gmajner, Vojnik 181.

FIAT 850 special, neregistriran, potreben manjšega popravila, poceni prodam. Brane Seško, Puncarjeva 12, Celje.

ZASTAVO 750, letnik 1973 in škodo 1000 MB, letnik 1967, prodam. Milan Krajnc, Migojnice 62, Griže.

OTROŠKI voziček, globok, temno modre barve, prodam. Stefka Zurač, Griže, Migojnice 135.

VW 1200, starejši, dobro ohranjen, prodam poceni, tudi na ček in rezervne dele ter primo, 175 ccm, dobro ohranjeno. Informacije pri vrtarju bolnišnice Vojnik.

ZARADI selitve prodam: razno sobno in kuhinjsko pohištvo, električni štedilnik, kuhinjsko peč na trdo gorivo, sobno peč klapperbusch, hladilnik. Ogled vsak dan od 8. do 19. ure. Celje, Dečkova cesta 42.

VEČJO parcelo za vikend, blizu Smartinskega jezera, takoj prodam. Telefon dopoldne št. 24-998.

4 ZASTEKLJENA okna z nadsvetlobo — s polknami, jesenovo enonadstropno posteljo (pograd) z jogijem — ročno delo, vel. 90 x 190 cm, prodam. Povalej, Ljubljanska c. 27, tel. 21-623.

FILMSKO kamero Super 8, tip Chinon 872 F-1,7 — 8 x zoom (75 — 60) prodam. Telefon (063) 21-383.

KUPIM

KOMBI kasoner v dobrem stanju kupim. Informacije: telefon (063) 26-844, dopoldne.

POSESTVO vseh kultur od 5 ha dalje, po možnosti urejeno, kupim. Jože Stiplovšek, Vomarje 18, Pristava pri Mestinju — 63253.

PARCELO do 8 km iz Celja kupim. Javite na telefon (063) 26-844 dopoldne.

MANJSE posestvo v okolici Celja ali Zalca, ali parcelo, kupim. Ponudbe pod oznako »GOTOVINAM«.

MANJSO staro hišo v okolici Celja, kupim. Ponudbe pod oznako »GRADNJA«.

ZAPOSILITEV

REDNO delovno razmerje nudim kvalificirani ali priučeni natakari ali trgovski prodajalki. Ponudbe na »Bife Park« Celje, Malstrova 2. **DVA SLIKARJA** — pleskarja zaposlim. Franc Stumberger, Slikar-pleskar, Celje, Mariborska c. 41a.

STANOVANJA

ZAPOSLENO dekle ali mlajšo upokojenko sprejemam na stanovanje, Angela Bajde, Latkova vas, Prebold.

DVA mlada zakonca brez otrok iščeta sobo, po možnosti do dveh let v Celju ali okolici. Ponudbe pod oznako »BREZ OTROK«.

SOBO oddam dvema študentoma. Informacije po telefonu 27-323.

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE

DVEMA dekletoma oddam opremljeno in ogrevano sobo. Ponudbe pod »CENTRALNA«.

DIJAKINJO sprejemam na stanovanje. Prednost imajo iz Ljubnega. Ponudbe pod oznako »SLOVENKA«.

SOBO s posebnim vhom oddam dvema dijakinjama. Zvonar, Cesta na grad 52 C, Celje. Ogled popoldne.

GARSONJERO ali zasebno sobo v Celju ali bližnji okolici nujno iščem. Ponudbe pod oznako »ZDRAVNIKA«.

OPREMLJENO sobo oddam študentu ali intelektualcu.

OGLAŠUJTE V

NOVI tednik

v Prekorju 37, Skofja vas. **OPREMLJENO** sobo išče sam-ska srednjih let, v Celju. Po potrebi v gospodinjstvu tudi pomaga. Ponudbe pod »NUJNO«.

SOBO oddam dekletu. Goriska 5, Celje.

ENOSOBNO stanovanje s uporabo sanitarij v Celju ali okolici nujno potrebuje mlada družina. Svoje ponudbe oddajte pod oznako »TUDI MLADI ŽELIMO SVOJ DOM«.

ZAKONSKI par, mlad in resen išče sobo s kuhinjo in sanitarijami v Celju ali okolici. Plačilo po dogovoru. Ponudbe pod oznako »SEPTEMBER«.

V PTUJU oddam opremljeno sobo s štedilnikom skromni in mirni starejši ženski. Ivanka Majcen, Zagrebška 26, Ptuj.

SOBO in kuhinjo z vrtom z zelo nizko najemnino v predmestju, zamenjam za večjo sobo v mestu, ali garsonjero. Ponudbe pod »LEPA PRILOŽNOST«.

ČESTITKA V RADIU CELJE - NAJLEPŠE DARILO

GARSONJERO ali sobo s kopalnico potrebujem. Lahko instruiram angleščino in nemščino. Ponudbe pod »GERMANISTKA«.

INTELEKTUALKA s petletnim otrokom išče sobo v Zalcu in njegovi najbližji okolici. Ponudbe pod oznako »ZELO NUJNO«.

V OGREVANI in opremljeni

sobi, vsaka velika 4 x 4,3 s souporabo kopalnice kuhinje, sprejemam 5 deklet. Brečko — Cujež Frida, Sre 26.

RAZNO

VARSTVO dveh hčerke, 23 leta, iščem. Ponudbe pod »VARSTVO«.

PROSTOR za lokal, po možnosti v bližini centra želimo najeti. Plačam za 1 leto naprej, lahko v devizah. Ponudbe po tel. (063) 22-331.

GARAZO vzamem v najem. Po možnosti v bližini knjižnice. Miran Recko, Knjižnica 6.

NAGROBNI spomenik lahko dobite po želji in poceni. Janko Voglarju. Malgaševa 14, Celje.

STARO hišo ali zidnico v okolici Celja vzamem v najem. Ponudbe na naslov Cepuš, Simončičeva 3, Celje.

IZJAVA

PODPISANI Jože Pušnik, 19. 7. 1941 iz Slatine št. 1 izjavljam, da preključim podpis, ki sem ga siloma dal Stanku Vodišku zaradi njegove grožnje, da ne bo imel več vode iz skupne vodovoda, če odstopim vodu Antonu Pušniku. Moj podpis je neveljaven, vodo odstopam v uporabo Antonu Pušniku, ker vem, da vode za vse porabnike dovolj. Slatina, 15. 8. 1977.

Podpisani Franc Škoberc, Pušnik Anton, Pušnik Marija, Pušnik Minka, Božič, kot navzoče pričajo.

ZAHVALA

VSEM Skomarčanom, ki nam pomagali nesebično iskati našega Tončka se srčno zahvaljujejo Rodevi iz Zalca.

aroma, okus, kakovost - jubilejna kava

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža in atija

Milana Vengusta

iz Celja

se zahvaljujemo vsem, ki ste v najtežjih trenutkih delili z nami žalost in bolečine. Vsem, ki ste nam tako nesebično pomagali. Iskrena hvala železniški sekciji, železničarski godbi, Tehnocomercatorju, govornikom, zdravniškemu osebju bolnice, č. duhovniku za zadnje spremstvo, vsem darovalcem vencev in cvetja.

Zalujoci:

žena Zinka z otrokoma — Milan in Maja ter drugo sorodstvo

Celje, 20. avgusta 1977

KRONIKA

TV SPORED

NEDELJA	narotiti, gledališka predstava s Spiltskega poletja 77 (Lj)
9.25	Za nedeljsko dobro jutro: 20 let Koroškega akademškega okteta, barvna oddaja (Lj)
9.55	625 — pregled sporeda (Lj)
10.15	S. Karanović: Na vrat na nos, barvna nad. TV Bgd (Lj)
11.00	Otroci sveta, barvna serija (Lj)
11.25	Mozaike (Lj)
11.30	Ljudje in zemlja (Lj)
11.35	Poročila (do 12.40) (Lj)
11.50	M. Vučić: Otroci rastejo ponoči, barvna drama TV Bgd (Lj)
12.00	Ozroglji svet (Lj)
12.05	Svetovno prvenstvo v veslanju, posnetek iz Amsterdama (Lj)
12.05	Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
12.15	Poročila (Lj)
12.20	Sandokan, serijski barvni film (Lj)
12.15	Risanika (Lj)
12.20	Cik-cak (Lj)
12.30	TV dnevnik (Lj)
12.35	Propagandna oddaja (Lj)
12.40	S. Stočanović: Več kot igra, barvna nad. TV Bgd (Lj)
12.45	Propagandna oddaja (Lj)
12.50	Ljudje, ki prestavljajo ribe, dok. oddaja TV Bgd (Lj)
12.55	Reportaža z nogometne tekme Hajduk — C. zvezda (Zg)
13.00	Športni pregled (Sa)
Oddajniki II. TV mreže:	
13.00	Poročila (Bgd II)
13.05	Oddaja za JLA (Bgd II)
13.10	Poročila (do 12.05) (Bgd II)
13.15	G. Verdi: Trubadur, opera — I. del (Bgd II)
13.20	TV dnevnik (Bgd)
13.25	Celovečerni film (Bgd II)
13.30	24 ur (Bgd II)
13.35	Zabavna glasbena oddaja (do 22.30) (Zg II)
PONEDELJEK	
7.15	Kmetijska oddaja TV Novi Sad, posnetek (Lj)
8.00	Obzornik (Lj)
8.15	Čudeži živalskega sveta, bar. serija (Lj)
8.40	Mozaike (Lj)
8.45	Mladji za mlade (Bgd)
8.55	Risanika (Lj)
9.00	Cik-cak (Lj)
9.10	TV dnevnik (Lj)
9.15	Propagandna oddaja (Lj)
9.20	M. Križar: Michelangelo Buonarroti, gledališka predstava s Spiltskega poletja 77 (Lj)
9.25	Propagandna oddaja (Lj)
9.30	Kulturne diagonale (Lj)
9.35	TV dnevnik (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:	
9.35	TV dnevnik (Zg)
9.40	TV koledar (Zg)
9.45	Japonske pravljice, oddaja TV Lj (Zg)
9.50	Povej mi, povej (Sa)
9.55	18.15 Zivljenje knjige (Titograd)
10.00	Mladji za mlade (Bgd)
10.05	TV dnevnik (Zg)
10.10	Sportna oddaja (Bgd II)
10.15	Aktualnosti (Bgd II)
10.20	24 ur (Bgd II)
10.25	Celovečerni film (do 22.40) (Bgd II)
TOREK	
7.15	Obzornik (Lj)
7.30	Pika Nogavička, serijski barvni film (Lj)
7.40	Mozaike (Lj)
7.45	Cas, ki živi: Vračanje dolga, barvna oddaja (Lj)
7.50	Risanika (Lj)
7.55	Cik-cak (Lj)
8.00	TV dnevnik (Lj)
8.05	Propagandna oddaja (Lj)
8.10	Novole Grahama Greena, barvna namizanka (Lj)
8.15	Propagandna oddaja (Lj)
8.20	Kuljari: Moč vrline, opera v barvah (Lj)
8.25	TV dnevnik (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:	
8.15	TV dnevnik (Zg)
8.20	TV koledar (Zg)
8.25	Majhna čudesa velike narave (Bgd)
8.30	18.15 Dokumentarni film (Zg)
8.35	20.00 TV dnevnik (Zg II-Sa)
8.40	20.00 TV drama (Bgd II)
8.45	21.00 24 ur (Bgd II)
8.50	Muppet show, zabavno glasbena oddaja (Zg)
8.55	Znanost (do 22.25) (Bgd II)
SREDA	
8.00	Obzornik (Lj)
8.15	Ne prezrite: Ljubljana za tujce, barvna oddaja (Lj)
8.20	Mozaike (Lj)
8.25	P. I. Čajkovski: Labodje jezero (Lj)
8.30	Risanika (Lj)
8.35	Cik-cak (Lj)
8.40	TV dnevnik (Lj)
8.45	Propagandna oddaja (Lj)
8.50	Film tedna: Vojna za petrolej, barvni film (Lj)
8.55	Propagandna oddaja (Lj)
9.00	21.20 Včeraj, danes, jutri: Odporništvo italijanskega ljudstva (Lj)
9.05	Poročila (Lj)
9.10	Reportaža z nogometne tekme Hajduk — C. zvezda (Zg)

Razpisna komisija

TOZD Center zdravstvenega varstva otrok in mladine Celje

vabi

k sodelovanju delavce za opravljanje opravi poslovnega organa in predstojnikov delovnih enot

A. PREDSEDNIKA kolegijskega poslovnega organa TOZD

B. PREDSTOJNIKA delovne enote »Dispanzer za predšolske otroke«

C. PREDSTOJNIKA delovne enote »Dispanzer za šolske otroke in mladino«

D. PREDSTOJNIKA delovne enote »Pediatrično bolniškega oddelka«

E. PREDSTOJNIKA delovne enote »Dispanzer za zobozdravstveno varstvo predšolskih in šolskih otrok ter mladine z ortodontijo«

POGOJI:

A. da ima visoko izobrazbo medicinske smeri z ustrezno specializacijo
— pet let prakse v stroki in delovnih izkušnjah v organizaciji
— da je s svojim dosedanjim delom dokazal sposobnosti razvijanja samoupravnih socialističnih odnosov

B. do D. da imajo visoko izobrazbo medicinske smeri in ustrezno specializacijo
— pet let prakse v stroki

— da so s svojim delom dokazali sposobnosti razvijanja samoupravnih socialističnih odnosov
E. da je stomatolog z ustrezno specializacijo ali podiplomskim tečajem

— pet let prakse v stroki

— da je s svojim dosedanjim delom dokazal sposobnosti razvijanja samoupravnih socialističnih odnosov.

Prijave sprejema Splošno-kadrovski sektor Zdravstvenega centra Celje, Oblakova 5, 10 dni po objavi popravka.

me CZ : Dinamo (Bgd)
22.50 Sportni pregled (do 23.10) (Bgd)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Mali svet (Zg)
18.15 Znanost (Bgd)
18.45 Narodna glasba (Bgd)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 3-2-1. Start (Zg II)
23.30 24 ur (do 23.25) (Bgd II)

CETRTAK

16.45 Državno prvenstvo v nogometu, srečanje Trepča — Hajduk, prenos (do 18.30) (Pristava-Lj)
18.30 Mladji za mlade, otroška serija TV Zg (Lj)
18.35 Modri plaseček, otroška serija TV Zg (Lj)
19.05 Česta in mi (Lj)
19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Prijatelji in sosedje, barvna namizanka (Lj)
20.30 Propagandna oddaja (Lj)
20.35 Svet 1900—1939, dokumentarna serija (Lj)
21.30 Propagandna oddaja (Lj)
21.32 Jaz na ekranu: Kvartet Eje Thein, II. del (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

18.45 Odgovor na vse (Bgd)
19.30 TV dnevnik (Zg II-Titograd)
20.00 A. Huxley: Kontrapunkt življenja, TV nad. (Zg II)
20.50 24 ur (Bgd II)
21.10 Dokumentarna oddaja (do 21.40) (Bgd II)

PETEK

17.55 Obzornik (Lj)
18.00 Profesor Baltazar, barvna risanka (Lj)
18.30 Glasba z obrobja, barvna serija (Lj)
18.40 Mladji za mlade (Lj)
18.45 Tuja folklor: Folklorni ansambli (Lj)
19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Tedenski komentar (Lj)
20.00 Propagandna oddaja (Lj)
20.05 D. Guardamagna: Kristof Kolumb, TV nad. (Lj)
21.20 Propagandna oddaja (Lj)
21.25 Razgledi: Moj dan (Lj)
21.55 Propagandna oddaja (Lj)
22.00 Poljske zgodbe, serijski film (Lj)
22.50 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.30 Vaterspolo Mladostindustrijsko: Partizan (do 18.30) (Zg II)
18.45 Reportaža (Zg)
19.05 Kulturni pregled (Zg)
19.30 Dusseldorf: Atletika tekmovalna za svetovni pokal, prenos (EVR-Zg II)
21.25 Na dnevnem redu je kultura (Zg II)
22.25 24 ur (Bgd II)
22.30 Glasbena oddaja (do 23.00) (Bgd II)

SOBOTA

8.00 Profesor Baltazar, barvna risanka (Lj)
8.10 Modri plaseček, otroška serija TV Zg (Lj)
8.40 Poljudno znanstveni film (Lj)
9.10 Dokumentarna oddaja (Lj)
D. Guardamagna: Kristof Kolumb, TV nad. (Lj)
15.40 Atletika tekmovalna za svetovni pokal, barvni posnetek iz Dusseldorfa (Lj)
16.40 Poročila (Lj)
16.45 Nogomet Velež : Olimpija, prenos (Sa)
18.35 Odrske luči, zabavno glasbena oddaja TV Zg (Lj)
19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski znanstveni komentar (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Sakal, celovečerni barvni film (Lj)
22.15 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
22.25 TV dnevnik (Lj)
22.40 Propagandna oddaja (Lj)
22.45 625 — pregled sporeda (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

19.15 Sportna sobota (Bgd II)
19.30 Dusseldorf: Atletika tekmovalna za svetovni pokal, prenos (EVR-Zg II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.10 Ohridsko poletje 77: koncert (do 22.10) (Sa II)

PROM. NESREČE

20 METROV GLOBOKO

Voznik osebnega avtomobila FRANC POTOČNIK iz Topolšice je vozil od doma proti Šoštanju in se v desnem ovinku oziral na zadnje sedeže ter zato zapeljal v levo s ceste 20 metrov globoko. Pri nesreči sta se težje poškodovala voznik Potočnik in sopotnik VILI PERGOVNIK, lažje poškodbe pa imata še dva sopotnika. Škode je za 20.000 dinarjev.

PREHITRO

MILAN DOLINAR, 22, iz Velenja je iz smeri Parizelj pripeljal na Polzele in v križišču zavijal v desno na prednostno cesto. Ker pa je vozil prehitro, ga je zaneslo na nasprotni pas, kjer je trčil v osebni avtomobil, katerega je vozil DARKO KAI-

SERSERGER, 22, prav tako doma iz Velenja. Pri nesreči se je lažje ranila sopotnica v Dolinarjevem avtomobilu, na vozilih pa je nastalo škode za 30.000 dinarjev.

PADEL POD TRAKTOR — VOZNIK POBEGNIL

MILAN REBERSAK, 26, iz Klak pri Lesičnem je vozil traktor z neregistrirano prikolico, naloženo z betonskimi zidaki, iz Drenskega rebra proti Virštanju. Na prikolici je bilo tudi pet sopotnikov in eden med njimi, JOŽE ČEPIN, 29, iz Virštana, ki začasno dela v tujini je med vožnjo padel s prikolice. Takoj so ga prepeljali v šmarski zdravstveni dom, vendar je že med prevozom umrl. Voznik Rebersak pa se skriva.

V STOJEČ AVTOMOBIL SE JE ZALETEL

Iz Zalca proti Ločnici je vozil z osebnim avtomobilom MARJAN SKOLC, 40, iz Kočevske reke, in opazil tri kolesarje, ki so se peljali eden ob drugem, njemu nasproti. Zato je avtomobil ustavil, kljub temu pa se je v njegov sprednji del zaletel 13-letni J. Š. iz Zalca, ki se je poškodoval po glavi in ima pretres možganov.

PO SREDINI CESTISČA

V Primožu pri Sentilju sta se srečala voznik tovornjaka DRAGUTIN ŠOSTER, 22, iz Ivanca in voznik delovnega stroja EGBERD POL, 26, Holandec. Ker je vozil Šoster po sredini cestišča, sta se vozila oplazila, kljub temu, da je Pol zapeljal na desno bankino. Na delovnem stroju je škoda za 20.000 dinarjev.

ZAVIRANJE V PESKU

IVAN LESKOVSEK, 48, iz Sešča se je peljal s kolesom na pomožni motor skozi Roje. Nenadoma pa je zavril, in sicer takrat, ko je zapeljal na peščno vozišče. Zato je padel in se težje poškodoval

— ima rane po obrazu in pretres možganov.

DVA MRTVA

Voznik tovornjaka s priklopnikom ANTON PREDEN, 51, iz Umaga je v Boštanju pred seboj zagledal neregistriran moped, katerega je vozil MARJAN SNEK, 21, iz Razdobja, ki je vozil po sredini cestišča. Zato je Preden med prehitvanjem zapeljal skrajno levo, da bi se izognil mopedu, v vzvratnem ogledalu pa je opazil, da je mopedist zapeljal v levo proti prikolici in da sta s sopotnikom padla. Ustavil je in ugotovil, da sta oba mopedist SNEK in sopotnik EDVARD FEREC, 21, iz Okroglice, mrtva.

PREHITRO V OVINEK

Voznik tovornjaka JOSIP SPILJAK, 28, iz Zalca je vozil skozi Hotemež po odseku ceste, kjer je hitrost omejena na 50 km/uro. On pa je prehitro pripeljal v desni ovinek, in ga je zato začelo zanašati, pri čemer se je tovornjak prevrnil in je na njem nastalo škoda za okoli 50.000 dinarjev. Škode, voznik Spiljak pa se je težje poškodoval.

ZAVORE SO ODPOVEDALE

Do križišča v Petrovčah je za kolono avtomobilov iz žalske smeri pripeljal tudi RAHIM ZUKA, 36, iz Celja. Hotel je zavirati, zavore pa niso prijele in je hotel preprečiti trčenje tako, da je zavil v desno na bankino in se po 40 metrih prevrnil v jarek. Pri nesreči sta se voznik Zuka in sopotnik lažje poškodovale.

POROKE

SLOVENSKE KONJICE

LEON KOLENC, str. ključavničar in LIDIJA JESENČNIK, mizarka, oba iz Konjic; EDVARD GODEC, delavec, Skalce in IRENA PRISTOV-

NIK, trg. pomočnica, Konjice; SLAVKO OBERSKI, avtoličar, Gornje Brezno in OLGA MIKEK, delavka, Koroška vas; VINKO OPRESNIK, delavec, Mlače in BRIGITA BABIČ, delavka, Loče; JERNEJ URSIČ, delavec in ROZA SOMBOLE, strežnica, oba iz Konjic; LUDVIK POLEGEK, elektrotehnik, Preloge in SONJA VRBNJAK, vzgojiteljica, Celje; MIRKO PROSENAK, delavec, Tepanje in NADA RETUZNİK, trgovka, Dobrava; FRANJO KOS, delavec in JOŽICA PLJAVŽ, delavka, Bukovlje ter JANEZ CERINSEK, ključavničar, Sp. Pristava in VERA RETUZNİK, šivilja, Zg. Pristava.

SMRTI

SLOVENSKE KONJICE

JANEZ KLOKOCOVNIK, 52, Konjice; ANTON PANCUH, 77, Skalce; JOŽEFA MACUH, 79, Zg. Pristava in ALOJZ BOROVIK, 80, Zeče.

ROJSTVA

SLOVENSKE KONJICE

2 deklici

KINO

UNION: do 28. avgusta ob 16. in 18. uri ameriški barvni film »Gol v sedlu«; ob 20. uri italijansko-francoski barvni film »Ugledna trupla«.

Od 29. avgusta dalje ameriški barvni film »Mali Indijane«.

DOM: 25. avgusta se angleški barvni film »Navaronski topovji«, od 26. do 28. avgusta italijanski barvni film »Mož z ulice deli pravico«.

Od 29. avgusta dalje ameriški barvni film »Preštev svoje naboje«.

METROPOL je do 31. 8. zaprt.

rek velenje

tozd efe šoštanj

proizvodnja gradbenega materiala

TOZD Proizvodnja gradbenega materiala vrsto let uspešno proizvaja opeko iz elektrofiltrskega pepela EFE, ki s svojo kvaliteto povsem ustrezajo predpisom po JUS normah.

Tokrat vas vabimo, da se sami prepričate o kvaliteti malte EFE, ki jo lahko uporabite za vse vrste notranjih in zunanjih ometov.

NUDIMO VAM:

efe malto

efe zidake

Vse informacije in prospekte dobite na REK Velenje, Rudarska ul. 6 ali po telefonu št. 851-100, kar. št. 063.

PO LJUDSKI REPUBLIKI MONGOLIJI

(3)

JEZDEC—ULAN BATOR

JEZDENJE NA 40 KM DOLGI PROGI ZA NAGRADO

Zapisal sem že, da me je glavno mesto Ulan Bator izredno presenetilo. V mongolskem jeziku pomeni Ulan Bator rdeči jezdec. Prav v teh dveh besedah se skriva tisto, s čimer se Mongolci tako radi pohvalijo. Lahko bi celo rekli, da sta v teh dveh besedah simbolično izraženi dve poveljavnosti te dežele. Mongolci so izredno dobri jezdec in konj jim pomeni toliko kot pri nas kolo ali pa avtomobil. Kdo še ni slišal za velikega Džingis Kana? Pod njegovo vladavino je Mongolija obsegala največje ozemlje v zgodovini, saj je veliki kanat segal do Arabije in Novgoroda in Kijeva na zahodu, pa vse do otokov Celebes, Java in Tajvan. Pravzaprav so bili tudi ti otoki Džingis kanovi. Vsa ta prostranstva so v trinajstem stoletju osvajali na konjih. Tudi njihovega današnjega načina življenja si brez konjev ne morejo zamisliti. Cest skorajda ni, kar je po svoje tudi razumljivo. Ozemlje Mongolije je približno sedemkrat večje od Jugoslavije, prebivalcev pa ima nekaj manj kot naša Slovenija. Na kvadratni kilometer živi torej manj kot en človek. Njihova osnovna gospo-

darska panoga je živinoreja in za pastirjenje je konj tudi najbolj primerna žival, ki jim služi, da lahko svoje delo dobro opravljajo in nadzorujejo črede ovac, jakov (vrsta goveda) ter kamel. Zanimiva je bila vožnja z avtobusom v 60 kilometrov oddaljeno turistično mesto Terelj. Vozili smo kar po travnikih in v najboljšem primeru po kolovozih. Kadar smo

progo, kjer bodo 11. julija tekmovali za veliko državno nagrado. Edino pomembno je, da progo prejezdijo v čim krajšem času. Nagrada za zmagovalce je ena najvišjih mongolskih državnih odličij.

Sicer pa lahko jezdec vidimo tudi naslikanega, tako na zastavah, kozarcih — skratka povsod.

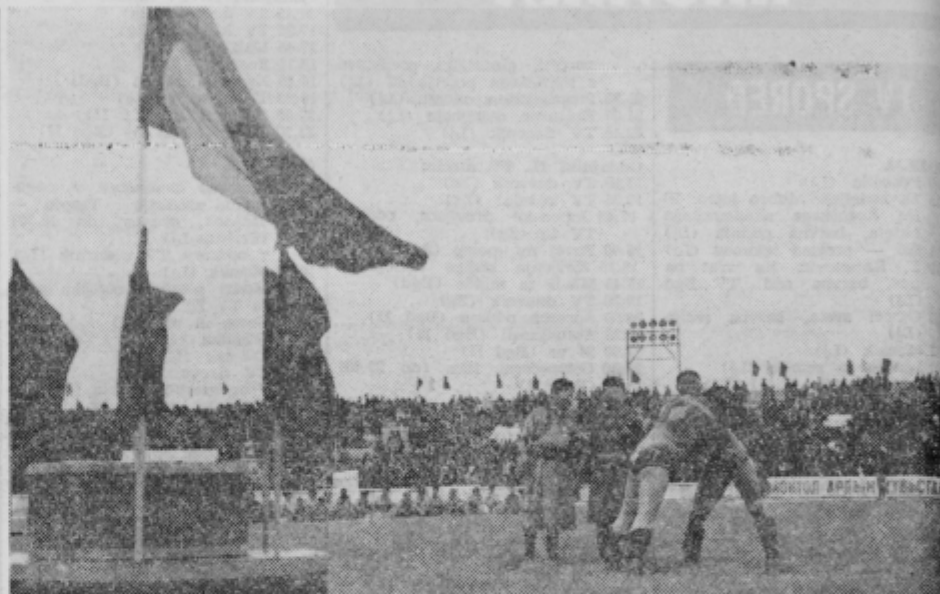
Mongolci so izredno ponosni na socialistično revolucijo. Ze od leta 1926 je Mongolija socialistična država. Torej druga v svetu. Takrat je namreč zmagala socialistična revolucija pod vodstvom Suhe Batorja, ki Mongolcem pomeni danes toliko kot Rusom Lenin. Revolucija je uspela v veliki meri prav po zaslugi Sovjetov in Lenina, ki so jim nudili vse oblike pomoči. Mirno lahko zapišemo, kako imajo Sovjeti precej zaslug, da so se Mongolci osvobodili tiranske mandžurske dinastije.

Ulan Bator — rdeči jezdec, se je začel razvijati po zmagi socialistične revolucije, ko je tudi postal mongolsko glavno mesto.

(dalje prihodnjič)

PIŠE JANEZ VEDENIK

prišli v bližino kakšnega naselja, smo že zagledali številne jezdec. Povsem normalno je, da jezdi že tri ali štiri letni otroci. Se posebej zanimivo je ob mongolskem državnem prazniku 11. julija, ko pripravijo vsako leto veliko državno tekmovanje v konjskih dirkah. V bližino Ulan Batorja pridejo že nekaj dni prej številne družine iz vse države, postavijo šotore in naenkrat zraste tam pravi tabor, mesto v malem. Nekaj dni trenirajo otroci, očetje in stari očetje ter spoznavajo več kot štirideset kilometrov dolgo

NEVARNA DIRKA OKOLI ZEMLJE

(6)

VEČNI DVOBOJ

ODKRIVANJE SATELITOV S POMOČJO ZVEZD

Prvi pogoj za boj proti satelitom je določanje mesta, kjer se nahajajo. Zato ameriške oborožene sile zdaj gradijo okoli Zemlje mrežo petih zemeljskih postaj »GEODSS« (Ground Electro-Optical Space Surveillance) zgrajenih v Lincolnovih laboratorijih. Te bodo lahko odkrivala satelite tudi na največjih oddaljenostih (tudi preko 36.000 kilometrov). Opremljene bodo s teleskopi premera 80 centimetrov, kombiniranimi z ojačevalci svetlobe in računalnikom za obdelavo podatkov.

Možnost odkrivanja satelitov s pomočjo zvezd, zahvaljujoč refleksi sončnih žarkov na telesu satelita, je prišla do izraza v novih napravah z ojačanjem signalov, ki jih uporablja mreža CCD (Charged Coupled Device). Tako je DAPRA že montirala na Havajih prvi detektor satelitov, vklopljen v mrežo CCD. Opremljen s senzorjem in avtoadaptivno optiko omogoča popravlja-

nje atmosferskih motenj. Cez dve leti bodo na tem mestu preizkusili še boljše in bolj komplicirano optično napravo, ki bo omogočila fotografiranje sovjetskih in kitajskih satelitov.

Enaka oprema bo montirana tudi na satelitih. Infrardeči detektor, sestavljen iz mozaike več tisoč detektorjev CCD je pravkar v izdelavi. Vgrajen v eksperimentalni satelit naj bi odkrival strategijske balistične rakete in letala. Uspeh bi pomenil velik napredek glede na možnosti današnjih satelitov, ki odkrivajo samo sledi toplih plinov velikih balističnih raket. Lansirali naj bi ga l. 1980. Se bolj ambiciozen načrt z imenom »HALO« (High Altitude Large Optics) predvideva lansiranje optične strukture širine 30 metrov, ki naj bi jo uporabljali za odkrivanje interkontinentalnih balističnih raket, letal, taktičnih raket in malih reaktivnih letal.

Tolikšen razvoj vojnih satelitov, zaključuje francoski pisec članka, ki smo vam ga posredovali v šestih nadaljevanjih, grozi, da bo zvelikel Američane in Sovjete v nove avanture, katerih ceno je nemogoče določiti. V kolikor obstaja antisatelitsko orožje, je lahko obe strani strah pred uporabo ne samo proti avtomatskim letalnim telesom, temveč tudi proti vesoljskim ladjam s človeško posadko, proti orbitalnim kabinam, postajam itd.

Naslednja postaja tako za ene kot za druge bi bila — izgradnja orožja antisatelit — antisatelit...

Večni dvoboj za izdelavo ofenzivnega in defenzivnega vesoljskega orožja bo angažiral veliko sil v novi tekmi oboroževanja, tokrat v vesolju, kar pa je najbolj nevarno, saj z njima ves naš planet.

KONEC

SREČNO ZAKONSKO MARATONSKO POT

NUMAN UKIĆ, član AD Kladiivar, eden najboljših maratoncev v Jugoslaviji (tudi že državni prvak na tej progi), se je pred dnevi poročil z Mileno Gračner. Ukić je zaposlen pri celjskem Izletniku, Gračnerjeva pa v hotelu Europa. Srečno zakonsko maratonsko pot!

»OTROSKO VARSTVO PO DOMACE« bi lahko podnaslovi to fotografijo. Bila je posneta pred nekaj dnevi nekje na Kozjanskem. V tem času je na poljih mnogo dela, to vsi prav dobro vemo. Otroški vrtci marsikje — ali norda v večini primerov, zaradi dopustov pač — močno skrajšajo svojo dejavnost. A vendarle imajo starši možnost svoje »potomce« prepustiti v varstvo vrtcem. Tam, kjer vrtcev ni, pa si je treba pomagati kako drugače.

Tako je tudi z malčkom na naši sliki: mati dela na njivi, stara mati pa ga je spravila v koš, koš pa dala na ramo in gremo na njivo. Očitno mu je kar všeč, saj se nad svojo »usodo« sploh ni pritoževal. Rekel bi, da mu je celo godilo, saj se je na hrbtni na dolgi poti v dolino kar prijetno gugal. Sicer pa takole še kar gre: čez nekaj mesecev si bo že privoščil kakšen »izlet v neznanost« in bo staršem povzročal dodatne težave. Foto: J. TERČEK

Prevzetnež! Večina bi takšne punce še ne vrgla vstrani.

